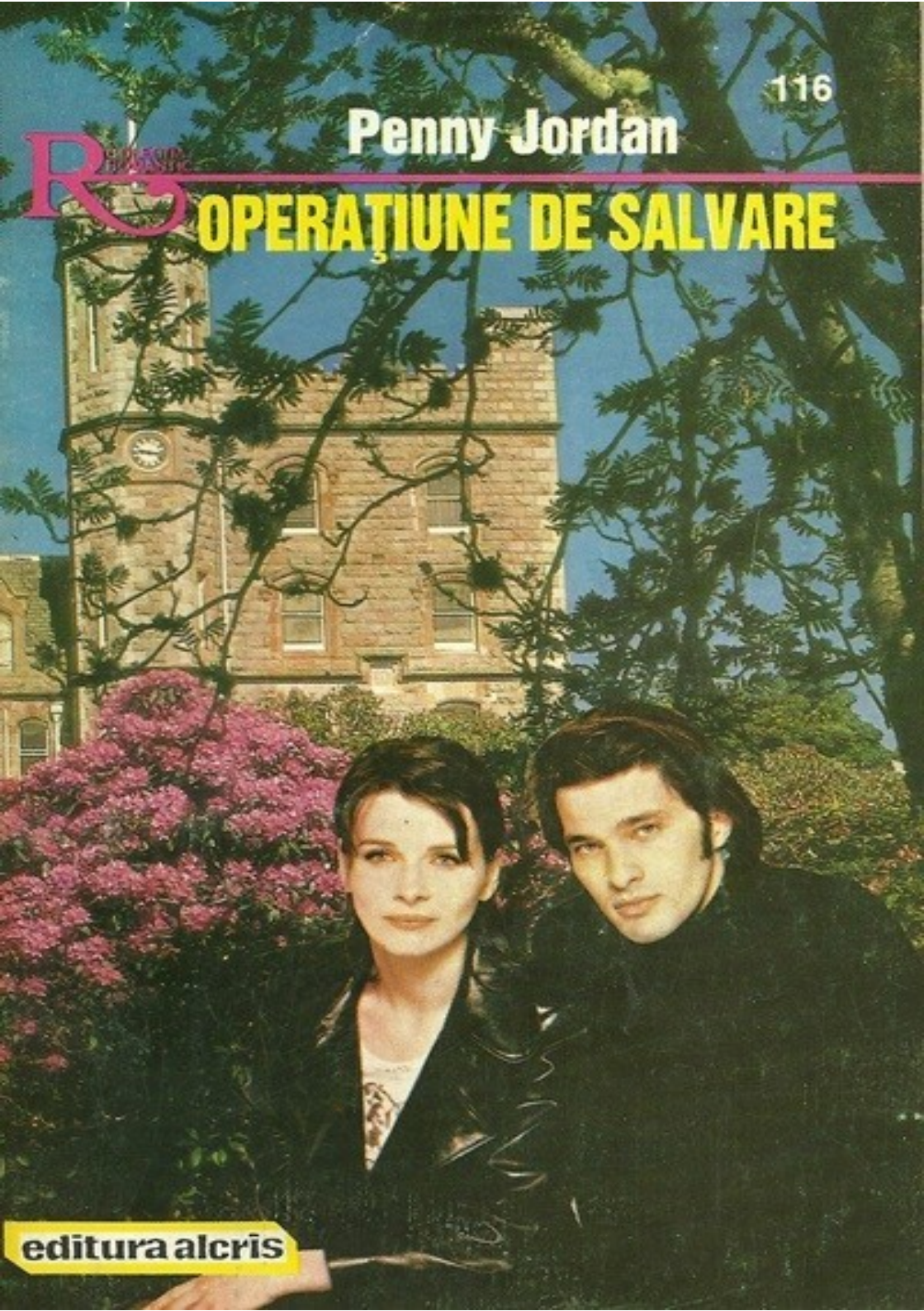
116
Penny Jordan
OPERAŢIUNE DE SALVARE
editura alcris

Penny Jordan

Operatiunea de salvare

Alcris

REDACTOR : AURELIAN MICU ANDY
CONSILIER EDITORIAL: TRAI AN IANCU
LECTOR : ANGEL A VASILE

ISBN 973-580-012-8

Colecţia „ROMANTIC"

CAPITOLUL I

În timp ce îşi parca atentă maşinuţa lângă BMW-ul surorii sale, Chelsea era încordată şi gânditoare. La telefon, Ann i se păruse neobişnuit de îngrijorată şi neliniştită. În timp ce cobora din maşină, oftă uşor.

Dacă era s-o creadă pe Arin, calitatea de părinte dădea multă bătaie de cap, dar nimic nu se compara cu problemele produse de o adolescentă de numai şaptesprezece ani.

Aşa cum se aştepta, o găsi pe sora ei în bucătăria spaţioasă şi modern echipată, ocupată să amestece într-un castron cu cremă de fructe.

— Prăjitura pentru mâine, îi spuse Ann, dându-i uşor peste mână, când Chelsea băgă degetul în castron să guste puţin.

— Eşti la fel de rea ca şi Kirsty, se plânse ea în timp ce o sărută drăgăstos pe obraji. Mulţumesc pentru că ai venit. Lucrai la ceva important?

— O tapiserie la un scaun din secolul şaptesprezece, îi răspunse cu umor Chelsea, referindu-se la munca ei ca restaurator de mobilă medievală.

— Şi apropo de Kirsty, ce a mai făcut de data asta? Sper că nu te-a ameninţat că vrea să fugă cu cântăreţul ei favorit, nu-i aşa?

Ann Stannard îi aruncă o privire exasperată surorii ei. Între ea şi Chelsea era o diferenţă de paisprezece ani, ceea ce o făcea pe Ann să se

considere mai degrabă mamă decât o soră pentru ea. Părinţii lor muriseră tocmai când Ann împlinise douăzeci de ani şi urma să se căsătorească cu Ralph Stannard. Deşi sora ei o cicălea continuu, Chelsea n-a putut uita niciodată bunătatea lui Ralph care i-a oferit un cămin cumnatei lui. Acum, la douăzeci şi şapte de ani, putea să-şi dea seama că nu fusese uşor pentru tinerii căsătoriţi să se descurce cu o puştoaică precoce şi curioasă.

Kirsty era singurul copil al familiei Stannard; o adolescentă deşteaptă şi frumuşică, încă elevă, dar Chelsea ştia că era hotărâtă să părăsească şcoala cât mai repede cu putinţă.

— Încă mai are idea fixă cu teatrul, nu-i aşa? o întrebă Chelsea.

— Aş dori să fie numai asta. Mi-e teamă că este ceva mult mai serios decât atât. Chelsea, amândoi suntem la capătul puterilor. Tu eşti ultima noastră speranţă. Ai fost întotdeauna apropiată de ea. Ralph şi cu mine sperăm că ai putea s-o faci să priceapă că...

— Să priceapă ce?

— Slade Ashford, spuse Ann, strâmbându-se „Pur şi simplu i-a sucit capul. Nu ascultă nimic din ceea ce îi spunem eu sau Ralph.

— Dragostea de adolescentă, o informă Chelsea încercând să nu zâmbească.

Ralph şi Ann erau extraordinar de ocrotitori cu fiica lor şi o fată impetuoasă cum era Kirsty nu putea să nu se revolte. La fel se purtaseră şi cu ea. Ann, cu tot caracterul ei blând, era plină de imaginaţie, care o lua razna şi îşi închipuia tot felul de lucruri îngrozitoare care i se puteau întâmpla unei fete neprotejate.

Din punctul de vedere al lui Chelsea, Ann reprezenta aproape un anacronism în zilele noastre; o femeie care era mulţumită să stea acasă şi să fie soţie şi mamă şi, mai mult decât atât, era la fel de îndrăgostită de blândul ei soţ ca în prima zi.

— Auzi, ştiu că nu vrei să crezi că fetiţa a crescut, dar adolescentele se îndrăgostesc nebuneşte la şaptesprezece ani…

— Chelsea, sunt foarte conştientă de acest lucru.

Ann o privi încruntată pe sora ei.

— Dacă ar fi vorba de un băiat de vârsta ei, un adolescent, nu mi-aş face probleme, dar Slade este departe de aşa ceva. Are treizeci şi ceva de ani.

— Şi Kirsty îl adoră de la distanţă, zâmbi Chelsea încă refuzând să-şi ia sora în serios. Uite ce este, dragă, ştiu că Kirsty este o fată foarte drăguţă şi comoara ta, dar un bărbat de treizeci de ani nu prea este interesat de puştoaice.

— Ştiu şi eu asta, fu de acord Ann, dar el este… şi îl interesează îndeajuns ca să stea cu ea până la ora două dimineaţa şi asta chiar zilele trecute. Ralph a fost pur şi simplu furios!

— A discutat cu el despre asta? o întrebă Chelsea încruntându-se. Ştie cu adevărat ce vârstă are Kirsty?

— Situaţia este foarte dificilă, îi spuse Ann. Compania lui Slade tocmai a cumpărat Lutons.

Lutons Engineering era cea. Mai mare firmă din orăşelul Melchester şi Ralph era director acolo de mulţi ani. Fără să fie nevoie ca sora ei să spună prea multe, Chelsea înţelese că blândului ei cumnat i-ar fi destul de greu să-şi abordeze noul patron în problema legăturii lui cu Kirsty. Dar mai

ales era sigur că şi acest bărbat ar trebui să-şi dea seama… Dispreţul întunecă ochii albaştri prelungi ai lui Chelsea. Sigur că acest bărbat ştia că Kirsty, cu toată drăgălăşenia ei, era doar un copil… încă o puştoaică, în ciuda încercărilor ei de a părea mai sofisticată… cu mult mai sofisticată decât fusese ea la şaptesprezece ani, gândi Chelsea strâmbându-se. Dar atunci, la acea vârstă ea nu fusese avantajată de înfăţişarea perfectă a lui Kirsty. Putea să-şi amintească de corpul ei prea slab şi de părul ei castaniu şi drept. Dar la şaptesprezece ani o fată nu se mai consideră un copil. De asta îşi amintea şi ea foarte bine.

— Ce-ar fi să o trimiţi pe Kirsty să stea un timp la părinţii lui Ralph? îi sugeră Chelsea.

— Mi-e teamă că nu este posibil. Tatăl lui Ralph a avut iar probleme cu inima şi apoi, nu cred că Kirsty ar vrea să meargă acolo. Chelsea, s-a schimbat. Aproape că n-o mai recunosc, îi spuse Ann. Şi mi-e atât de frică pentru ea. Slade nu este un băiat… este un bărbat matur, care nu se poate mulţumi cu o legătură platonică.

Vocea începu să-i tremure şi se uită neajutorată la sora ei.

— Vrei să vorbesc eu cu Kirsty? Crezi că o să mă asculte?

— Nu. Şi nici nu vreau să vorbeşti cu ea.

După câte îşi amintea Chelsea, asta era prima oară când sora ei îi vorbea fără s-o privească.

— Chelsea, mă doare să-ţi reamintesc, începu Ann cu voce înceată, dar…

— Dar dacă cineva poate vorbi din experienţă, asta sunt eu, continuă Chelsea cu amărăciune. Sunt de acord, dar fiecare trebuie să înveţe din

propria experienţă. Dumnezeu ştie că au fost destui cei care m-au avertizat că Darren era căsătorit, că tot ce dorea era să se culce cu mine. Dar eu am crezut pe cineva? Nu. Şi am continuat să nu-i cred până am ajuns în dormitorul lui.

— Încă te. Doare amintirea, nu-i aşa? o întrebă Ann cu blândeţe. Au trecut aproape zece ani, dar încă nu te-ai vindecat.

— Aşa sunt eu, mai sensibilă, glumi Chelsea. Ar fi trebuit să te ascult de la început. Niciodată n-ai vrut ca eu să devin actriţă, nu-i aşa? Dar eu am insistat şi voi a trebuit să cedaţi. Cânii Darren mi-a spus că eram potrivită pentru rolul de ingenuă în noua lui piesă, mi-am pierdut capul. Ce proastă am fost Singurul rol la care se gândea era cel de amantă.

— Oh, Chelsea, te rog! protestă Ann, nesuportând să asculte tonul amar care răzbătea vocea surorii ei. Şi noi am fost la fel de vinovați. Erai prea tânără ca să pleci de acasă... n-ar fi trebuit să te lăsăm să te duci la Londra singură. Când te-ai întors în noaptea aceea...

— Cu mândria rănită, dar cu virtutea intactă, continuă Chelsea, sec. În acea perioadă credeam sincer că mă iubea şi că intenţiona s-o părăsească pe Belinda. Pur şi simplu a râs de mine când i-am spus asta, ştii... nu cred că ţi-am povestit acest amănunt până acum. Cerule, când privesc înapoi, întreaga poveste pare mai mult comică decât tragică, deşi atunci nimeni nu m-ar fi putut convinge de aşa ceva. Am crezut că totul se va sfârşi pentru mine şi am părăsit şcoala de teatru.

— Şi apoi ai făcut o carieră excepţională...

— Ca restaurator de tapiserii vechi, continuă

Chelsea. Dar acum vorbim despre Kirsty, nu despre mine. Cum arată bărbatul acesta? Nu pare grozav, dacă îşi caută companie feminină printre eleve.

— Nici prin cap să nu-ţi treacă aşa ceva, făcu Ann tăios.

Chelsea îşi privi uimită sora. Ann se strâmbă.

— Oh, nu numai că arată foarte bine… ca să spun aşa, dar este şi extraordinar de sexy. Cunoşti tipul… chiar şi mie mi s-au înmuiat genunchii când l-am văzut.

Chelsea a crezut-o. Darren fusese la fel şi dintr-o dată Slade Ashford i-a devenit antipatic, fără să-l fi văzut.

— Păi, în acest caz, este greu de crezut că Kirsty este singura ţintă… a atenţiilor lui, îi spuse Chelsea surorii ei. Este căsătorit?

— Nu. Într-un fel mi-aş fi dorit să fie, admise Ann. Chelsea dragă, te rog, trebuie să mă ajuţi!

— Cu plăcere, fu ea de acord, antipatia ei faţă de Slade Ashford crescând, dar cum?

— L-am invitat la petrecerea noastră. Kirsty a insistat şi apoi, el este patronul lui Ralph. Ştii că ne-am hotărât să facem petrecerea la Clarence?

Chelsea dădu din cap. Aniversarea de care vorbea Ann era pentru aniversarea a douăzeci de ani de când ea şi Ralph se căsătoriseră şi ştia că sora şi cumnatul ei plănuiseră să serbeze evenimentul cu mare pompă. Clarence era cel mai scump hotel din orăşel, o veche casă de ţară cu un singur etaj, iar Ann plănuise petrecerea cu multe luni în urmă.

— Păi, m-am gândit că tu… tu… Ann amesteca cu grijă crema evitând s-o privească pe sora ei. M-am gândit că tu ai putea să-l iei pe Slade de lângă

Kirsty, termină ea tremurător. Ştiu că este necinstit, dar este mai. Bine aşa, cred că înţelegi, nu?

— Sigur că este necinstit, îi spuse Chelsea. Şi presupunând că este posibil, ce te face să crezi că o va părăsi pe Kirsty pentru mine?

Te-ai mai uitat în ultimul timp în oglindă? o întrebă Ann sec. Kirsty este o fată drăguţă, dar tu eşti o femeie frumoasă, Chelsea!

— Ei bine, mulţumesc!

— Este adevărat, îi spuse Ann calmă. Eşti frumoasă, chiar dacă tu întotdeauna ai negat acest lucru.

Studie părul castaniu care-i cădea graţios pe umeri, genele negre, lungi şi mătăsoase. O uşoară roşeaţă stăruia în pometii înalţi, accentuând forma triunghiulară a feţei, dându-i un aer felin şi sexy în acelaşi timp. Deşi Chelsea a negat întotdeauna acest lucru. La asia se adăuga o siluetă zveltă şi înaltă şi nişte picioare lungi, o talie îngustă şi sânii plini. Era evident de ce bărbaţii întorceau capul după ea. Cu părere de rău, Ann gândi că totul era o pierdere de timp. Nici nu-şi mai amintea câţi bărbaţi îi prezentaseră lui Chelsea; câte dineuri nu aranjaseră ea şi Ralph. Oftă... Şi pentru că fusese rănită o dată, se părea că sora ei se hotărâse să nu mai permită nici unui bărbat să se apropie de ea atât de mult încât să o rănească din nou.

— Trebuie mai mult decât aspectul exterior ca să atragi un bărbat, îi spuse Chelsea hotărâtă, îmi pare rău, Ann, dar pur şi simplu nu merge. Nu sunt persoana potrivită...

— Dar eşti perfectă şi la şcoală ai învăţat cum să te porţi, îi aminti Ann liniştită. Te rog, Chelsea,

dacă nu vrei s-o faci pentru mine, atunci fă-o pentru Ralph. Este foarte îngrijorat din cauza lui Kirsty. Va suferi mult dacă Kirsty va face... o prostie.

Adică vrei să spui că s-ar putea să fie sedusă de un bărbat destul de în vârstă ca să-i fie tată? Eşti sigură că nu s-a întâmplat deja? o întrebă ea fără ocolişuri.

Ann se albi la faţă şi mâinile îi tremurară uşor.

— Mi-a spus că nu au ajuns până acolo, dar bănuiesc că este numai o problemă de timp. Dacă ai putea s-o lămureşti că interesul lui pentru ea este doar temporar; că el se va simţi atras de orice femeie care va fi disponibilă...

— Aşadar... eu trebuie să mă fac disponibilă pentru el şi în acelaşi timp să-l îndepărtez de nepoata mea! mai este ceva?

— Oh, Chelsea! Ann avea remuşcări. Kirsty se face de râs cu el. Te rog să mă ajuţi! Nu-mi place ceea ce-ţi cer, dar nu am găsit altceva. Ştiu că nu-ţi place să faci aşa ceva, dar ai urmat cursuri de teatru şi...

Umerii lui Ann tresăriră şi lacrimile începură să-i curgă pe obraji. Chelsea o îmbrăţişa, reamintindu-şi de câte ori, când era copil, lucrurile erau invers şi Ann o încurajase cu blândeţe.

— Este în ordine, dragă... o să fac tot ce pot, îi promise ea. Trebuie sa fie un nemernic dacă se gândeşte să aibă o legătură cu Kirsty. Totuşi a trecut destul timp de când n-am mai jucat un rol, aşa că să sperăm că o să mă descurc. Oricum, trebuie să-ţi reamintesc că niciodată nu am fost bună în rolul de femeie fatală.

*

* *

În timp ce conducea spre casă, imaginea lui Darren îi juca în faţa ochilor. O numise mironosiţă şi chiar mai rău. Se dusese la el acasă ca să citească scenariul, sau cel puţin aşa o făcuse să creadă. Fusese surprinsă să-l găsească îmbrăcat numai în halatul de baie, dar pentru că era orea îndrăgostită de el şi prea naivă, nu şi-a dat seama de nimic. Şi chiar l-a urmat încrezătoare când i-a spus.că biroul este la etaj. Se cutremură când îşi aminti ce a urmat. Furia lui Darren când şi-a dat seama că ea nu voia să cedeze avansurilor lui.:a deschis ochii. La început fusese amuzat, apoi se înfuriase. Chelsea îşi amintea foarte bine cum, dezamăgită, se luptase cu dezgustul în timp ce asculta insultele lui furioase. Şi apoi se întorsese soţia lui şi o umilise şi mai mult cu dispreţul ei amuzat. Se părea că Chelsea nu era prima distracţie a lui Darren. Chiar şi acum, după atâţia ani, îşi simţea stomacul încordat numai când îşi amintea, pentru că existase un moment când din dragoste pentru el fusese tentată să-i cedeze. Îl iubise... sau aşa crezuse, gândi plină de amărăciune. Dumnezeule, cât fusese de proastă şi de naivă. Şi acum, aproape aceeaşi poveste se repeta cu sărmana Kirsty.

Când intră în apartament, telefonul suna. Ridică receptorul. Şi auzi vocea familiară a şefului ei, Jerome Francis. Voia să-i vorbească despre noua comandă pe care o obţinuseră de la Comitetul Naţional al Patrimoniului. Compania lui Jerome era specializată în restaurarea tapiseriilor preţioase şi a altor ţesături vechi şi ea era cea mai bună specialistă. După întâmplarea cu Darren s-a simţit

prea umilită şi a părăsit şcoala, presupunând că toţi colegii ei aflaseră cum a fost păcălită şi recunoscând că nu avea talent aşa cum crezuse la început. Îi lipsea duritatea şi îndrăzneala care caracterizează o actriţă de prim rang, aşa cum îi spusese unul dintre profesorii ei, dar câştigase o anumită ţinută; un anumit fel de a se mişca şi de a-şi ţine capul, care atrăgea privirile chiar dacă ea nu era conştientă de acest lucru.

În locul teatrului se întorsese către cea de-a doua pasiune, broderia. A avut noroc să fie admisă la Colegiul Regal pentru Broderii, unde l-a cunoscut pe Jerome şi apoi a început să lucreze pentru el.

Această nouă comandă venea la timp. Comitetul Naţional preluase un castel în Northumberland. Casa rămăsese în aceeaşi familie – o ramură mai îndepărtată a familiei Percy – de secole şi fusese moştenită de un văr care se hotărâse să o doneze Patrimoniului…

Castelul era unul obişnuit, dar ceea ce a bucurat-o cel mai mult pe Chelsea a fost informaţia pe care i-a dat-o Jerome că printre lucrurile lăsate în castel era o tapiserie foarte veche, care se părea că fusese cusută de femeile din familie în timpul celei de-a Treia Cruciade.

— Dacă totul merge bine, poţi să începi lucrul acolo după ce termini scaunul, îi sugeră Jerome. O să fiu plecat săptămâna viitoare, aşa că o să facem aranjamentele necesare când mă întorc.

Una dintre bucuriile slujbei ei consta în aceea că niciodată munca nu era monotonă sau plicticoasă. Se deplasa în ţară, iar câteodată şi la castelele şi palatele din Europa. Însă în Northumberland nu fusese niciodată şi ea simţi cum o cuprinde

bucuria. În timp ce închidea telefonul, zâmbetul fericit fu înlocuit brusc de încruntarea din pricina amintirilor din discuţia cu sora ei.

Ann nu era o alarmistă şi nici înclinată spre exagerare, iar Kirsty era o fată încântătoare, drăguţă şi deşteaptă, cu un viitor strălucit, cu condiţia să nu cadă în aceeaşi cursă crudă ca şi ci, gândi Chelsea strâmbându-se.

Şi a avut ocazia să judece cu exactitate pericolul care o păştea pe nepoata ei. Când a doua zi se duse în oraş să cumpere nişte mătase pentru terminarea broderiei la care lucra.

Pentru cele mai multe ţesături la care lucra, Chelsea vopsea singură aţa de mătase, folosind vopsele naturale asemănătoare cu cele utilizate la origine. Cele mai multe culori erau mai palide decât cele existente în magazine, dar de data asta avea nevoie de o mătase de culoarea perlei şi ştia că aşa ceva exista la merceria din oraş.

Parcându-şi maşina lângă piaţă, Chelsea coborî şi se îndreptă spre strada îngustă unde se găsea merceria, dar se opri uluită când îşi văzu nepoata ieşind dintr-un restaurant abia închis împreună cu un bărbat înalt şi brunet.

Pentru o clipă, costumul scump de culoare gri închis, felul în care degetele lungi şi bronzate susţineau cotul lui Kirsty, atunci când ieşiră din restaurant, o făcură să se întoarcă în timp şi să se vadă pe ea la şaptesprezece ani.

Luptându-se cu mânia, Chelsea se retrase imediat în umbră. Înaintarea celor doi permiţându-i să-l studieze cu atenţie pe însoţitorul nepoatei ei.

Îi fu de ajuns o singură privire ca să-i confirme ceea ce gândea. Ann avusese dreptate; acest

bărbat emana senzualitate prin toţi porii… era imprimată pe chipul cu pomeţii înalţi, în tenul măsliniu, de parcă şi-ar fi petrecut multă vreme într-un climat mult mai călduros decât cel de la Melchester.

Când îşi plecă faţa spre Kirsty, Chelsea fu forţată să recunoască fascinaţia care fără îndoială putea să atragă o fată la vârsta ei… şi chiar pe altele mai mature.

Felul în care se mişca, zâmbetul lui, aspectul fizic, totul trăda bărbăţie, ceea ce plăcea majorităţii femeilor. Dar nu şi ei, gândi dispreţuitor Chelsea, dorindu-şi să uite adoraţia din ochii nepoatei ei atunci când îl privea. Acum traversaseră strada şi se îndreptau spre cel mai elegant magazin din Melchester, când o blondă ieşi şi-i aruncă o privire şi un zâmbet semnificativ bărbatului care o însoţea pe Kirsty.

Nu-i scăpă felul în care ochii lui Ashford au admirat corpul zvelt al blondei şi teama ei că nu-l va putea cuceri se risipi. Nici când era cu nepoata ei, individul nu se putea opri să privească alte femei. Atunci ce voia de la Kirsty un bărbat cu experienţa lui? Oare inocenţa ei era o provocare pentru el? Oare dorea pur şi simplu s-o seducă şi apoi s-o părăsească? Nu, dacă ea putea să intervină. Jură Chelsea.

Când se reîntoarse acasă, îi telefona surorii ei ca să-i spună că o văzuse pe Kirsty, care şi-a petrecut după-amiaza cu Slade Ashford.

— N-am vrut s-o las să plece, admise Ann, dar ce puteam face? Dacă o refuzam şi-ar fi aranjat o altă întâlnire, fără ca eu să ştiu. Nu voiam s-o fac să ne mintă.

— Nu-ţi fă prea multe griji, o îmbărbătă Chelsea. Kirsty s-ar putea să-l adore, dar el este departe de aşa ceva. Îi povesti pe scurt despre blondă. Cunoşti tipul: blugi foarte strâmţi, tricou la fel şi un zâmbet foarte larg.

— Săraca Kirsty!

— Bănuiesc că o găseşte proaspătă, îi spuse Chelsea cu amărăciune, amintindu-şi că Darren folosise des cuvântul când se referea la ea, dar parcă asta se întâmplase în altă viaţă. Asta înseamnă că până la urmă n-o să fie chiar aşa de dificil să-l îndepărtez de ea şi poate că umilinţa de a o părăsi în public, la o petrecere, va fi de ajuns ca să refuze să-l mai vadă în viitor.

— S-ar putea, fu de acord Ann. Este la fel de mândră ca şi tine.

— Nu cred că ar fi bine să mă prezinţi ca sora ta, o preveni pe Ann. Ar putea să-şi dea seama de cursă. De fapt ar fi bine dacă m-aş prezenta singură. Presupun că Kirsty o să stea lipită de el, aşa că ar fi bine să găseşti un mijloc să-i desparţi un timp, cât să mă pot prezenta singură. Sper din tot sufletul să-mi amintesc câte ceva de la şcoală, deşi n-am studiat roluri de femeie fatală.

— Poate nu, dar ai un chip foarte expresiv, îi aminti sora ei şi, călătorind aşa de mult, precis că ai avut posibilitatea să mai înveţi ceva.

Chelsea zâmbi. Dacă nu s-ar fi temut pentru Kirsty, s-ar fi bucurat să-i joace o festă lui Slade Ashford. El şi alţi bărbaţi ca el erau obsedaţi de prea mult sex. Amintindu-şi expresia lui când îl văzuse cu Kirsty, ea se îndoia că vreo femeie a fost capabilă să-l refuze, cel puţin până acum: Toată amărăciunea care o strânsese în ea de la

întâmplarea cu Darren părea că acum era pe punctul să se reverse. Acum avea posibilitatea să egaleze scorul..

Ca o bună actriţă, ea îşi făcu planurile cu grijă. Acestea incluzând şi un drum la Londra pentru a-şi cumpăra îmbrăcămintea potrivită. Ceva provocator şi sexy, hotărî ea, în timp ce călătorea cu trenul. Ceva care să se potrivească acestui bărbat cu aer de cuceritor, dar totuşi nu ceva - vulgar…

Găsi ce voia după ore de căutare, într-un mic magazin pe Bond Street. În timp ce admira rochia, vânzătoarea îi spuse că era din totul proaspăt sosit pentru sărbătorile de Crăciun. De asemenea, era groaznic de scumpă, dar oricum, fu de acord s-o încerce.

În mod normal, corsajul de tafta bleu care i se mula pe bust nu era deloc pe gustul ei, dar când ieşi din cabină să se privească în oglinzile mari, trebui să admită că-i stătea bine. Corsajul strâns se mula seducător pe sânii ei, gâtul şi umerii străluceau palid deasupra materialului bogat. Fusta foşnitoare cădea unduind uşor din talia îngustă, în contrast cu corsajul strâmt, şi vânzătoarea îi aduse o bentiţă din mătase pe care erau prinse perle şi strasuri, pe care i-o prinse în jurul gâtului.

— Dacă vă ridicaţi părul într-un stil simplu şi prindeţi în el flori, o să arătaţi absolut fantastic, îi spuse în timp ce-i ridica părul lăsând la vedere gâtul graţios.

Efectul era încântător, admise Chelsea şi deşi rochia era exagerat de scumpă, fu de acord cu vânzătoarea că-i venea ca turnată, de parcă fusese făcută special pentru ea.

Şi ar fi putut să fie şi aşa, îşi spuse în timp ce ieşi

din magazin ţinând într-o mână o cutie neagră cu auriu şi în cealaltă o bucată de hârtie pe care vânzătoarea îi scrisese o adresă unde putea să găsească pantofii potriviţi şi florile necesare pentru coafură. Apoi intră la Harrod’s şi se îndreptă spre raionul de cosmetice.

Două ore mai târziu ieşi din magazin obosită dar mulţumită, cu o nouă trusă de machiaj care avea culori mult mai tari decât cele pe care le folosea de obicei. Vânzătoarea a fost mai mult decât încântată să-i arate noua modă de machiaj pentru iarnă şi Chelsea a fost mulţumită să descopere că îşi reamintea tot ce învăţase la cursuri, în felul acesta putând să-şi creeze o imagine care să-l ademenească pe Slade Ashford.

În weekend-ul dinaintea petrecerii, fu surprinsă când cineva sună la uşă şi deschizând o văzu pe Kirsty, tremurând în vântul rece de iarnă.

— Intră, o invită ea. Vrei o ceaşcă de ceai?

Deja observase semne de furtună în ochii albaştri ai lui Kirsty şi în gura strânsă cu încăpăţânare. Inima i se strânse când nepoata ei negă din cap şi se prăbuşi pe un scaun.

— Nu se mai poate trăi în casă, o anunţă ea amărâtă. Amândoi cred că am şapte ani, nu şaptesprezece.

— Ştii, observă Chelsea pe un ton liniştit, adesea oamenii au tendinţa să ne trateze după felul în care ne comportăm. Urmă o pauză încordată. Ridică privirea în fine, îi zâmbi cu inocenţă lui Kirsty, adăugând cu simplitate: Ce nu merge? V-aţi certat?

— Adică vrei să spui că mami nu ţi-a spus? o întrebă Kirsty suspicioasă.

— Să-mi spună ce? se încruntă Chelsea. Ultima dată când am văzut-o era ocupată până peste cap cu pregătirile pentru petrecere.

— Vreau să urmez cursurile de teatru, îi spuse Kirsty agresivă, dar nu vor să mă lase.

— Mai ai încă un an de şcoală, îi reaminti Chelsea cu inima strânsă.

Ea şi Kirsty fuseseră întotdeauna capabile să discute, dar acum nepoata ei îi ascundea relaţia cu Slade Ashford, pretinzând că s-a certat cu părinţii ei din cauză că dorea să urmeze teatrul.

— Da, şi atunci voi avea optsprezece ani şi voi putea să fac ceea ce doresc.

Chelsea fu străbătută de un fior.

— Meseria de actriţă este foarte dură şi nu toţi îi rezistă, o preveni ea. Ştii că şi eu am urmat teatrul?

— Da, dar ai părăsit şcoala.

— Nu numai pentru că mi-am dat seama că nu era de mine, admise Chelsea. M-am încurcat cu cineva pe care l-am cunoscut acolo... un bărbat mai în vârstă decât mine. Printre gene, studia chipul lui Kirsty. Desigur, era căsătorit, continuă ea cu nepăsare, dar eu eram prea naivă ca să-mi dau seama că el se folosea de mine... până când a fost prea târziu. Nu mi-ar place ca acelaşi lucru să se întâmple şi cu tine, Kirsty.

— În zilele noastre lucrurile s-au mai schimbat. Scutură din cap şi o privi gânditoare. Niciodată nu am ştiut că ai fost încurcată cu un bărbat însurat.

Chelsea tresări când o auzi.

— Era foarte frumos... rafinat şi foarte modern. Am crezut că pur şi simplu îi păsa de mine, dar m-am înşelat. Eu eram o puştoaică de şaptesprezece

ani, care nu ştia nimic despre viaţă, el era un bărbat de treizeci de ani, care avea multă experienţă. Urmă o mică tăcere apoi Kirsty sări în picioare:

— Mami ţi-a spus despre Slade, nu-i aşa? o întrebă dispreţuitoare, făcând-o pe Chelsea să tresară. Tu pur şi simplu nu înţelegi… niciunul dintre voi nu înţelege!

Fugi înainte ca mătuşa ei să poată protesta, cu pletele negre fluturându-i pe umeri.

Blestemându-şi neîndemânarea, Chelsea se învârtea prin salon. Pe chipul lui Kirsty citise dezamăgire şi neîncredere… era ca o barieră, care se ridicase între ele.

În timp ce-şi privea nepoata îndepărtându-se; ea hotărî că indiferent ce se va întâmpla, va încerca s-o îndepărteze pe Kirsty de Slade Ashford.

CAPITOLUL II

Deşi nu era de felul ei o petrecăreaţă, Chelsea nu refuza invitaţiile; în special atunci când putea să studieze diverse tipuri de oameni. Adesea, Ann protesta că îşi petrece prea mult timp studiind de pe margine, când putea să se distreze, dar experienţa ei cu Darren o făcea să fie prudentă şi cinică. Mai ales să fie atentă şi să nu se implice într-o legătură.

Totuşi în seara asta era diferit. În mod normal s-ar fi bucurat la gândul că va lua parte la petrecerea dată în cinstea aniversării. Căsătoriei lui Ann, dar acum nu putea. În timp ce se pregătea în amănunţime şi cu grijă pentru seara ce va urma, în urechi îi răsuna îndemnul profesorilor ei de la

teatru.

„Intră perfect în pielea personalului tău“, fusese sfatul lor preferat. „Aminteşte-ţi că atunci când păşeşti pe scenă tu eşti personajul pe care-l interpretezi. Dacă publicul urmează să creadă în el, tu eşti el.“

Ceva îi spunea că Slade Ashford era cel mai atent „public” pe care-l întâlnise vreodată şi în timp ce se relaxa în baia parfumată, încercă să uite de ea şi să între în pielea personajului pe care… pentru o seară… urma să-l joace.

Efortul ei fu atât de convingător încât atunci când ieşi din baie aproape că începu să-i placă parfumul oriental pe care-l alesese pentru personajul ei – era un parfum pe care în mod obişnuit îl evita – pentru că-i plăcea parfumurile mai uşoare.

Nu avea nevoie de sutien, datorită felului în care era croit corsajul rochiei şi după ce-şi trase ciorapii subţiri de mătase în nuanţa rochiei, se opri pentru un moment ca să se studieze cu atenţie în oglindă. Pielea ei avea culoarea fildeşului; sânii erau tari şi plini, iar talia subţire dădea o delicată senzualitate şoldurilor înguste.

Slipul minuscul de culoare bleu se potrivea perfect cu ciorapii şi portjartierul. Întâmplător, degetele ei atinseră coapsele îmbrăcate în ciorapi de mătase şi cu o strâmbătură uşoară de dispreţ se întoarse cu spatele la oglindă. Arăta ca una dintre fetele care se pregăteau să iasă pe stradă. Brusc, o imagine îi reveni în faţa ochilor din sertarul secret al minţii unde fusese îngropată – ea însăşi la şaptesprezece ani, cu ochii strălucitori, plină de speranţă şi puţin neliniştită, privindu-şi în oglindă

silueta slabă îmbrăcată în lenjerie de satin, încercând cu greu să-şi imagineze cum ar fi dacă Darren ar vedea-o aşa.

Nebună! Nebună! se gratulă ea. De ce trebuie să-mi amintesc aceste lucruri în seara asta? Şi ceea ce era ridicol era că atunci când Darren încercase să facă dragoste cu ea, tot ce simţise fusese teamă şi dezgust. Frigidă, aşa îi strigase el şi probabil că a avut dreptate.

Termină! Termină! Strânse din dinţi. Încercând cu un efort suprem să uite aceste lucruri.. Nici nu se gândise când s-a dus să citească scenariul în acea seară, că Darren va încerca... într-un fel, ori de câte ori se imagina făcând dragoste cu el era într-un loc retras, liniştit şi plin de romantism; nu în casa în care trăia cu soţia lui. În momentul în care realizase că cititul scenariului fusese ultimul lucru la care se gândise el, dorinţa ei se evaporase, pentru că fusese prea slabă ca să poată învinge senzaţia conştiinţei că Darren era căsătorit cu o altă femeie. Şi de atunci a devenit prudentă şi prea pretenţioasă ca să se încurce cu vreun bărbat însurat şi prea circumspectă ca să se încreadă chiar şi în cei liberi.

Telefonul începu să sune şi se duse să răspundă. Era Ann, care o suna ca s-o încurajeze şi să-i mulţumească încă o dată.

— Nu-mi mulţumi încă, o preveni Chelsea. Tot ce am promis a fost să încerc.

O jumătate de oră mai târziu, îmbrăcată şi machiată, se privea cu atenţie în oglindă. Rochia de tafta scotea în evidenţă pielea ei ca fildeşul şi părul castaniu închis, iar noul ei machiaj scotea în evidenţă albastrul închis al ochilor. De-a lungul

pometţilor înalţi folosise o pudră strălucitoare. Aşa cum îi sugerase vânzătoarea, îşi prinsese părul într-un coc şi îl decorase cu mici flori albastre.

Abia când îşi puse panglica în jurul gâtului; degetele ei începură să tremure uşor. Buzele pline şi senzuale erau date cu un ruj strălucitor, care avea aceeaşi culoare roşie ca oja de pe unghii, pe Care în mod special le lăsase să crească. În mod normal, detesta unghiile lungi şi oja ei preferată avea culoarea perlei; dar în seara aceasta ele semănau cu ghearele unei păsări de pradă înmuiate în sângele victimei, gândi ea cutremurându-se.

De dragul lui Kirsty trebuia să reuşească, şi totuşi nu se putea opri să se gândească la durerea pe care i-o va produce.

Luă un taxi până la Clarence. Taxiul sosi repede şi pentru că era frig, îmbrăcă pardesiul de lână pe care şi-l făcuse cadou de Crăciunul trecut. Când ajunse, hotelul strălucea de lumini, iar în parcare văzu multe maşini ale cunoscuţilor. Melchester era un orăşel mic şi familia ei era destul de bine cunoscută. Ea şi Ann crescuseră aici şi când sora ei se căsătorise cu un tânăr care venise din nord de la Birmingham să lucreze la Londra, Ralph fusese acceptat în mica societate pe care ele o cunoşteau din copilărie. La petrecerea din seara asta veniseră prieteni şi chiar foşti colegi de şcoală cu familiile.

Când intră Chelsea, cei care sosiseră mai devreme erau adunaţi în jurul barului. Ralph şi Ann rezervaseră două săli pentru petrecere. Îşi lăsă haina la garderobă şi se duse s-o caute pe sora ei.

În afară de uşoara concentrare care-i umbrea privirea, Chelsea găsea că niciodată n-o văzuse pe

Ann arătând mai bine, nici chiar în ziua nunţii. Maturitatea se potrivea cu frumuseţea ei blondă şi chiar dacă stăteau una lângă alta, un străin n-ar fi ghicit că erau surori. Ann avea în jur de patruzeci de ani, era mică de statură şi predispusă la îngrăşare, iar părul ei blond era tuns scurt, încadrându-i faţa.

— Chelsea!

S-au sărutat, iar Ann care purta un taior Guerlain a ridicat uşor din sprâncene, când s-au tras mai la o parte.

— Foarte, foarte sexy, murmură ea făcând-o pe Chelsea să zâmbească fără tragere de inimă.

— Unde este Kirsty?

— Oh, a refuzat să vină cu noi. Se pare că vine împreună cu Slade. Oftă cu un aer nefericit. Sunt aşa de îngrijorată din cauza ei. Este complet schimbată. Oh, Doamne, protestă plină de necaz, a venit familia Rosses. Trebuie să mă duc să-i primesc. Ne vedem mai târziu!

*

* *

Peste tot natura umană era la fel, diferenţiată doar de un grad mai mare sau mai mic de rafinament de care se bucura societatea respectivă, medită Chelsea, privind doi membri ai Consiliului Local cunoscuţi ca rivali notorii, care discutau în vârful buzelor.

Cu coada ochiului observă o uşoară agitaţie la intrare şi dintr-o dată fu străbătută de un fior ştiind că cei doi au sosit, chiar înainte de a o vedea pe Kirsty, împreună cu însoţitorul ei.

Întrebându-se dacă nu devenise prea sensibilă, Chelsea avu impresia că pentru o clipă în sală se

lăsă liniştea. Apoi se gândi că dacă va reuşi să-l despartă pe Slade de Kirsty, aceasta va avea ceva de luptat pentru a-şi restabili moralul. Părăsirea ei în faţa atâtor persoane va fi o pilulă amară pentru orice adolescentă de şaptesprezece ani şi ea fu uşurată când văzu că fiul celor mai apropiaţi vecini şi prieteni ai lui Ann venise acasă de la universitate, în vacanţă. Oare nu de Crăciunul trecut, Kirsty fusese leşinată după el? în ultimele zece luni Kirsty se maturizase destul de mult.

Discret, dintr-un colţ, Chelsea îşi studie adversarul cu atenţie. Costumul de seară era scump şi evident că nu era nici de închiriat şi nici cumpărat de gata. Cămaşa din mătase naturală, părul negru mătăsos era destul de lung încât atingea gulerul hainei. Se întoarse şi automat Chelsea înţepeni, nedorind ca nepoata ei s-o vadă. Nu făcea parte din plan să fie prezentată lui Slade Ashford ca mătuşa ei.

Kirsty se îndreptă spre părinţii ei. Slade o ţinea de cot. Sărmana Kirsty, nu avea nicio şansă. Aproape că puteai simţi privirile femeilor pe lângă care trecea mângâindu-l în timp ce-i apreciau corpul zvelt.

Timp de aproape o oră, Chelsea se plimbă de la un grup la altul, în mod deliberat semnalându-şi subtil prezenţa, conştientă de calităţile ei de femeie. Mulţi bărbaţi de vârsta lui Ralph îi făcură complimente destul de transparente, pe când cei mai tineri încercau să se apropie de ea, fiind atraşi de senzualitatea ei.

Celor care o priveau, mişcările lui Chelsea în jurul camerei nu aveau un scop precis, dar o aduseră la doi paşi de grupul în care Slade era cu Kirsty. Privi

spre Ann şi îi făcu un semn uşor. Rămăsese stabilit între ele ca. Atunci când va trebui să-i atragă atenţia lui Slade Ashford, Ann s-o îndepărteze pe Kirsty.

Înţelegând semnalul lui Chelsea, Ann se îndreptă discret spre ea. Adunându-şi tot curajul, Chelsea făcu un pas înapoi în mod intenţionat şi se lovi de Slade. Băutura i se vărsă pe pantofi şi când el se întoarse să se scuze, avea o privire ironică. În alte împrejurări ar fi făcut-o să se ruşineze. Cu coada ochiului, Chelsea văzu că Kirsty era să zică ceva.

Agăţându-se graţioasă de braţul lui Slade, Chelsea se aplecă să se uite la pantofii pe care se împrăştiase băutura.

— Oh, ce neplăcut, spuse ea.

— Cred că se va usca.

Chelsea era mai mult ca sigură că aşa se va întâmpla. Ridicându-şi încet capul, îl privi şi îi zâmbi seducător. Sub degetele ei simţi braţul tare al lui Slade. Au şocat-o ochii lui pe care şi-i imaginase căprui şi care de fapt erau de un verde intens şi o priveau batjocoritor.

— Oh, nu sunt îngrijorată de pantofii mei, îi spuse ea aruncându-i o nouă privire seducătoare.

Vocea uşor răguşită o surprinse şi pe Chelsea. Poate că odată cu vârsta a devenit o actriţă mai bună decât şi-a închipuit... vârsta sau necesitatea.

— Este vorba de băutura mea, murmură ea.

O să trebuiască să aştept o grămadă de timp, ca să-mi iau alta... chelnerii nu dau nici cea mai mică atenţie unei femei singure şi acum asta sunt.

— Atunci permite-mi să-ţi aduc eu alt...

Până acum totul mergea bine; reuşise să-i reţină atenţia şi, într-un mod destul de neîndemâna tic,

să-i spună că este singură. În timp ce răsufla uşurată, o auzi pe Ann chemând-o pe Kirsty.

— Dragă, vrei să vii un moment?

Pentru o clipă, Chelsea îşi ţinu respiraţia. Dacă Slade alegea să meargă cu Kirsty, nu mai era nimic de făcut. Încă mâna ei se sprijinea pe braţul lui şi aproape că a simţit privirea uimită şi rănită a nepoatei ei, dar nu se lăsă înduplecată.

— Foarte drăguţă mititica,. Spuse ea înţelegătoare, în timp ce Ann o trăgea pe Kirsty după ea. Este prietena ta?

Numai ea ştia câtă satisfacţie îi dădu uşoara strâmbătură şi expresia din ochii verzi în timp ce Slade îi răspunse scurt:

— Nu, este fata unei cunoştinţe… Şi acum, despre băutura ta…

Urma cea mai dificilă parte a serii. Reuşise să-l despartă de Kirsty, dar acum trebuia să-l ţină lângă ea şi asta toată seara, dar în acelaşi timp să facă public acest lucru.

Cu nervii întinşi la maximum, aşteptă întoarcerea lui şi apoi făcu în aşa fel ca în următoarele zece minute să debiteze atâtea dezgustătoare prostii încât era şi ea năucită.

— Nu pot să sufăr să merg singură la petreceri, îi mărturisi ea când văzu că el nu mai era atent. Însoţitorul meu n-a putut veni în seara asta şi m-a anunţat în ultima clipă. Oh, de-aş fi ştiut! se plânse dintr-o dată şi îi veni o idee când auzi o melodie cântată de orchestră, care-i plăcea foarte mult. Şi tocmai acum s-au găsit să cânte melodia mea preferată, când nu am cu cine să dansez.

Altă dată, sarcasmul din ochii verzi ar fi pus-o pe fugă, dar în seara asta ea interprete un rol, aşa că

n-o mai impresiona nimic.

— Departe de mine dorinţa de a dezamăgi o doamnă, spuse tărăgănat Slade Ashford.

În timp ce se îndreptau spre ringul de dans, Chelsea îşi dădu seama că vorbele lui ironice aveau şi un alt sens, dar alungă acest gând considerând că era numai imaginaţia ei.

Ca să menţină atmosfera romantică, ringul de dans era luminat slab şi în această situaţie Chelsea şovăi, şocată de căldura pe care o emanau degetele lui Slade când îi cuprinse braţul.

În braţele lui, pe ringul de dans, fu şocată să-şi dea seama că trecuse mult timp de când nu mai dansase aşa. Desigur că mai dansase, dar niciodată atât de intim, cu altcineva decât cu Darren. Când simţi corpul musculos lipit de al ei şi mişcările în ritmul muzicii, deveni neliniştită şi fu străbătută de un fior.

Se simţi cuprinsă de repulsie şi de dorinţa de a-şi încorda corpul în faţa aroganţei masculine care devenea dominantă, dar refuză să se dea bătută.

Mâna lui Slade îi mângâia spatele şi apoi alunecă uşor în sus şi începu să-i dezmierde ceafa.’ Simţi cum i se taie respiraţia. Doamne, Dumnezeule, ce şanse ar fi avut Kirsty în faţa unui astfel de om, dacă el ar fi vrut să-şi încerce puterile cu ea?

Greşi un pas şi el o trase mai aproape, strivindu-i: sânii cu pieptul lui puternic în timp ce respiraţia lui îi mângâia tâmpla. Luminile mișcătoare îi surprinseră în raza lor şi el ridică mâna şi o mângâie uşor pe obrazul strălucitor. Muzica se opri şi 6a se dădu un pas înapoi, suspinând surprinsă când mâna lui coborî de pe obraz, urmărindu-i uşor linia sânilor deasupra corsajului.

— Foarte ispititori. Îi zâmbi şi pe chipul lui măsliniu nu era nici urmă de ironie şi ea simţi cum i se taie respiraţia când văzu farmecul de necrezut al acestui zâmbet.

Restul serii râmase lipită de el ca un scai, dar avu grijă să nu se gândească la ceea ce făcea. O singură dată o părăsi, ca să se ducă la bufet şi să ia ceva de mâncare pentru amândoi şi atunci Ann se grăbi spre ea.

— Ţine-o tot aşa… merge grozav! Ar fi trebuit să vezi faţa lui Kirsty când te-a văzut dansând eu el. N-a spus nimic, dar bănuiesc că a descoperit că idolul ei are picioare de lut. Ca să fiu sigură., cred că ar fi mai bine dacă te-ar vedea plecând împreună cu el. Numai dacă poţi s-o faci. Şi dacă vrei să ştii, este un bărbat destul de frumos, aşa că femeile se pot simţi atrase de el…

Incapabilă să mai facă ceva decât să-i dea dreptate surorii sale şi îngrijorată de reacţia nepoatei faţă de comportarea ei, Chelsea nu auzi întrebarea lui Slade.

— Ai cu ce să te duci acasă? o întrebă el aproape cu răceală.

Pentru o clipă fu tentată să-i spună că intenţiona să ia un taxi. Dar apoi îşi aminti sugestia pe care Ann i-o şoptise şi adunându-şi restul de curaj. Care-i mai rămăsese, îi răspunse cu un zâmbet leneş:

— Mi-e teamă că nu. Am sperat că o să găsesc pe cineva destul de drăguţ să mă repeadă până acasă.

Nici n-ar fi putut să se facă mai bine înţeleasă şi aproape că se cutremură când văzu cinismul înscris în conturul gurii şi în liniile din jurul ei.

— Atunci îmi permiţi mie, îi spuse el tărăgănat.

Avu noroc pentru că Kirsty era cu. Un grup de tineri în hol şi atunci când trecură pe lângă ei, Chelsea nu avu puterea să se uite la nepoata ei. O clipă mai târziu erau afară în aerul rece al nopţii de toamnă, cu miros de fum şi ger.

— Am ajuns.

Slade opri maşina sport, puternică, de culoare neagră strălucitoare şi deschise portiera înainte de a o ajuta pe Chelsea să urce. Corpul i se cufundă în tapiţeria moale şi mirosul de piele se amestecă cu al after-shave-ului folosit de Slade.

— Nu m-ai întrebat de adresă, i se adresă Chelsea după ce el intră în trafic.

Îi simţi privirea şi stomacul începu să dea semne de nelinişte, mai ales când îi auzi vocea calmă.

— M-am gândit ca mai întâi să oprim la mine să bem o cafea.

Pentru o clipă, Chelsea îngheţă. Când plănuise totul, nici prin gând nu-i trecuse că o să ajunsă aici. Oarecum îşi închipuise că vor merge la un hotel şi apoi va lua un taxi spre casă. Se întoarse spre el să protesteze, dar se opri când văzu zâmbetul ironic şi rece şi dintr-o dată se simţi cuprinsă de furie. Nu-i trebuia multă minte ca să-şi dea seama că de fapt, nu cafeaua era în mintea lui. Ce bărbat arogant! se înfurie ea. Chiar se aştepta să sară în patul lui, doar pentru că acceptase să o ducă acasă?

Trebui totuşi să recunoască cinstit că ceea ce i se întâmpla nu era numai pentru că acceptase s-o conducă până acasă; mai exact, în timpul serii nu-l prea ţinuse la distanţă. În mod deliberat, încercă să nu se mai gândească. Aşadar, Slade Ashford îşi închipuia că ea îi va permite să se culce cu ea.

Poate că era timpul să-i arate că nu toate femeile erau fascinate de el aşa cum credea.

Acest gând era de ajuns să-i ridice moralul şi să-şi ascundă îndoiala timp de cincisprezece minute până când ajunseră la apartamentul lui Slade. Acesta era situat într-un cartier luxos la marginea oraşului, unde odată fusese un vechi conac.

Cu o mişcare foarte înţeleaptă, Slade o făcu să nu poată obiecta, atunci când îşi parcă maşina direct în garajul din spatele blocului, o încuie şi apoi o conduse într-un hol foarte elegant.

— Apartamentul meu este la etajul doi, îi spuse el, conducând-o spre lift.

Au urcat atât de repede încât Chelsea îşi simţi stomacul contractat. Îşi zise hotărâtă că avea douăzeci şi şase de ani, în timp ce ieşeau din lift, şi că nu ar fi prima oară când ar trebui să respingă avansurile nedorite şi probabil că nu va fi nici ultima. Luptându-se să îndepărteze vocea interioară care o avertiza că Slade Ashford era diferit, îi permise totuşi s-o împingă într-un hol mic. În timp ce el aprindea lumina, ea fu impresionată de aspectul interior uimitor pe care-l dădeau pereţii de marmură falsă de culoare maro şi crem oglindiţi în cel de-al patrulea, acoperit cu oglinzi. Era un efect copleşitor.

— Nu este alegerea mea, îi spuse el observându-i expresia. Aveam nevoie urgentă de un loc unde să stau. Cred că proprietarul dinaintea mea era un om de afaceri care l-a lăsat unui… prieten.

Vocea lui era calmă, dar plină de subînţelesuri şi ea îşi reprimă un suspin neaşteptat când îşi aminti cât de puţin a lipsit ca din mica, "prietenă" a lui Darren să devină amanta lui.

— Salonul este pe aici. Îi spuse Slade. Deschizând o altă uşă.

Camera era decorată în nuanţe pale de bleu şi gri, canapeaua era acoperită cu o cuvertură groasă de mătase, iar pe parchet era un covor persan. Chelsea se întreba dacă nu era cumva numai imaginaţia ei care o făcea să simtă că, în ciuda luxului, acolo nu era un loc fericit.

— Dă-mi haina. Simte-te ca acasă şi toarnă ceva de băut pentru amândoi.

Acum era momentul să-i spună că nu dorea nici băutura nici compania lui, dar el ieşi înainta ca ea să poată spune ceva. Se hotărî să-i spună când va reveni. Din fericire, nu erau departe de propriul ei apartament şi dacă refuza s-o ducă acasă, putea să meargă pe jos. Se uita la un tablou şi îşi dădu seama că el se întorsese numai atunci când îi puse mâna pe umăr şi o întoarse cu faţa spre el. Nu-i putu vedea chipul pentru că îşi aplecase capul şi îi atingea cu buzele pielea moale, urmând linia corsajului.

— Opiu, murmură el cu buzele pe pielea ei: Spune-mi, eşti la fel de delicioasă peste tot?

— Dă-mi drumul!

Se simţea ca o haină purtată şi apoi abandonată.’ Privirea i se întunecă de mânie şi teamă şi încercă să-şi elibereze umerii, dar fără rezultat.

— Nu crezi că este cam târziu să dai înapoi? râse el cu ironie. Ar trebui să te simţi onorată. În mod normal nu mă las dus de nas aşa de uşor, dar tu ai ceva special…

— Te-am rugat să mă conduci până acasă, nu… nu să mă brutalizezi! reuşi ea să spună şoptit.

— Să te brutalizez? Expresia lui eră urâtă când îşi ridică ochii s-o privească. Crede-mă, dacă într-adevăr aş vrea, aş putea ca ceea ce fac acum să fie nimic… şi nu te obosi să începi să ţipi că eşti violată. Niciun tribunal din ţară nu-ţi va da dreptate, după felul în care te-ai comportat în seara asta… şi mai ales de faţă cu atâţia martori!

I se făcu greaţă. O, Doamne ce să facă?!

— Uite, începu ea îngrozită, a fost o greşeală…

— Într-adevăr, fu el de acord. Nu ştiu ce fel de joc joci… dar nu este greu de ghicit. Oricum, de data asta n-o să scapi aşa de uşor. Nu sunt o găină pe care poţi s-o jumuleşti şi apoi s-o laşi. Poate că a venit timpul să-ţi arate cineva cum este când oferi… şi apoi retractezi.

Fu cuprinsă de panică. Vru să ţipe la el că nu înţelege, că ea nu era ceea ce credea el, dar ştia cu certitudine că el n-ar fi crezut-o.

Impulsivă, se întoarse şi se îndreptă spre uşă, dar abia apucă să facă un pas, înainte că el s-o oprească şi s-o ridice în braţe.

— Oh, nu, îi spuse Slade încet. În seara asta n-o să fugi de obligaţiile tale.

Deschise uşa cu piciorul fără să se mai obosească să aprindă lumina şi tot ceea ce ea apucă să vadă fu un pat de dimensiuni impresionante. O aruncă pe pat fără niciun menajament şi încercarea ei de a se ridica fu întreruptă brusc când văzu că el închise uşa şi, încet, începu să-şi scoată cămaşa. În ochi i se citea furia.

Sub această privire plină de dispreţ, ea nici nu putea să se mişte, nici să gândească. O parte din ea înregistra pielea catifelată şi strălucitoare a

umerilor şi părul negru şi fin care îi acoperea pieptul. Jocul muşchilor puternici în timp ce mergea şi graţia bărbătească a bustului, de la umerii largi până la talia îngustă, în timp ce cealaltă parte protesta în tăcere la grozăvia care i se întâmpla.

— Ce nu merge?

Întrebarea pusă fu rostită cu un ton tărăgănat, care o făcu să roşească.

— Să nu-mi spui că acum, la acest stadiu, ai trecut la modestia feciorelnică şi vrei ca eu să te dezbrac.

Stăpânirea de sine i se spulberă şi începu să tremure în timp ce încerca să-şi stăpânească lacrimile care-i curgeau, dar nu reuşi. Când mâinile lui începură să umble la curea, reuşi în sfârşit să-şi mute privirea, iar când el se îndreptă spre ea, se dădu înapoi.

Îl auzi spunând ceva încet, apoi mâinile lui pe corpul ei, dar nu brutal aşa cum crezuse, ci periculos de mângâietoare, urmând conturul umerilor, apoi locul lor fiind luat de buzele care explorau pielea sensibilă.

Încercă să protesteze, dar cuvintele îi fură tăiate de apăsarea senzuală a gurii lui. În acel moment fu invadată de senzaţii pe care nu le mai simţise niciodată. Din propria lor voinţă, buzele ei deveniră moi şi se deschiseră pentru el, încercând o senzaţie rar întâlnită. O parte din ea dorea să-l respingă, în timp ce cealaltă, până acum necunoscută, o îndemna să cedeze plăcerii senzuale pe care el i-o producea. Îi desfăcu cu degete îndemânatice părul, eliberându-l din coc şi îl lăsă să cadă liber pe umeri în timp ce o ţinea în braţe şi o săruta uşor pe faţă, aproape tachinând-o

şi torturând-o, făcând-o să-şi dea seama de sentimente şi dorinţe pe care niciodată nu a crezut că le va mai avea.

Nici chiar în faţa lui Darren nu simţise atât de puternic dorinţa de a se abandona, ca în faţa acestui bărbat. În mintea ei era un vârtej de gânduri confuze în timp ce-şi spunea că celibatul durase prea mult, că ceea ce simţea se datora sentimentelor înăbuşite. Scoase un geamăt mic de protest şi imediat gura lui Slade se întoarse peste a ei.

Era atât de preocupată, încercând să-şi analizeze sentimentele pe care le simţea, încât trecu ceva timp până când îşi dădu seama că el îi desfăcuse fermoarul şi că îi trăgea încet rochia de pe ea. Acest lucru o făcu să îngheţe şi instinctiv îşi acoperi sânii în timp ce rochia albastră cădea pe covor. O cuprinse ruşinea când îşi aminti cât de mic era slipul, de ciorapii de mătase subţiri şi de parfumul cu care-şi parfumase corpul.

— Într-adevăr îţi place să fii dezbrăcată de partener, nu-i aşa?

În întrebarea lui era o mânie ascunsă care o biciui, mânie arătată de râsul batjocoritor când o văzu cum îşi încrucişase braţele peste sâni.

— Asta de ce o mai faci? întrebă el, scrâşnind din dinţi. Pentru a ispiti? Nu-ţi mai obosi mâinile» crede-mă, rochia pe care ai purtat-o în seara asta i-a făcut foarte ispititori.

Când ea rămase nemişcată, privindu-l îngrozită, starea de batjocură fu înlocuită de mânie, o prinse de încheieturi şi îi dădu braţele la o parte, apoi începu să examineze cu o privire rece fiecare centimetru al corpului ei.

Incapabilă să se oprească, ea tremura, urându-l pentru că o făcea să se simtă atât de vulnerabilă, pentru că sărutările lui o zăpăceau în aşa fel încât era gata să cedeze şi pentru că-i distrugea mândria şi respectul pentru propria persoană. Se cutremură, gândindu-se că în seara asta el o să-i cunoască corpul mult mai intim decât şi-l cunoştea ea însăşi, şi deşi întotdeauna îşi spusese că virginitatea ei era mai mult decât un accident, decât ceva la care ţinuse cu tot dinadinsul, acum când era aproape să o piardă ştia că niciodată nu renunţase la speranţa că va ceda unui bărbat care o va iubi la fel de mult cum îl va iubi ea.

— Chiar ştii toate trucurile, nu-i aşa? o întrebă el respirând întretăiat. Dar mimând repulsia n-o să-ţi meargă cu mine. Eu nu sunt un fraier care să fie prostit de o pereche de ochi albaştri şi de o gură tremurătoare. În rest, sunt ca oricare bărbat.

Îi privi corpul şi ea îl simţi cât de încordat era.

— Te doresc, îi spuse el cu voce joasă şi când îşi ridică faţa, ea crezu că vede cum mânia amară din ochii lui fu înlocuită încetul cu încetul de pasiune.

Mâinile lui îi părăsiră încheieturile ca să-i prindă sânii şi în timp ce cu degetul mare îi mângâia sfârcurile, o privi drept în ochi.

Şocul fu înlocuit de teamă când simţi trădarea de netăgăduit a corpului ei şi un mic geamăt îi scăpă printre dinţi în timp ce mângâierile tulburătoare continuau şi buzele lui se mişcau de-a lungul gâtului ei, torturând-o şi înregistrându-i fiecare fior care-i străbătea pielea.

Nu ştia când îi înconjurase gâtul cu braţele, dar cu o clipă înainte erau pe lângă ea şi acum îi mângâiau umerii largi, urmându-le conturul înainte

de a aluneca pe spate.

De data asta când o sărută nu avu nicio reţinere, iar senzaţia părului de pe pieptul lui la contactul cu sânii ei excitaţi îi produse o plăcere imensă. Era pierdută… înecată într-un ocean de senzaţii, una mai plăcută decât cealaltă. Când el îşi coborî capul şi începu să-i sărute sânii, avu senzaţia unei explozii în corpul ei, făcând-o să se arcuiască spre el şi să fie invadată de o dorinţă arzătoare când limba lui îi dezmierdă sfârcurile tari. Pierdută într-o mare de sentimente, abia auzi geamătul lui răguşit, când mâinile îi coborâră mângâietor în josul corpului ei, făcând-o să-şi vină în fire şi să-şi dea seama unde era şi cu cine.

— Slade, nu! protestă ea, în timp ce pasiunea era înlocuită de dezgust.

— La naiba, spuse răguşit, nu poţi să-mi spui nu, acum! Dumnezeu ştie de ce când ştiu ce eşti, dar te doresc mai mult decât mi-am dorit orice altă femeie în viaţa mea. Ai ceva…

Îşi schimbă uşor poziţia, privindu-i corpul şi urmărindu-şi mişcările mâinilor în timp ce o mângâia, – Chelsea se cutremură, şocată să-şi dea seama că chiar acum când era în stare să gândească,corpul ei răspundea de bunăvoie mângâierilor lui.

— Slade…

Soneria stridentă a telefonului sparse tăcerea care se lăsase în cameră. Slade înjură şi pentru o clipă ea se gândi că el n-o să răspundă la telefon, dar în cele din urmă se ridică şi ieşi închizând uşa după el. Îl auzi ridicând receptorul şi dintr-o dată îşi regăsi puterea de a se mişca.

Rochia ei zăcea pe covor, dar n-o băgă în seamă.

Nu putea să piardă timp. Haina era pe un scaun şi o trase pe ea, smulse poşeta şi în timp ce se încălţa se ruga ca Slade să vorbească destul de mult la telefon ca ea să poată să scape. O altă uşă de la dormitor se deschidea într-un hol mic care spera să ducă în holul de marmură de la intrare.

Cu degete tremurătoare se luptă cu yala, dar până la urmă uşa se deschise. Neavând curajul s-o închidă, ca nu cumva zăvorul să-l alarmeze pe Slade, o lăsă deschisă şi fugi pe scări ieşind în frigul nopţii.

Din fericire, reuşi să prindă un taxi exact când ieşi din bloc şi zece minute mai târziu deschidea uşa apartamentului ei.

Odată înăuntru, închise uşa şi aruncă de pe ea tot ce purtase în acea seară, se grăbi să între în baie, unde lăsă apa să curgă pe ea, strâmbându-se dezgustată în timp ce încerca să uite cum răspunsese la mângâierile lui.

În timp ce se ştergea şi după ce se îmbrăca în cămaşa de noapte, încercă să se convingă că exagerase în ceea ce privea răspunsul ei la mângâierile lui Slade: că ceea ce simţise de fapt în braţele lui nu fusese plăcere, ei dezgust şi repulsie. Cum putuse să fie altceva când nici chiar Darren nu reuşise să-i stârnească dorinţa? O apucă un râs isteric când îşi imagină reacţia lui Slade când îşi va da seama că ea fugise lăsându-i doar rochia. Rochia aceea... se cutremură. Dacă n-o va mai vedea niciodată, va fi mai mult decât fericită. Slavă Domnului că el nu-i ştia adresa. Fusese atât de hotărât s-o facă să plătească pentru că o însoţise, încât nu se îndoia nicio clipă că ar fi venit la ea şi i-ar fi cerut să continue de unde fuseseră întrerupţi.

Era de-a dreptul ridicol, dar chiar înainte ca telefonul să sune, avusese impresia că el o ura. Îi spusese că o „dorea”, dar bărbaţii erau cunoscuţi pentru dorinţa lor pur fizică. Fu cuprinsă de greaţă şi fugi la baie simţind că se sufocă. Doamne-Dumnezeule! Dar dacă în locul ei în noaptea asta ar fi fost Kirsty? Gândul acesta o făcu să suporte totul mai uşor. Ultimul ei gând înainte de a adormi fu că în curând va pleca în nord şi că era mulţumită că nu va mai avea posibilitatea să-l întâlnească pe Slade Ashford din nou. Lutons era singura companie pe care o conducea şi îndată ce va rezolva problema, Ralph îi spusese că se îndoia că va sta mult prin Melchester. Slavă Domnului!

* *

*

Sunetul prelung al telefonului reuşi s-o trezească din somnul profund în care se cufundase, întinse mâna bâjbâind pe noptieră.

— Chelsea… slavă Domnului, pentru un moment am crezut că Slade te-a distrus! Am sunat deja de două ori. Am crezut că nu eşti acasă.

— Sunt bine, Ann, o minţi ea. Ameţită de somn.

Dacă Slade Ashford ar fi terminat ceea ce începuse, ea n-ar fi fost acasă, asta doar dacă nu avea obiceiul să-şi trimită acasă femeile după ce nu mai avea nevoie de ele.

— Slavă Domnului pentru asta! îi spuse sora ei dintr-o suflare. Ralph a fost supărat pe mine pentru că te-am lăsat să pleci cu Slade. Mi-a spus că după felul cum te-ai comportat cu el toată seara, în mod firesc Slade s-ar fi gândit că vrei să-ţi petreci şi noaptea cu el.

— Sunt bine, o minţi din nou Chelsea.

Nici nu voia să-şi amintească furia imensă din ochii lui Slade când îi atingea corpul. Fu străbătută de dezgust pentru propriul ei comportament. Niciodată nu s-ar fi gândit că ar fi atât de frustrată senzual încât să răspundă fizic oricărui bărbat cu experienţă... din contra... şi totuşi seara trecută...

— Ce face Kirsty? o întrebă pe sora ei, încercând să-i abată atenţia de la Slade Ashford.

— Se pare că este bine, îi spuse Ann. Da fapt, părea mai mult uimită decât supărată de faptul că ai plecat cu Slade. Poate, doar încerca să braveze în faţa noastră... nu ştiu, dar ştiu sigur un luciu., în seara asta iese cu Lance James la o discoteca. Tot ce avem de făcut acum este să ne asigurăm că ruptura este definitivă. Nu cred că tu...

În niciun caz, o întrerupse Chelsea hotărâtă. Mi-am îndeplinit rolul de femeie fatală... şi apoi, la sfârşitul săptămânii plec.

— Ralph mi-a spus să nu-mi fac griji. El continuă să creadă că Slade i-a făcut doar pe plac lui Kirsty. A spus că un bărbat ca el nu are nevoie de o puştoaică de şaptesprezece ani, oricât de drăguţă ar fi... Eşti sigură că eşti bine? insista Ann. Ai o voce ciudată. Auzi, de ce nu vii...

— Ann. Sunt bine, o întrerupse Chelsea, calmă.

Era mai uşor să se convingă acum că probabil exagerase în privinţa felului în care corpul ei răspunsese mângâierilor lui Slade.

Cu groază, îşi aminti cum fugise din apartamentul lui şi se cutremură dezgustată când îşi reaminti cum fusese îmbrăcată. Rochia ei! O cuprinse un râs isteric. Ce era mai important... pierderea rochiei, sau pierderea respectului, faţă de sine? Şi apoi ceva îi spunea că nu ar mai fi putut

purta din nou rochia aceea, pentru că în mintea ei ar fi stăruit felul în care se comportase când era îmbrăcată cu ea.

Cât despre Slade Ashford, pentru el nu fusese decât o altă întâlnire amoroasă; un răspuns automat din partea unui bărbat faţă de o femeie singură; un mod de viaţă total străin pentru ea.

CAPITOLUL III

Îi era imposibil să creadă că trecuse aproape o lună de când era la Darkwater, gândi Chelsea apropiindu-se de drumul care ducea de la Dower House la Darkwater. Lucrarea ei s-a dovedit a fi una dintre cele mai pretenţioase din ceea ce avusese până atunci, dar în loc s-o descurajeze, lucrul la refacerea tapiseriei îi dădea atâtea satisfacţii încât şi problemele pe care i le punea le considera mai degrabă nişte provocări decât nişte treburi obişnuite.

Muncitorii care lucraseră la restaurarea casei îşi terminaseră treaba – de fapt, castelul fusese nelocuit până la moartea proprietarului şi de aceea fuseseră foarte puţine de făcut – iar ea ştia că cei de la Patrimoniu sperau să poată deschide castelul pentru vizitatori în vara viitoare.

Pentru că Darkwater era aşa de departe – la zece mile de cel mai apropiat oraş de graniţă dintre Anglia şi Scoţia, Jedburgh – Chelsea locuia la Dower House. Se părea că noul proprietar, pe care doamna Rudge, menajera, îl numea cu gura făcută pungă „nepotul domnului Harold“, era plecat.

Doamna Rudge o informase că el era un important om de afaceri şi de aceea, cea mai mare parte a timpului era plecat.

— Nu că l-aş fi văzut prea mult înainte de a moşteni totul, îi spuse ea lui Chelsea în acea dimineaţă la micul dejun. S-a născut şi a crescut în sud. Sora domnului Harold s-a căsătorit cu un agent de schimb. I s-ar frânge inima domnului Harold dacă ar şti ce se întâmplă cu casa lui şi cu toate celelalte.

— Probabil că a făcut cum a crezut că este mai bine, îi răspunse Chelsea cu blândeţe, ghicind că sentimentele menajerei faţă de ultimul nepot al fostului ei stăpân nu erau prea cordiale şi asta datorită indiferenţei lui faţă de casă.

— Datorită impozitelor mari, multe familii au dificultăţi în a-şi menţine proprietăţile. Cel puţin, cedând-o Patrimoniului sunt siguri că vor fi întreţinute cum trebuie.

Ştia că cei de la Patrimoniu primeau foarte rar o proprietate şi asta doar dacă donatorul avea şi o sumă substanţială pentru întreţinerea ei. De aceea, cei mai mulţi erau obligaţi să-şi vândă proprietăţile unor întreprinzători care de cele mai multe ori le transformau în apartamente sau hoteluri.

Drumul ei trecea pe lângă câmpuri proaspăt arate. Ceaţa se ridicase deasupra gardurilor vii, iar pământul era îmbibat cu apă; un uşor îngheţ îi reaminti că era mai puţin de o lună până la Crăciun.

În depărtare, un tractor roşu întorcea în câmp şi conducătorul ridică braţul şi-i făcu semn cu mâna.

Chelsea îl salută şi ea zâmbind. Familia Little căreia îi aparţinea în prezent ferma High Meadow

şi care pe timpuri ţinuse un castel, îi făcuse o primire călduroasă, în special Tom, băiatul lor. Cu doi ani mai mare decât ea, lucra la o fermă în Noua Zeelandă când tatăl lui făcuse un infarct. Când discutase cu ea, îi spusese destul de trist că îi fusese greu să se obişnuiască din nou să trăiască cu părinţii, după ce trăise singur atâta timp.

În mama lui, Chelsea găsise o mină de informaţii în ceea ce privea familia de la Darkwater. Deşi fusese surprinsă când aflase ce făcea ea acolo.

— Refaci o tapiserie? murmură ea. Păi nu este un fel de… apărătoare pentru foc, nu-i aşa?

Chelsea răsese când îşi aminti de tapiseria medievală de aproape nouă metri, destinată să acopere unul din pereţii din imensa sală de primire, iar când îi explicase despre ce era vorba, doamna Little răsese şi ea.

Mâine plănuise să se ducă la Newcastle să-şi ia nişte mătase pe care o dăduse la vopsit. Tapiseria, care era atât de fragilă încât în unele locuri abia se mai ţinea într-un fir, fusese pusă pe o pânză tare. Odată această operaţiune terminată. Chelsea intenţiona să o cureţe, folosind procedeele învăţate la şcoală.

Era ştiut că ţesăturile vechi erau foarte fragile şi un moment de neatenţie putea strica o lucrare care dura de secole. — Ca de fiecare dată când o vedea, Chelsea era impresionată de soliditatea fortăreţei de granit, care parcă se ridica din pământ; era mai degrabă o fortăreaţă decât un castel, aşezată cu spatele la mare şi cu faţada spre valea care despărţea Anglia de Scoţia; un formidabil apărător al graniţei, ai cărui stăpâni fuseseră loiali atât coroanei britani ce cât şi celei

scoţiene, în diferite perioade ale istoriei.

Era greu de crezut că odinioară această vale verde fusese înroşită de sângele războinicilor din cele două clanuri. Locuitorii de la graniţă îşi făceau legea singuri, fiind prea departe de civilizaţia de la Londra sau de la Edinbourgh ca să se supună autorităţilor.

Chelsea avea casa la dispoziţie şi în timp ce urca scara spre marea galerie unde lucra şi unde intenţiona să agaţe tapiseria, nu se putu opri să nu se gândească la cei care fuseseră stăpânii castelului de când a fost construit în ultima parte a domniei lui Elizabeth I. Chelsea vizitase castelul, aşa cum vizitase atâtea conace şi castele în frecventele ei deplasări prin ţară, iar la Patrimoniu primise registrele cu socoteli în care citise în amănunţime cheltuielile familiilor pentru diferite ocazii – iar sinceritatea declaraţiilor celor din regiunile nordice era cea mai extravagantă dintre toate.

Întotdeauna bănuise că sub aspectul ei de persoană practică se ascundea o persoană visătoare de care îşi dădea seama cel mai bine aici, în aceste ţinuturi nordice. Fiecare cameră din castel fusese restaurată cât mai aproape de original, deşi era clar că noua aripă în stil Georgian proiectată şi decorată de fraţii Adams, care de fapt făcuseră proiectele şi pentru Dower House, ar fi arătat ridicol mobilată cu jilţuri de lemn şi fără covoare.

În timp ce aprindea lampa puternică, pe care o folosea când lucra la tapiserie, se minună pentru a nu ştiu câta oară că această lucrare a supravieţuit.

Fusese găsită făcută sul într-o mansardă şi

depozitată provizoriu în galeria mare de către muncitori, o şansă de a descoperi o tapiserie care să rivalizeze cu legenda lui Bayeux.

Astăzi, Chelsea pregătea tapiseria pentru un set de fotografii speciale. Înainte de a începe lucrul propriu-zis făcuse un dosar cu fotografii, după care împreună cu un pictor angajat de Patrimoniu lucrase intens ca să facă o reproducere cât mai exactă a tapiseriei aşa cum arătase la început, apoi a făcut un nou set de fotografii. Aceste două seturi o ajutau să compare diferitele părţi ale tapiseriei când lucra la restaurarea ei şi să obţină un rezultat cât mai apropiat de original.

Tocmai când studia o bucată din tapiserie deosebit de stricată, care bănuia că reprezenta un cruciat în luptă corp la corp cu un luptător saladin, telefonul începu să sune. Încruntându-se, răspunse la telefon şi începu să zâmbească când auzi în receptor vocea profundă şi plăcută a lui Tom.

— Sper că nu te-am întrerupt tocmai când lucrai la ceva important, începu el, dar mă întrebam dacă nu vrei să ieşim undeva în seara asta. Aş putea să vin să te iau şi să mergem la Alnick... de fapt, adăugă el, de ce n-am merge în după-amiaza asta? Ai spus că vrei să vezi castelul Percy. Am putea vizita oraşul şi apoi să luăm masa.

Era foarte tentant şi Tom avea dreptate, chiar voia să vadă faimoasa fortăreaţă Percy, care străjuia drumul spre sud.

— Şi ferma? ezită ea, nedorind să-l întrerupă de la treburile fermei.

— Pentru câteva ore o să supravieţuiască şi fără mine şi apoi. Am dreptul la o pauză.

— Atunci mi-ar face plăcere să merg. Răspunse

ea repede.

În munca ei, flexibilitatea era foarte importantă. Nici nu ştia de câte ori lucrase cincisprezece sau şaisprezece ori pe zi ca să termine câte o lucrare urgentă şi apoi zăcea istovită, aşa că Jerome îi spusese cu poate să-şi organizeze timpul cum credea ea de cuviinţă. Deci. Acum putea să facă o pauză ştiind că va putea, recupera timpul pierdut.

La prânz, când se întoarse la Dower Hoţise ca sa mănânce, ceaţa se risipise. Respirând cu plăcere aerul rece. Observă că era mai reconfortant şi mai curat decât aerul pe care-l respira de obicei. Recunoscu că ar fi foarte uşor să îndrăgească aceste locuri: deja îndrăgea aerul, liniştea şi impresia lor de continuitate.

Doamna Rudge primi vestea că va lua masa în oraş în seara aceea cu o ridicare din umeri şi cu o strâmbătură. Chelsea nu se supără din cauza comportării ei, îşi dădu seama că asprimea menajerei era o trăsătura a ei şi nu avea nimic special cu ea.

Singura persoană pe care n-o putea suferi în mod clar era noul stăpân şi Chelsea comentă acest lucru mai târziu cu Tom, când se îndreptau spre Alnwick.

— Ah, da, nu-l poate suferi, fu de acord Tom cu un zâmbet. Mama spune că totul este din cauza mamei lui care s-a căsătorit cu unul din sud.

Când văzu faţa lui, Chelsea începu să râdă.

— Vechile obiceiuri mor greu aici, erau timpuri când nici măcar nu te puteai căsători cu cineva din alt clan, dar asta nu mai este de actualitate în zilele noastre.

Tom era un însoţitor plăcut şi cunoştea foarte

multe lucruri despre ţinutul în care familia lui locuia de secole şi despre locuitorii lui.

În timp ce conducea spre Alnwick, îi spuse cum ajunsese să fie construit Darkwater de către unul din fiii mai mici a familiei Percy, de fapt oaia neagră a familiei, care plecase în sud. La Londra, ca să facă avere.

— A fost unul dintre tinerii frumoşi ai lui Elizabeth şi ea i-a dat permisiunea să i se alăture lui Drake şi piraţilor lui. Aşa a făcut avere. S-a însurat cu una din doamnele reginei şi a adus-o cu el, aici la graniţă. Darkwater a fost cumpărat şi reconstruit cu banii obţinuţi din jafuri. Înainte a fost proprietatea unuia dintre veri.

— Este fascinant, spuse Chelsea, recunoscătoare. Mai povesteşte-mi.

Tom zâmbi larg fiind atent la o curbă, înainte de a o tachina…

— Vechiul castel te-a fermecat, nu-i aşa? Deci, vechea reşedinţă a fost mai întâi donată lui Ranulf de Percy de către Henric al II-lea. Fiii lui au crescut împreună cu cei ai lui Henric la curte; se zvonea chiar că unii dintre ei aveau sânge de Plantagenet în vine, deşi nu s-a confirmat niciodată. Toţi trei i-au jurat credinţă lui Richard când a devenit rege şi l-au urmat în Ţara Sfântă. Unul dintre ei a murit acolo; altul şi-a pierdut viaţa în Franţa împreună cu Richard, iar al treilea s-a întors acasă şi s-a căsătorit cu una dintre verişoarele lui Percy.

— El trebuie să fie acela care a comandat tapiseria, murmură Chelsea.

— Pe aici era cunoscut sub numele de Black Percy, continuă Tom. În parte pentru a fi deosebit de verii lui, care erau roşcaţi şi în parte din alte

considerente, dar în mod sincer mă îndoiesc că ei erau mai răi decât vecinii lor.

Discuţia încetă în momentul când intrară pe aglomerata autostradă A, care ducea spre Alnwick şi ea începu să privească peisajele care se desfăşurau de-a lungul graniţei, imaginându-şi viaţa în aceste locuri în timpurile pe care i le descrisese Tom. Black Percy, numele suna sinistru, mai ales pentru acele timpuri, dar fu trezită brusc din visare când Tom opri maşina.

— Am ajuns, îi spuse amuzat, arătându-i fortăreaţa Percy la dreapta.

Parcă maşina în faţa râului care curgea leneş la câţiva paşi de ei. De cealaltă parte a drumului era o terasă pe care se îngrămădeau câteva magazine; brutăria de tip vechi umplea aerul de arome care te făceau să salivezi. Coborâră din maşină şi traversară strada aglomerată.

— Mai întâi castelul, îi sugeră Tom.

Era imposibil să te gândeşti cum fusese construită această fortăreaţă masivă de oameni, fără utilaje moderne, se minună Chelsea în timp ce se apropiau de căsuţa de gresie roşie de la intrare.

Chelsea fu dezamăgită când află că fortăreaţa fusese modernizată de două ori de-a. Lungul timpului; o dată în 1760, în stilul Gotic la modă în acele timpuri şi apoi mai târziu în 1850, când pe creneluri fuseseră adăugaţi soldaţi de piatră.

Chelsea ştia că acest obicei era folosit în Evul Mediu în special pentru a induce în eroare duşmanul şi a-l face să creadă că fortăreaţa era bine apărată.

De pe turn avea o panoramă splendidă a împrejurimilor, care îţi tăia respiraţia, dar oricât de

frumos era Alnwick sau cel puţin aşa avea ea impresia, îi lipsea acel aer de măreţie sumbră, care făcea din Darkwater o fortăreaţă mult mai de temut decât aceasta.

După aceea au intrat în magazine şi s-au oprit să privească fortăreaţa luminată în amurgul după-amiezii de toamnă târzie, înainte de a se întoarce la maşină ca să meargă la hotelul unde urmau să ia masa.

Tom o asigurase că nu era nevoie să se schimbe pentru masă. Hotelul avea o mâncare foarte bună şi cei de acolo o apreciau mai mult decât felul în care erau îmbrăcaţi cei ce o serveau.

Era aproape ora şapte când au ajuns, după ce au străbătut un drum îngust de ţară şi ea fu încântată să constate că hotelul încorpora şi ceea ce fusese odată un turn de pază la graniţă.

— Până acum câţiva ani a fost proprietatea cuiva, îi spuse Tom. A fost extinsă şi modernizată şi se pare că le merge foarte bine, oamenii venind aici pentru liniştea şi frumuseţea locurilor şi, după cum ţi-am mai spus, datorită reputaţiei restaurantului.

În ciuda faptului că stătuse cu părinţii, Tom călătorise mult înainte de a lucra în Noua Zeelandă şi Chelsea constată că era o companie mult mai plăcută şi interesantă decât mulţi dintre aşa-zişii „sofisticaţi din punct de vedere profesional” pe care-i cunoscuse în Melchester.

Restaurantul hotelului era plăcut decorat şi era mobilat în aşa fel încât să profite cât mai mult ele cadrul natural, pereţii şi pardoseala din piatră nediminuând cu nimic confortul sau căldura. În. Imensul şemineu din capătul camerei ardea un foc

zdravăn şi când i se înmână lista ca să-şi aleagă ce dorea, văzu că era la fel de lungă şi de variată ea la oricare restaurant select din Londra.

— Pot să-ţi recomand cotletul, îi spuse Tom. Este preparai: în cel mai autentic stil scoţian.

Ascultându-i sfatul. Chelsea făcu comanda. După o scurtă consultare cu chelnerul care răspundea de vinuri, Tom o întrebă de preferinţele ei.

În timpul serii, treptat, restaurantul se aglomeră şi deşi personalul era în mod evident ocupat, Chelsea constată că era foarte plăcut să nu fie grăbită, ca altcineva să poată ocupa masa lor.

Simţindu-se uşor ameţită, îi mulţumi lui Tom penii u seara petrecuta în timp ce se îndreptau spre maşină. Era ciudat, dar într-un fel găsea că nu era necesar să stea mereu încordată cum făcea cu alţi bărbaţi. Părea ridicol, dar într-un fel îl considera pe Tom ca un frate, un adevărat prieten pe care se putea bizui… Calmează-te, se preveni ea în timp ce el deschidea portiera. Îl cunoşti de mai puţin de o lună…

— Ţi-e destul de cald?

— Da, mulţumesc, îl asigură ea. Într-adevăr, m-am simţit foarte bine azi.

— Şi eu. Ştii, este o mare uşurare să ieşi cu o

— Fată care nu aşteaptă complimente la tot pasul şi care nu încearcă să fie mereu în centrul atenţiei…

Pentru prima dată de când îşi putea aminti, Chelsea găsi că nu aştepta cu groază timpul când va trebui să suporte sărutul de despărţire. Îl observă pe Tom printre gene. Emana o căldură şi o încredere pe care te puteai baza. Gura ei schiţă un zâmbet uşor amuzat. Începuse să devină

impresionabilă; dorea un bărbat care s-o ocrotească... Dar s-o ocrotească de ce? se întrebă ea cu seriozitate. De acea parte din ea atât de brutal dezvăluită de Slade Ashford.

Niciodată Tom nu ar fi excitat-o aşa cum făcuse Slade; ştia asta în mod instinctiv şi încercă să-şi facă curaj. Slade îi amintise cu violenţă de Darren, şi cât de aproape fusese să-i cedeze acelui dramaturg. Pân în prezent, adânc în mintea ei, până atunci necunoscută, era ascunsă teamă faţă de slăbiciunea ei în faţa pasiunii, teama în faţa cedării în întregime unui bărbat. Ştiindu-se aşa de vulnerabilă voia să se asigure că acest lucru nu se va întâmpla din nou. Cu Tom, era sigură că niciodată n-o să se simtă vulnerabilă.

Începuse să plouă şi sunetul hipnotic al ştergătoarelor pe parbriz îi produse o stare de somnolenţă. Se întinse, relaxată în scaun sprijinindu-şi capul de spătar şi închise ochii. Tom îi aruncă o privire şi începu să zâmbească. Se simţiseră bine împreună în aceasta seară şi spera să fie prima dintr-un lung şir de asemenea seri. Îi plăcea de Chelsea pentru sinceritatea ei, cât şi pentru frumuseţea ei. Era destul de cinstit ca să admită că îl atrăgea.

Când opri maşina, Chelsea se trezi. Deschise ochii brusc şi zâmbi strâmb când realiză că ajunseseră la Dower House.

— Cât de necioplită sunt, se scuză ea, pentru că am adormit.

— Hmm, păcat că te-ai trezit acum, îi zâmbi Tom. Chiar mă şi vedeam pe post de Făt-Frumos. De fapt...

Se aplecă spre ea, o prinse cu braţul stâng pe

după umeri şi o trase spre el.

Chelsea avea posibilitatea să se retragă din îmbrăţişarea lui, dar destul de straniu, nu avea nicio dorinţă s-o facă. Fu un sărut uşor şi blând.

— Tom…

— Ştiu, îi răspunse el trist, este târziu şi trebuie să te scoli mâine devreme. Şi eu, dar m-am simţit bine în seara asta, Chelsea, şi mi-ar place să cred că vor mai fi şi altele.

Impulsivă, Chelsea dădu din cap.

— Bine. Bănuiesc că ar fi mai bine să te duci înăuntru înainte că doamna Rudge să vină aici şi să vadă ce faci.

Se opri în faţa uşii să-i facă semn cu mâna lui Tom şi fu cuprinsă de o stare de bucurie. Se simţea bine în seara asta, aveau multe lucruri în comun şi chiar dacă relaţia lor era lipsită de o intensitate sexuală, ea nu regreta deloc acest lucru. Tocmai pusese mâna pe clanţă, când uşa se deschise brusc şi o făcu să-şi piardă echilibrul.

Primul lucru pe care îl întâlni privirea ei mirată fură nişte picioare de bărbat îmbrăcate într-o pereche de pantaloni crem din stofă scumpă. Ridicând încet privirea, mirarea îi fu înlocuită de consternare când întâlni ochii verzi şi reci ai lui Slade Ashford.

— Tu! Dar…

— Sunt ultima persoană din lume pe care te aşteptai să o vezi? îi spuse el sarcastic. Ce faci? Cercetezi ţinutul să vezi dacă găseşti ceva nou?

— M-ai urmărit până aici? Dar…

— Ai crezut că ţi-am pierdut urma!? Este adevărat, adăugă el scurt. Nu am venit aici după tine, dar să te găsesc aici este o bună răsplată şi

intenţionez să profit de ea cât mai bine. Încă îmi eşti datoare, dacă cumva ai uitat. N-aş fi crezut că unei femei ca tine, cu... talentele tale, o să-i placă un astfel de loc.

Uluirea ei se evaporă brusc şi fu înlocuită de un val de mânie când auzi dispreţul din vocea lui.

— Ei, ce s-a întâmplat? o întrebă dispreţuitor. Ai păcălit prea mulţi bărbaţi sau în sfârşit ai priceput că şi cele care arată ca tine îmbătrânesc şi că un soţ este singura garanţie pentru femei ca tine... o stricată care-şi bate joc de bărbaţi, îi ademeneşte şi apoi îi părăseşte. Cineva ar trebui să-l prevină pe bietul Tom în legătură cu tine.

— Să-l prevină? Ia ascultă, cine te crezi? se înfurie ea. Şi oricum, ce cauţi aici? se răsti ea. Sunt angajata unei firme care lucrează pentru Patrimoniu, aici la Darkwater.

Pentru o clipă, i se păru că el este surprins, dar îşi întoarse privirea înainte ca ea să poată fi sigură de ceea ce văzuse, iar când el îi vorbi, vocea îi era mieroasă şi tărăgănată.

— Şi Tom, bănuiesc, este o mică distracţie care te ajută să-ţi petreci timpul liber.

— Este un gentleman, ceea ce nu se poate spune despre tine, îi zise ea cu amărăciune.

— Pentru că ţi-a spus noapte bună şi te-a sărutat cast pe frunte? Oh, da, am văzut. Dar asta a fost alegerea lui, nu a ta, nu-i aşa?

— Spre deosebire de felul cum spui tu noapte bună, presupun, îi azvârli Chelsea prea furioasă ca să se mai abţină. Dumnezeule, dar aroganţa ta este incredibilă! Chiar nu poţi să crezi că mângâierile tale m-au revoltat, că aş putea...

— Pur şi simplu ai fost de acord să vii cu mine,

acasă, numai ca să faci o faptă bună? Aşa cum am spus, încă îmi eşti datoare, Chelsea, iar eu sunt un bărbat căruia nu-i place să aibă datorii...

Pentru o clipă fu tentată să deschidă uşa şi să fugă cât o ţineau picioarele, dar până la urmă bunul simţ şi mândria învinseră. Nu o să-i arate că-i este teamă de bărbaţi şi asta mai ales lui Slade Ashford!

Luptându-se cu şocul pe care-l produsese apariţia lui neaşteptată, se adună destul ca să-şi dea seama că în timp ce el o insultase şi îi pusese întrebări, ea încă habar n-avea ce căuta el la Dower House. Tocmai deschise gura să-l întrebe de prezenţa lui acolo, când uşa de la bucătărie se deschise brusc şi doamna Rudge intră cu o privire războinică.

— Aşadar, aici erai, domnişorule Slade. Dina se răceşte. Aha, te-ai întors şi tu? întrebă ea, pufnind când o văzu pe Chelsea, înainte de a se întoarce bombănind despre lipsa de respect a celor care vin neanunţaţi, stăpâni la Darkwater sau nu...

Chelsea se albi la faţă şi ochii ei albaştri deveniră de culoarea ametistului.

— Tu eşti proprietarul lui Darkwater?

Nu avu nevoie de aprobarea lui batjocoritoare ca să confirme şoapta ei mirată; putu să citească răspunsul în ochii lui verzi şi reci şi se întrebă mirată cum a putut să nu observe atitudinea lui de stăpân, aerul de aroganţă al proprietarului, din privirea dură. Acum, ştiind cine era proprietarul, nu mai putea sta aici. Primul lucru pe care o să-l facă mâine dimineaţă va fi să-l sune pe Jerome şi să-i ceară s-o înlocuiască cu altcineva.

Hotărâtă, refuză să se simtă dezamăgită pentru

că n-o să termine restaurarea tapiseriei. Cum ar mai putea să-şi continue munca acum? Această muncă cerea o concentrare absolută şi dăruire; iar cu prezenţa, permanentă a lui Slade nu va fi capabilă să o ducă la bun sfârşit. Brusc îşi aminti de ameninţarea lui şi pufni. Pentru ea, pacea ţinuturilor de la graniţă dispăruse pentru totdeauna. Dintr-o dată îi fu foarte uşor să-şi imagineze valea pătată ele sângele cianurilor Armstrong şi Graham.

Nu era greu să şi-l imagineze pe Slade Ashford călărind în fruntea unui clan de la graniţă, aducând moarte şi distrugere sau violând fetele duşmanilor.

Trecu mult timp până să adoarmă şi somnul îi fu tulburat de coşmaruri în care apăreau călăreţi mascaţi şi se auzeau zgomote de luptă, se vedeau turnuri arzând în timp ce ea alerga urmărită de un călăreţ şi fără să se uite ştia că ochii aţintiţi asupra ei aveau culoarea jadului.

CAPITOLUL IV

Chelsea se sculă devreme, făcu un duş, apoi puse repede o pereche de blugi vechi şi o cămaşă groasă în carouri.

Când ieşi din cameră, uşa din faţa camerei ei se deschise brusc şi în prag apăru Slade Ashford, gol până la talie şi cu un prosop în jurul gâtului. O privi insolent din cap până în picioare, iar sub această privire scrutătoare, ea roşi şi-şi plecă privirea.

— Spune-i doamnei Rudge să se grăbească cu ceaiul meu, da? îi ceru el cu voce nepăsătoare.

Nu fu nevoie să transmită mesajul, pentru că se lovi de menajeră în hol. Gura doamnei Rudge era

făcută pungă şi pe chip i se citea nemulţumirea în timp ce bombănea.

— Stăpânul n-ar fi tolerat aşa ceva. Îţi găseşti micul dejun în sufragerie, îi spuse lui Chelsea. Vine şi pleacă fără un cuvânt... necioplit, asta este!

Cumnatul ei îi spusese că Slade Ashford avea afaceri în multe locuri şi se întreba cât de dese erau deplasările lui în nordul ţării.

Incapabilă să mănânce, se îndreptă grăbită spre birou şi ridicând receptorul formă repede numărul de telefon al lui Jerome de acasă. Îi răspunse aproape imediat, vocea lui devenind neliniştită când o auzi pe Chelsea.

— Să nu-mi spui că nici tu nu te simţi bine! o preveni înainte ca ea să poată spune ceva. Louise tocmai a fost internată de urgenţă cu apendicită acută.

Louise era cealaltă restauratoare de tapiserii şi inima ei se strânse. Sperase să-l convingă să schimbe locul cu Louise, dar în aceste condiţii, cu greu mai putea să ceară ceva. Treaba lui Louise era aproape terminată şi Chelsea ştia că cei de la Patrimoniu erau nerăbdători ca şi ea să termine tapiseria cât mai repede posibil.

— Chelsea, te simţi bine?

— Da, minţi ea. Am sunat numai să-ţi spun că lucrul la tapiserie merge bine.

— Slavă Domnului, pentru asta! Chiar că aveam nevoie de o veste bună.

Mai vorbiră câteva minute şi Chelsea tocmai voia să pună receptorul în furcă, dar nişte paşi mari o făcură să se întoarcă brusc. Rămase strângând cu putere receptorul în timp ce se uita furioasă la bărbatul înalt care se sprijinea lejer de uşa închisă,

cu mâinile vârâte în buzunarele blugilor strânşi pe picior şi care scoteau în evidenţă coapsele musculoase.

— O altă victimă? o întrebă el tărăgănat. Oare patronul tău ştie că dai telefoane personale în timpul serviciului?

— Acesta era Chiar patronul meu, îi răspunse ea printre dinţi şi asta pentru tine, l-am sunat să-l întreb dacă mă poate schimba de aici.

— De ce? Ţi-e frică să nu. Te descopere?

Simţi cum o cuprinde furia.

— Nimic din ceea ce vrei să faci nu mă sperie, îi aruncă ea furioasă.

— Nu? Atunci poate că este timpul să te sperii.

— Înainte să-l poată opri, traversă camera, o prinse cu o mână de încheietură şi cu cealaltă puse receptorul jos. Nici nu avu timp să se mişte şi fu prinsă între birou şi corpul lui. Fu cuprinsă de teamă la apropierea corpului lui, îi era teamă că era atât de sensibilă ia căldura emanată de corpul lui, de braţele lui bronzate, dezgolite până la cot. Un nerv îi pulsa rapid la tâmplă şi abia acum îşi dădu seama că ochii lui nu erau complet verzi aşa cum crezuse, ci aveau străluciri aurii ca la animalele din junglă.

— Nu!

Tăcerea încordată care se lăsase între ci după refuzul ei ascuţit, fu brusc spartă de soneria telefonului.

— Asta cred că a devenit un obicei, spuse batjocoritor Slade dându-i drumul şi întinzând mâna după telefon. Dar n-am terminat cu tine, Chelsea.

Când ieşi din birou, picioarele îi tremurau.

Doamna Rudge era atât de aproape de uşă, încât ea fu sigură ca ascultase ce vorbiseră.

— Fără îndoială că iar umblă după distracţii, comentă ea, pufnind. Stăpânul ar fi trebuit să se însoare şi să aibă copii.

Părere pe care ea o aproba din toată inima, fu de acord Chelsea cu amărăciune, în timp ce încerca să înghită o bucată de pâine şi să bea cât mai repede cafeaua, înainte ca el să apară.

Dacă înainte îndrăgise singurătatea de la Darkwater, acum şi-ar fi dorit să fie mai aproape de sat şi să poată găsi acolo cazare, dar ştia că acest lucru nu era posibil. În primul rând, nu venise cu maşina, – iar în al doilea rând, ştia deja că în sat nu era un han şi nici un autobuz care să circule spre Darkwater. Fie că-i plăcea sau nu, era obligată să accepte ospitalitatea lui Slade Ashford până când îşi termina treaba. Dar lucrul cel mai neplăcut era că nu putea să se grăbească, pentru că risca să strice totul.

Peste noapte fusese ger şi chiciură care transformase în minuni dantelate frunzele şi tufişurile uscate. În depărtare, văzu un iepure care străbătea câmpul, iar în timp ce se îndrepta spre Darkwater, un. Fluierar se înălţă spre cerul albastru. În timp ce mergea, mânia începu să i se topească şi zâmbi amuzată gândindu-se la umorul negru al situaţiei. Slade trebuie că fusese la fel de şocat ca şi ea!

Îşi muşcă buzele când îşi aminti de comportamentul lui arogant şi de ameninţarea că între ei încă nu se terminase totul. În seara aceea, la petrecere, îşi dăduse seama că nu era un bărbat uşor de manevrat, dar îşi tot repetase că nu făcuse

nimic rău şi nimic nu s-ar fi întâmplat, dacă drumurile lor nu s-ar fi încrucişat din nou.

Pentru moment, se gândi să-i spună adevărul; dar îndepărtă ideea pentru că-i era teamă. Nu avea nicio garanţie că dacă făcea aşa ceva, el nu s-ar întoarce la Melchester ca să strice ceea ce ea şi Ann reuşiseră să facă.

Nu, singurul lucru pe care-l putea face era să se comporte ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat şi să spere că, în timp, Slade o să obosească să aştepte o răsplată sau o să-şi dea seama că a greşit în privinţa ei.

Tocmai când era ocupată cu verificarea mătăsurilor venite de la vopsit în acea dimineaţă, telefonul începu să sune.

Era Tom şi ea avu mustrări de conştiinţă, pentru că din cauza lui Slade, uitase de el.

— Am vrut numai să-ţi mulţumesc pentru seara trecută, îi spuse Tom vesel, şi să încerc să te conving să iei masa din nou cu mine în seara asta… nişte prieteni ai mei m-au invitat la masă.

— Mi-ar face plăcere, îi răspunse ea cu căldură.

Ieşind cu Tom, însemna că nu era obligată să-şi petreacă seara în compania lui Slade Ashford.

După ce închise se apucă din nou de treabă şi începu să studieze cu lupa şi lampa ei puternică figurile şterse, minunându-se de povestea cusută cu secole în urmă de degetele îndemânatice ale femeilor de la castel.

Slade s-ar fi potrivit mai bine în acele timpuri decât în 1980, se gândi ea mânioasă. Era prototipul de mascul cu idei preconcepute despre inferioritatea, femeilor; ele nu aveau niciun fel de drepturi, numai bărbaţii îşi puteau permite să facă

ce voiau şi asta a demonstrat-o clar şi cu aroganţă.

Încă mânioasă, uită puţin de părerea ei şi anume că cele care făceau sex de dragul sexului erau rare şi că spre deosebire de bărbaţi, femeile erau vulnerabile în faţa senzaţiilor pe care ei le produceau şi câteodată fără voia lor. Cedau insistenţelor acestora.

Când întunericul făcu imposibil lucrul la tapiserie, îşi îndreptă atenţia spre fotografii şi desene, gândindu-se la noua etapă de lucru şi se simţi cuprinsă de mândrie în timp ce studia ce făcuse până atunci.

— Câtă modestie… şi cât de înşelătoare.

Aruncă tapiseria şi se întoarse brusc simţindu-se dezavantajată de poziţia ei îngenuncheată, ’ când privirea ei întâlni nişte picioare lungi şi musculoase îmbrăcate în blugi.

— Ai venit să mă controlezi? îl întrebă mieros.

— În mod evident, şeful tău şi cu mine avem păreri deosebite despre tine, îi spuse Slade. În scrisoarea trimisă de la Patrimoniu, se vorbea despre tine numai la superlativ, altfel nu ţi-aş fi permis să locuieşti în casa mea…

— Casa ta? Chelsea ridică mirată din sprâncene. După spusele doamnei Rudge, până când ai moştenit-o, veneai foarte rar în vizită.

El ridică din umeri şi nu luă în seamă critica menajerei.

— Nu este de acord cu mine, sau mai degrabă cu faptul că tatăl meu venea din sud, dar nu are dreptate. Obişnuiam să petrec două săptămâni cu unchiul meu în fiecare an, în timp ce ea era plecată. Poate că gena mea de scoţian este mai puternică decât cea de englez, nu ştiu, dar în mod

sigur, mă simt mai acasă aici... mai în armonie cu ţinutul.

— Pun rămășag mormăi Chelsea în barbă. Violul şi jaful ar fi fost mai pe gustul tău.

— Strămoşii le considerau ca acte de dreptate: pentru ca luau înapoi ceea ce era al lor, îi explică el calm, făcând-o să-şi amintească ceea ce-i spusese despre datorii neplătite,

— Ai terminat aici pentru azi? o întrebă el brusc. Doamna Rudge mi-a spus că în mod normal e întorci pe la ora cinci, îi spuse el pe nepregătite.

— Nu pot să mai lucrez pe întuneric, se apăra ea gândindu-se că poate el insinua că nu munceşte destul. Şi apoi, nu fac pauză la prânz.

— Și mai observ că nu ai o lanternă puternică, se încruntă el. Nu ar trebui să circuli singură.

— Cine să-mi facă rău? îl luă ea peste picior. O turmă de oi... sau poate te gândeşti la fantomele strămoşilor tăi războinici.

— Mă gândesc la braconierii şi vagabonzii periculoşi. Am mai avut anul trecut în vară probleme cu o bandă de motociclişti, care împreună cu prietenele lor voiau să se stabilească la Darkwater. O văzu cutremurându-se şi îi zâmbi tăios. Exact. De acum încolo o să-ţi procur un mijloc de transport în garaj este o maşină care a aparţinut unchiului meu şi cât timp eşti aici, o s-o foloseşti. Ai înţeles?

Eşti prea drăguţ.

— – Mai mult ca sigur, veni răspunsul sec, dar violenţa şi violul nu mai sunt de mult la modă. În seara asta o să te conduc personal acasă.

Cât timp ea lucrase, temperatura scăzuse destul de mult şi când au ieşit în întunericul de afară fu

bucuroasă că era îmbrăcată în jacheta ei de lână cu gluga. Bătea un vânt rece şi pătrunzător şi fu uşor surprinsă când îşi dădu seama că Slade Ashford se aşezase ca un paravan între ea şi rafalele îngheţate care o făceau să tremure. În timp ce mergeau pe potecă, nu făcu niciun gest ca să se apropie de ea, ceea ce o făcu să fie încordată fără să ştie de ce. El era doar un bărbat, îşi spuse, care nu se deosebea de ceilalţi pe care-i cunoscuse. Şi totuşi, era diferit. Dintr-un punct de vedere el era singurul bărbat care reuşise să dărâme zidurile pe care le ridicase în jurul ei, după întâmplarea cu Darren. Dintr-o dată se cutremură, dar nu din cauza vântului, ci a amintirilor care se întorseseră brusc; şi anume, răspunsul corpului ei la mângâierile mâinilor lui pricepute.

— Ţi-e frig? Ajungem curând. Au spus că o să ningă.

În timp ce mergeau, el îi vorbea despre ţinut şi de legătura familiei lui cu el, ceea ce ar fi dezarmat pe oricine altcineva, dar nu pe ea, felul lui politicos de a fi aproape făcând-o să-i crească şi mai mult neîncrederea în el. Nu încerca să se mintă, nu era decât un scurt armistiţiu între două bătălii. Când îl părăsise în seara aceea, îi rănise mândria şi simţea că el era un bărbat care nu trecea uşor cu vederea un astfel de afront.

În clipa în care au intrat în casă, doamna Rudge se repezi la Slade şi-i puse în mână o grămadă de mesaje, dându-i astfel posibilitatea lui Chelsea să se ducă repede în camera ei unde stătu până când menajera îi aduse ceaiul şi o scrisoare de la Ann.

Chelsea o citi repede. Se părea că Kirsty îşi revenise complet după plecarea lui Slade, deşi Ann

îi scrisese că nu discutase cu ea despre asta. Era încă hotărâtă să urmeze teatrul, dar acum era de acord să urmeze şi nişte cursuri de secretară... şi asta ca rezultat al prieteniei tot mai strânse cu Lance James.

În ultima parte a scrisorii, Ann îi relata cu un scris uşor tremurat că Ralph tocmai îi spusese că Slade urma să plece din Melchester şi să se întoarcă la casa lui de la graniţă.

„Ţin degetele încrucişate şi mă rog să nu te loveşti de el, îi scria ea, deşi Ralph spune că sunt prea pesimistă. Nu ştiu adresa unde locuieşte, dar Ralph mi-a spus că va sta numai câteva zile şi apoi va pleca la nişte prieteni, la New York, de Crăciun. “

Când în sfârşit lăsă scrisoarea din mână, ceaiul era rece şi ea zâmbi strâmb. Ann ar fi leşinat dacă i-ar fi scris şi dacă i-ar fi spus adevărul! Dar cel puţin scrisoarea conţinea şi veşti bune. Acum ştia că Slade nu va sta la Darkwater prea mult.

Tot ceea ce avea de făcut era să se ferească din calea lui, atâta timp cât va sta acolo. Cu toată ameninţarea lui. Nu credea că era tipul de bărbat care să forţeze o femeie dacă nu-l dorea. Se strâmbă uşor, admiţând că el era tipul, de bărbat după care femeile alergau, şi nu invers; totuşi nu trebuia să-l subestimeze. S-ar putea ca el să folosească şi altfel de arme în războiul dintre ei. Îşi aminti dintr-o dată cum o trădase corpul ei când era în braţele lui şi presimţea că şi el îşi reamintea şi că intenţiona să se folosească de această slăbiciune a ei. Dar nu-i va da ocazia. Ceea ce se întâmplase în seara aceea fusese rezultatul a mulţi factori, dar acum ea era prevenită şi nu o va găsi

nepregătită.

’n timp ce se îmbrăca pentru întâlnirea cu Tom, Chelbea îl goni hotărâtă pe Slade din gândurile ei.

Tom îi spusese că fusese invitat la masă şi îşi privi gânditoare mica garderobă pe care o adusese cu ea, mai mult îmbrăcăminte sport… blugi, bluze groase, pulovere şi o rochie neagră simplă din lână, cu un mic decolteu, iar fusta dreaptă avea câteva cute mici în faţă. Nu semăna deloc cu rochia pe care o purtase la petrecerea surorii ei şi oricum, ’ asta era pe gustul ei.

Se machie cu grijă, apoi după ce-şi dădu cu rimei pe gene studie cu atenţie rezultatul final. Ingenios subliniaţi, ochii albaştri aveau o privire aproape misterioasă, iar roşeaţa din obraji îi accentua forma feţei. Pe fondul negru al rochiei, pielea ei strălucea ca porţelanul. În jurul taliei îşi puse o curea aurie, care împreună cu cerceii din aur în formă de orhidee, pe care-i primise anul trecut de Crăciun de la Ralph şi Ann, dădeau o notă sărbătorească rochiei. Părul castaniu cădea ca o cascadă ondulată şi mătăsoasă pe umeri.

Ca de obicei, Tom fu punctual. Chelsea tocmai cobora scările, când îl auzi oprind maşina. Spre marea ei uşurare, când sună la uşă, Slade nu apăru. Doamna Rudge îi deschise şi Tom zâmbi larg când ridicând ochii o văzu coborând scara. Singura haină pe care o avea cu ea era jacheta de lână crem pe care o purtase şi mai devreme, dar acum când ieşi afară fu mulţumită că o îmbrăcase. Şi asta pentru că temperatura scăzuse şi mai mult, în timp ce o ajuta să urce în maşină, Tom îi spuse că fermierii mai bătrâni şi cu mai multă experienţă prevesteau o iarnă grea. Deja gardul viu se ofilise

şi ăsta era un semn prevestitor că s-ar putea să ningă de Crăciun.

— Pleci acasă de sărbători? o întrebă el în timp ce intrau pe şosea.

Chelsea negă din cap. Având în vedere evenimentele de la petrecerea Annei, hotărâse să nu-ş! petreacă Crăciunul cu sora ei şi restul familiei, aşa cum făcea de obicei. S-ar putea să fie ultimul Crăciun pe care Kirsty îl va petrece acasă şi nu voia să i-l strice amintindu-i nepoatei ei de perfidia lui Slade. Oare el se mai gândise la nepoata ei, se întrebă ea, sau fusese o scurtă distracţie, acum uitată?

— Atunci trebuie să vii la noi de Crăciun, îi spuse Tom. De obicei doamna Rudge îşi petrece Crăciunul cu sora ei la Jedburgh şi găsesc că nimic nu este mai neplăcut decât să-ţi petreci prima zi de Crăciun singur.

— Eşti foarte bun, îi mulţumi Chelsea, dar sunt sigură că părinţii tăi nu ar fi încântaţi de prezenta unui străin în familie.

Tom zâmbi vesel.

— Nu-i cunoşti pe locuitorii din nord! S-ar putea să pară duri şi rezervaţi, dar asta, numai în aparenţă... Va trebui să te pregăteşti pentru un interogatoriu. De obicei, mama invită toate rudele şi toţi vor s-o vadă pe fata din sud care iese cu Tom „al lor“.

Râzând împreună cu el, Chelsea se gândi din nou cât de mult îi plăcea Tom. Şi totuşi, în ciuda uşurinţei cu care se comporta şi deşi călătorise foarte mult, în inima lui era la fel de conservator ca şi părinţii lui şi va fi acelaşi tip de soţ şi tată cum a fost tatăl lui şi cum a fost bunicul lui: hotărât,

săritor, muncitor, permiţându-şi foarte rar să-şi arate sentimentele şi asta numai în intimi tate. Îşi va iubi soţia şi-i va fi fidel, cerând de la ea acelaşi lucru… ceea ce era un lucru foarte tentant.

Nu-şi dădu seama că oftă până când Tom, luând mâna de pe volan, o atinse uşor pe braţ.

— Nu este obligatoriu să vii. M-am gândit numai că…

Fusese atât de adâncită în gânduri, încât îi trebuiră câteva momente să-şi dea seama ce însemna în realitate invitaţia lui Tom.

— Ah, nu este asta, îl asigură ea. Dar în realitate, intenţionez să lucrez de Crăciun. Cei de la Patrimoniu doresc ca lucrările să fie terminate cât mai repede posibil, pentru că vor să deschidă castelul pentru public. Aceste castele sunt foarte greu de întreţinut şi fiecare ban este binevenit.

— Mda. Dar am auzit că Slade Ashford a fost destul de generos în privinţa asta. Desigur, este milionar, aşa că bănuiesc că nu l-a deranjat asta. A moştenit numeroase companii de la tatăl său, la care a mai adăugat şi altele, apoi bătrânul Percy nu a fost chiar sărac, deşi niciodată nu s-a ştiut exact cât de bogat a fost… pe aici i se spunea „zgârcitul”.

Chelsea nu fu surprinsă să afle că Slade era bogat. Se vedea foarte clar din felul în care se comporta; aroganţa rece ascunsă sub un strat superficial de farmec nu putea ascunde adevăratul lui caracter. Din experienţă, ştia că niciun om nu putea avea atâta succes din punct de vedere financiar fără un caracter puternic şi hotărât… şi fără tăria de a fi nemilos atunci când era necesar. Aceste gânduri o convinseră că avea un adversar

de temut, dar se încurajă că nu putea să mai facă cine

Ştie ce în scurtul timp până la Crăciun şi apoi, până când se va întoarce, spera să-şi termine lucrarea. La fel ca Darren, bănuia că el îşi pregătea cu atenţie acţiunile, dar ceea ce nu ştia el, era că ea nu dorea cu niciun chip să se repete ceea ce se întâmplase între ei în seara aceea şi că nicio forţă de pe pământ n-o s-o poată duce de bunăvoie în braţele lui din nou.

— Am ajuns.

Tom opri maşina în faţa unei case mici în stil Victorian situată la câteva mile depărtare de oraş. Casa aparţinea doctorului din localitate şi soţiei lui, care erau prieteni buni cu Tom.

— Val a fost colegă de şcoală cu mine, îi explică el în timp ce o ajuta să coboare din maşină. Am rămas cu gura căscată când s-a măritat cu Guy. El a avut un cabinet în Londra. S-a mutat aici cu Sandy, fiica lui, după ce soţia lui a murit într-un accident de maşină. Sandy urmează medicina, dar acum este în vacanţă.

Aşa cum se aşteptase Chelsea, după spusele lui Tom, Valerie Charnely era cu cincisprezece ani mai mică decât soţul ei. Doctorul era un bărbat înalt, blond, cu o privire şireată şi cu un zâmbet în colţul gurii, în contrast puternic cu soţia lui care era mică de statură, veselă şi prietenoasă şi Chelsea o plăcu imediat.

— Nu-i de mirare că Tom te ţine ascunsă, spuse ea în timp ce-i lua haina. Este un tip şiret, Tom al nostru… Guy, fii, drăguţ şi serveşte-le ceva de băut, eu mai am puţină treabă la bucătărie, îşi rugă ea soţul.

Mă crezi că odată eram o femeie descurcăreaţă? se strâmbă ea, dar de când s-au născut cei doi gemeni, acum şase luni, nu ştiu de ce, dar mi-am ieşit din mână.

— N-o lua în seamă, se amestecă în conversaţie o voce nouă. Întotdeauna i-a plăcut să se autocritice. Şi înainte ca să mă întrebi, cei doi războinici frăţiori ai mei dorm.

— Mulţumesc, Sandy, eşti un înger!

Nu putea fi o diferenţă de doisprezece ani între ele, dar Chelsea îşi dădu imediat seama că între Valerie şi Sandy relaţiile erau extraordinare, ceea ce părea foarte surprinzător având în vedere că atunci când Valerie se căsătorise cu tatăl ei, Sandy era adolescentă.

Oferta ei de ajutor la bucătărie fu respinsă cu hotărâre şi în timp ce Tom şi gazda lor discutau despre probabilitatea ca de Crăciun să fie zăpadă, Chelsea îi explică lui Sandy în ce constă munca ei la Darkwater.

— Iubesc ţinutul acesta de graniţă, îi spuse tânăra. Ceea ce este destul de ciudat, când te gândeşti că până să ne mutăm aici, niciodată n-am fost mai departe de Watford. Mama mea adora Londra. Pentru o clipă, ochii ei se întoarseră către tatăl ei. Şi faptul că ne-am mutat aici a fost cel mai bun lucru pentru tatăl meu. Este minunat să-l vezi împreună cu Valerie şi cu gemenii. Când o să termin facultatea, sper să-mi fac practica aici împreună cu el. Este ceva serios între tine şi Tom?

Schimbarea bruscă a subiectului o surprinse pe Chelsea.

— Abia ne-am cunoscut, îi răspunse ea. Doar de, câteva săptămâni.

— Câteodată îţi trebuie doar câteva minute şi simţi că parcă ai cunoaşte persoana respectivă de o viaţă.

Se auzi soneria şi Sandy se scuză şi se duse să deschidă. Chelsea auzi uşa deschizându-se şi apoi râsete în hol. Simţi un fior de nelinişte şi inima îi sări din piept, când Sandy se întoarse în cameră împreună cu Slade Ashford.

— Valerie veni din bucătărie roşie la faţă şi zâmbea bucuroasă în timp ce el o săruta pe obrajii încinşi.

— Slade! Mmm, miroşi foarte bine şi arăţi superb. Mare păcat că sunt măritată.

Au râs toţi în afară de Chelsea. Încercă să zâmbească dar parcă faţa ei era turnată din ciment. Privind-o pe Valerie în braţele lui Slade, încercă un acut sentiment de... de ce? se întrebă, încercând să analizeze sentimentul care o cuprinsese şi dintr-o dată se simţi liniştită când Tom o cuprinse protector de umeri.

Nu fu surprinsă să asiste la modul în care Slade flirta cu Sandy la masă, dar ceea ce o surprinse cu adevărat fu modul tolerant în care Guy accepta acest lucru. Sandy era doar cu vreo doi ani mai mare decât Kirsty şi deşi era mult mai umblată, Chelsea bănuia că în problemele sentimentale era la fel de lipsită de experienţă ca şi nepoata ei. O dată sau de două ori crezu că-l vede pe Tom încruntându-se şi găsi ciudat ca el să fie îngrijorat pentru Sandy în timp ce gazda lor nu era.

Ceea ce o privea pe Sandy, nu era nicio îndoială în roşeaţa de pe chipul ei sau în ochii strălucitori atunci când îi răspundea lui Slade.

Chelsea fu surprinsă să vadă că-i tremura mâna

atunci când o întinse după paharul cu vin şi şi-o retrase repede. Ce Dumnezeu se întâmpla cu ea? Nu era treaba ei dacă Slade cocheta cu Sandy. Gustul lui pentru tinere fără experienţă era o altă asemănare cu Darren, gândi dezgustată. Oare de ce bărbaţii ca el doreau să distrugă inocenţa? Un formidabil egoism, care-i făcea să folosească toate armele pe care le posedau. Ca şi strămoşii lor, îşi foloseau toată priceperea, deşi victimele lor inocente nici nu realizau acest lucru. Le urmăreau şi eventual îşi distrugeau prada. Cu o dibăcie nemaipomenită, urmăreau şi controlau vânatul până când persoana hărţuită, orbită de adoraţie şi. „dragoste“, se oferea de bunăvoie pe altarul egoismului bărbătesc.

Privind-o pe Sandy, era ca şi cum s-ar fi privit pe ea cu Darren. Simţi cum i se face greaţă şi abia putu să atingă mâncarea.

Tocmai terminaseră desertul când telefonul începu să sune. Guy se scuză şi se duse să răspundă; apoi se întoarse zâmbind.

— De data asta nu era pentru mine, îi spuse lui Tom, deşi sunt obişnuit cu aşa ceva. Una din vacile tale are o naştere prematură. Au sunat la veterinar, dar mama ta a considerat că este bine să ştii şi tu.

— Da. Mi-e teamă că trebuie să plec, îi spuse Tom lui Chelsea. Bluebell a avut probleme înainte şi trebuie să fiu acolo…

— Nu este nicio problemă, Tom, îi spuse Slade calm, ridicându-se. Chelsea poate să se întoarcă acasă împreună cu mine. Aşa nu mai pierzi timpul.

Pe chipul lui Tom se putea citi neîncrederea. Chelsea simţi nerăbdarea lui de a se întoarce

acasă şi îşi blestemă în tăcere soarta care a hotărât ca Bluebell să fete tocmai în seara aceea.

— Trebuie să te duci, Tom. Îi spuse ea calmă, fără să se uite la Slade.

— O să ne vedem mâine dimineaţă. Îmi cer scuze la toţi, spuse el, sărutând-o pe Valerie şi ciufulind părul blond al lui Sandy când trecu pe lângă ea.

— Păcat că nu eşti veterinar, o tachină el. În seara asta ai fi putut face ceva practică.

— Mda, îi ripostă ea, ca şi cum ai lăsa o femeie neajutorată să pună mâna pe una din preţioasele tale vaci… te cunosc eu, Tom Degeţel!

Spre surpriza lui Chelsea, Sandy şi Valerie îl conduseră pe Tom până la uşă şi când se întoarseră, fata se uită atât de cercetător la ea încât Chelsea se întrebă dacă nu cumva o bănuia că încercase să cocheteze cu Slade în lipsa ei… la o astfel de privire ar fi vrut să o asigure că el n-o interesa deloc.

Au plecat puţin după ora unsprezece. Vântul nu mai bătea, dar se lăsase ger şi ea tremura în haina ei subţire în timp ce-l aştepta pe Slade să pornească maşina.

Maşina lui mergea mai lin decât Rover-ul lui Tom, dar asta numai până au intrat pe drumul de ţară care ducea la Dower House. O groapă neaşteptată din drum o prinse nepregătită şi. O aruncă spre Slade. Acesta luă mâna dreaptă de pe volan ca s-o sprijine şi degetele lui i se înfipseră în carne.

— Scuză-mă, îi spuse ea scurt, nesuportând privirea batjocoritoare pe care i-o aruncase. Oare credea că o făcuse special?

— Nu este nevoie să te scuzi, spuse el tărăgănat. Drumul acesta este plin de gropi. Trebuie să pun

pe cineva să-l repare... sau să-mi cumpăr un Rover, dar acum nu are niciun rost să fac asta, pentru că vine iarna. Combinaţia gheaţă-sare, nu este bună pentru asfalt, dar oricum Ferrari-ul meu nu este potrivit pentru acest drum.

— Un orăşean, ca şi stăpânul, sugeră Chelsea mieros.

Slade opri maşina în faţa casei şi dintr-o dată Chelsea îngheţă.

— Aştepţi ceva?

În întunericul din maşină se înroşi de furie şi începu să tremure în timp ce întindea mâna să deschidă portiera. Ce încerca să insinueze, că aştepta s-o sărute?

— Iartă-mă, pentru o clipă... am uitat să nu eşti Tom, îi răspunse ea încet, cu miere în glas. Întotdeauna îmi ţinea portiera, adăugă ea cu o privire triumfătoare.

Aproape că deschisese portiera când Slade se sprijini cu un cot de ea, blocându-i ieşirea cu corpul lui. Nu se asemănau unul cu altul şi ea ştia că voia s-o pedepsească pentru comparaţia cu Tom şi pentru aluzia cu. Portiera. Dar n-o făcu.

Slade o privi într-un mod ciudat, dar pentru că era întuneric mai mult simţi această privire. Întinse mâna spre portieră, celălalt braţ încă barându-i drumul. Deschise brusc portiera şi în timp ce-şi trăgea mâna, îi atinse uşor sânul. Când reuşi să iasă din maşină, Chelsea tremura din cap până în picioare. O stăpânea dorinţa s-o ia la goană spre casă, dar reuşi să se abţină. În spatele ei auzi motorul maşinii şi în ciuda gerului, fruntea îi era plină de transpiraţie. Tremurând, se îndreptă spre bucătărie, dorind să bea ceva rece ca să-şi revină.

Lăsă apa să curgă şi se duse să ia un pahar. Tocmai îl umplea când auzi uşa deschizându-se. Bău repede apa rece ca gheaţa.

— Te duci undeva?

Vocea lui era la fel de rece ca şi apa şi ea se cutremură. Îl simţi mişcându-se în spatele ei şi se încordă când el o prinse de umeri, strânsoarea degetelor lui arzând-o prin stofa rochiei.

— Dă-mi drumul!

Singurul lui răspuns fu o schimbare sensibilă, din strânsoare în mângâiere senzuală când degetele lui începură să se mişte ritmic de-a lungul muşchilor ei încordaţi. Cu mâna stângă îi dădu la o parte părul şi-i dezgoli ceafa începând s-o mângâie. Ţeapănă de furie şi respirând întretăiat, se încordă şi mai tare. Dar la fel de bine ar fi putut să nu se deranjeze. Era prinsă între chiuvetă şi corpul lui. Nu avea cum să scape. Când îşi coborî capul şi gura lui începu să se mişte încet de-a lungul gâtului abia atingându-l, pielea i se încreţi, dar încercă să nu reacţioneze. O săruta uşor parcă încerca s-o gâdile. Simţi cum îi desfăcea fermoarul şi începuse să-i sărute fiecare vertebră, apoi se întoarse din nou spre ceafă. Fiori de gheaţă care alternau cu valuri de căldură îi străbăteau corpul. Furia fu înlocuită de dorinţa de a-i răspunde fizic în timp ce buzele lui continuau s-o tortureze. Îi trebui toată puterea ca să reziste pasiunii care o cuprinsese; să înăbuşe micile gemete de plăcere care ameninţau să o trădeze. Închise ochii căutând să-şi adune toată puterea de care avea nevoie, dar fu o greşeală fatală. Fără să mai vadă lucrurile care o înconjurau şi pe care putea să-şi concentreze privirea, se pierdu într-un întuneric catifelat, care

intensifică de o mie de ori plăcerea senzuală pe care i-o producea mângâierea uşoară a gurii lui, care știa exact unde să insiste. Printre buzele strânse îi scăpă un mic geamăt de plăcere şi, ca şi cum ar fi fost semnalul aşteptat, Slade o întoarse cu faţa spre el, îi dădu la o parte părul bogat şi începu din nou să-şi plimbe buzele pe pielea sensibilă a gâtului şi cefei.

Plăcerea o străbătu în valuri şi capul îi căzu pe umărul lui în timp ce el o săruta pe umăr făcând-o să geamă de plăcere, să uite de lumea înconjurătoare. Degetele i se afundară în părul lui mătăsos.

Mâna lui coborî spre sân şi începu să-l dezmierde cu voluptate. Fu cuprinsă de o dorinţă puternică. Când el întinse mâna să desfacă fermoarul, nu făcu nicio mişcare ca să-l oprească. Brusc, Slade înţepeni şi apoi calm, îi trase fermoarul la loc. Îi dădu drumul, aprinse lumina în bucătărie şi puse ceainicul pe foc.

Chelsea era ameţită, iar mişcările ei erau lente şi apatice. Se simţea de parcă ar fi fost cuprinsă de o forţă străină împotriva căreia nu putea să se apere. Corpul îi era slab şi tremura.

Blestemat să fie, se gândea ea cu amărăciune, în timp ce privea cum umplea ceainicul. I-o făcuse din nou! Deschise gura să-i spună cât de mult îl dispreţuia, dar el fu mai rapid şi îi zâmbi batjocoritor.

— Taci din gură… doamna Rudge vine încoace şi sper că nu vrei să-şi facă o idee greşită, nu-i aşa? murmură el încet.

Îl privi neîncrezătoare şi apoi auzi mersul caracteristic al menajerei. Fu cuprinsă de ruşine.

Pe când ea se pierduse complet, el rămăsese destul de lucid ca să audă paşii menajerei. Ceva nu era în ordine. Nu se spunea că bărbaţii cuprinşi de pasiune uitau unde se aflau?

Pasiune! zâmbi amar şi când menajera intră în bucătărie, ea ieşi. Încă două-trei întâmplări din acestea şi el o să creadă că ea este atât de frustrată încât o singură mângâiere din partea lui era de ajuns ca să-i cadă în braţe.

CAPITOLUL V

Dimineaţa, Slade nu fu de văzut şi doamna Rudge îi spuse cu acreală că a trebuit să plece cu afaceri la Newcastle. Tocmai voia să plece, când menajera scoase un set de chei pe care i le întinse cu invidie şi o privi cu suspiciune.

— Mi-a spus să-ţi dau astea şi a mai spus că trebuie să foloseşti maşina. Asta mi-a spus înainte de a pleca.

Pentru o clipă. Chelsea fu tentată să-i spună doamnei Rudge că nu. Avea nicio intenţie să folosească maşina, dar se abţinu. Nu avea nicio dorinţă să stârnească şi mai mult curiozitatea femeii şi apoi se gândi că, având maşina, putea să-şi caute cazare în sat.

Cu acestea în minte, după ora trei se duse la fermă ca s-o întrebe pe mama lui Tom dacă putea să-i recomande o gazdă.

O găsi pe doamna Little în bucătăria mare şi veche a fermei. Un miros apetisant de pâine proaspătă umplea bucătăria şi Chelsea trase aer pe nări apreciativ, în timp ce o urma înăuntru pe doamna Little.

— Vrei o bucată, nu-i aşa? Cred însă că o să-ţi cadă greu la stomac, o avertiză şi chicoti când o văzu pe Chelsea luptându-se cu tentaţia.

— Tom nu este aici, îi mai spuse lui Chelsea, când stăteau la masa din lemn lustruit. A trebuit să se ducă la Jedburgh.

— N-am venit să-l văd pe Tom, spuse ea repede şi îi explică scopul vizitei sale.

— Hmmm, Nu va fi uşor să găseşti o gazdă, cel puţin aici nu este niciuna. Nu stai bine la Dower House? Este adevărat că Janet Rudge este o bătrână ursuză…

— Nu are nicio legătură cu doamna Rudge, îi spuse ea repede, evitând s-o privească. Însă acum că domnul Ashford a venit acasă, m-ara gândit că poate nu doreşte să aibă străini care locuiesc acolo.

Evită privirea vicleană a bătrânei, când adăugă ultima propoziţie, dar simţi că n-o convinsese, mai ales că femeia o privi gânditoare.

— Păi, este adevărat că s-ar trage concluzii greşite, dacă Janet Rudge n-ar sta acolo, mai ales că tânărul Slade este un bărbat bine: seamănă în partea mamei lui. Îmi amintesc de unchiul lui când avea vârsta lui Slade. Îmi pare rău, fetiţo, se scuză ea, când Chelsea rămase tăcută, dar dacă doreşti o gazdă mă tem că n-o să găseşti niciuna aici.

În timp ce vorbea, uşa bucătăriei se deschise brusc şi Tom intră. Rămase plăcut surprins când o văzu pe Chelsea acolo.

— Îmi pare rău pentru seara trecută, se scuză el şi când ea îi explică scopul vizitei, fu de acord cu mama lui în privinţa gazdei.

— Dar, cel puţin Slade te-a dus acasă.

— Da. Chelsea zâmbi şi se uită la ceas. Cerule... trebuie să plec. N-am ştiut că este aşa de târziu!

— Văd că Slade ţi-a dat maşina, comentă Tom, Dacă mai ai un minut, o să-ţi arăt personajul care mi-a întrerupt cina.

Viţelul era într-un staul împreună cu mama lui. Chelsea se minună când văzu ochii mari care o priveau în timp ce el sugea lacom.

— Deci, totul a decurs bine. Spuse ea când se îndreptau spre maşină.

— Pentru început a fost greu şi am avut probleme, dar până la urmă n-a fost atât de greu pe cât ne temeam... ceea ce mi-a amintit că încă nu m-am scuzat faţă de Val. Vrei să mă duci până în sat? Rover-ul meu are nevoie de cauciucuri noi, potrivite pentru zăpada care se anunţă şi aş vrea să mă duc să-mi prezint scuzele.

Chelsea trebui să se abţină să nu zâmbească văzându-l pe Tom cum încerca să-şi înghesuiască corpul înalt pe locul pasagerului.

Ea conducea bine şi fu mulţumită să observe că Tom nu făcea niciun comentariu pe tema femeilor care şofau. Le-a trebuit mai puţin de o jumătate de oră să ajungă în sat. Tom îi indică să parcheze pe o străduţă laterală şi liniştită, la câţiva metri de garajul unde avea el treabă.

— De ce aici? îl întrebă ea mirată, uitându-se prin geamul din spate spre şoseaua principală. Te-aş fi putut duce până în faţa garajului.

— Ştiu, dar dacă ai fi făcut-o, n-aş mai fi putut să fac eu asta, îi spuse el încet.

Sărutul lui o luă prin surprindere. Apăsarea gurii lui era hotărâtă şi caldă, dar fără forţa dominatoare pe care o avea Slade. Refuză să admită chiar şi

numai în sinea ei că, oricât de plăcută fusese îmbrăţişarea lui, nu reuşise s-o facă să simtă aşa cum făcuse Slade. Şi ea protestă în braţele lui.

O maşină neagră trecu pe lângă ei şi Tom îi dădu drumul fără tragere de inimă.

— Mi-e teamă că acum decorul nu este prea romantic, cum ar fi fost seara trecută. Poate aranjăm să ieşim împreună?

În timp ce-l privea cum se îndepărtează, ea oftă. Îl plăcea pe Tom foarte mult, dar avea sentimentul că încerca s-o grăbească şi asta o făcea să fie prudentă. După Darren, îşi jurase că niciun bărbat n-o să se apropie de ea într-atât încât s-o facă sa simtă ceva pentru el, aşa cum se întâmplase cu el... şi totuşi îşi călcase jurământul de două ori. Se cutremură, apoi porni maşina şi se îndreptă spre Dower House.

Parcă atentă maşina în faţa casei şi deschise uşa cu cheia pe care i-o dăduse doamna Rudge, Primul lucru pe care-l văzu fu un bilet de la menajeră. Pus pe măsuţa din hol, în care o anunţa că se dusese în sat să ducă flori la biserică.

Chelsea ştia că doamna Rudge făcea parte din grupul de femei care aveau grijă de decorarea micii biserici în stil Normand din sat şi că în aceste ocazii menajera lipsea câteva ore, petrecându-şi seara cu prietenele, care apoi o aduceau acasă cu maşina.

În timp ce urca scările se hotărî să-şi facă o omletă la cină. Se simţea obosită şi nu voia să admită, dar îi era greu să se obişnuiască eu prezenţa permanentă a lui Slade în casă. Comentariile lui ironice şi privirile batjocoritoare erau exact ca picătura chinezească, făcând-o să-şi

piardă stăpâni rea de sine şi îi era din ce în ce mai greu să se simtă indiferentă faţă de el.

Chiar şi fără incidentul de la Melchester, ar fi fost greu să-l ignore, admise ea descurajată, dar cel puţin nu ar fi fost obligată să suporte şi faptul că el era hotărât să obţină ceea ce considera că era o datorie. De fapt, ea se îndoia că în alte condiţii el i-ar fi aruncat mai mult de o privire, şi aceea întâmplătoare. Bărbaţii ca Slade Ashford erau obişnuiţi ca femeile să le cadă în braţe, gândi ea amărâtă. Se îndoia că vreodată în viaţa lui fusese nevoit să urmărească vreo femeie şi în alte condiţii, era sigură că felul ei rece de a se purta cu bărbaţii l-ar fi ţinut la distanţă... Era mai mult ca sigură că cei din genul lui Slade nu se oboseau să culeagă fructul la care nu puteau ajunge când ştiau că la doi paşi mai încolo obţineau exact acelaşi lucru, fără niciun efort.

Şi nu putea să acuze pe nimeni decât pe sine că el o urmărea; cu toate că singurul lucru pe care-l putea face acum era să-i dea de înţeles foarte clar că ceea ce simţea nu era decât dezgust şi antipatie.

Se opri în capul scării şi cu un zâmbet strâmb se întrebă, fără să încerce să se amăgească, cum o să reuşească să-l convingă de asta, având în vedere scena din seara trecută!

Nu avea rost să pretindă că nu-i răspunsese sau că el nu-şi dăduse seama de asta. I-o dovedise şi încă prea bine. Ce se întâmplase cu ea? se întrebă disperată. Era destinată să cadă mereu în aceeaşi capcană? Era oare făcută să răspundă numai genului ele bărbat pe care bunul-simţ o pre venea să-l ocolească, ori, la fel ca şi nepoata ei, era

neaşteptat de vulnerabilă?

Încercând să nu se mai gândească, deschise uşa dormitorului şi înţepeni în prag când îl văzu pe Slade sprijinindu-se leneş de pervazul ferestrei.

— Ce cauţi în camera mea? îl întrebă ea cu voce de gheaţă, aruncând haina şi geanta pe scaun şi se îndreptă hotărâtă spre el. Se opri brusc la doi paşi de el când îi văzu furia din priviri.

— Slade…

— Scuteşte-mă de figura asta de virtuoasă ofensată, îi spuse el moale. Nu mai ţine!

— Slade! Nu înţeleg ce cauţi aici…

Furia ei fu înlocuită de teamă, dar era hotărâtă să nu arate. Tăcerea ei încordată o făcea incapabilă să gândească. Nu era conştientă decât de mânia de care era cuprins Slade şi care i se oglindea în privirea crudă care îi urmărea fiecare mişcare.

Ştii foarte bine de ce sunt aici, îi răspunse în cele din urmă. Nu-mi place să fiu ademenit şi apoi părăsit; nu-mi place absolut deloc ce mi-ai făcut la Melchester şi dacă crezi că o să stau cu braţele încrucişate şi o să privesc cum îi faci acelaşi lucru lui Tom Little, te înşeli amarnic. Şi înainte de a zice ceva, să ştii că v-am văzut în sat.

— Tu… dar…

— Nu m-ai văzut? râse batjocoritor. Nu mă surprinde… aveai altceva de făcut. N-aş fi crezut că un băiat de ţară ca Tom este pe gustul tău, sau este amuzant să te joci de-a inocenta cu el? Poate că ar fi cazul să i se spună cine eşti în realitate.

— N-ai putea!

Chiar şi ei vocea i se păru ascuţită şi nefirească, dar Chelsea refuză să dea înapoi.

— Nu ştii nimic despre mine, îi spuse.

— Aiurea! îi răspunse el cu brutalitate şi desprinzându-se da pervaz începu să înainteze spre ea.

— Ştii ce simţi când eşti în braţele unui bărbat, cum te lipeşti de el... cum îl iubeşti... ei bine, pe mine n-o să mă mai înşeli, Chelsea!

— Nici nu încerc, îi răspunse ea. Cu amărăciune. Uite, îmi dau seama că a fost o mare lovitură pentru imensul tău orgoliu masculin, dar asta s-a întâmplat pentru că tu pur şi simplu te-ai legat, de mine şi...

— Mincinoaso!

Vocea îi era moale şi privea cu ochi strălucitori la chipul ei palid, dar cuvântul fusese mârâit, iar gura avea o expresie dură şi amară.

— Şi dacă vrei, pot să ţi-o dovedesc.

Încercă să se mişte, dar parcă mergea în ghips, corpul îi era greu, iar mişcările încetinite.

Şi mai presus de orice, era uluirea că sărutul lui Tom îl înfuriase atât de tare. Îşi aminti că citise odată că în faţa atacului trebuie să rămâi calm şi se strădui să stea nemişcată, dar tresări când Slade o apucă cu putere de umeri.

— Ei bine?

— Este foarte posibil ca orice bărbat cu experienţă să poată stârni un răspuns pur sexual la o femeie, îi răspunse cu răceală Chelsea.

— Deci, admiţi că pot să te fac să-mi răspunzi?

Nu voia să admită nimic, dar degetele lui se mişcau erotic pe pielea ei, iar pasiunea luă locul mâniei, sentimentul fiind intensificat şi de atmosfera încărcată de tensiune din camera mică. Fu cuprinsă de o ciudată stare de letargie cauzată

şi de mângâierile lui; o dorinţă total străină de firea ei făcu să i se strângă stomacul, speriată de faptul că, de câte ori era în apropierea lui, uita toate principiile ei la care ţinea; apelă la singura armă care-i rămăsese.

— Recunosc că a fost destul de amuzant să te las să crezi, că era aşa, îi răspunse tărăgănat, deşi în sinea ei tremura. Bărbaţii cred că nu trebuie decât să zâmbească şi să facă nişte complimente, pe care nici nu le cred, ca fata să fie mai mult decât fericită şi să le cadă în braţe.

— Când de fapt, ele doresc ceva mult mai consistent decât nişte complimente, nu-i aşa?

. Fu şocată de vocea lui Slade care îi răsună direct în ureche. Fu cuprinsă de teamă, dar era prea târziu.

— Deci, asta este!

Putea să-l simtă cum fierbe de furie:

— Îţi tentezi victima şi apoi o părăseşti, dar înainte te asiguri ca el să afle ceea ce pierde, aşa procedezi? De aceea ai fugit de mine? Pentru că ştiai că. O să vii aici şi o să ne întâlnim din nou? Foarte bine.

Ridică din umeri, înainte ca ea să-şi poată aduna gândurile şi să poată răspunde la acuzaţii.

— Pentru mine este foarte bine; nu mă opun să plătesc pentru plăcerile mele, mă ajută să înlătur o grămadă de inconveniente şi sunt sigur că nu mă implic sentimental. Aşadar, cât o să mă coste ca să mă bucur de corpul tău sexy, Chelsea? Un colier de diamante, o blană? O croazieră? Nu sunt atât de necioplit încât să-ţi ofer bani. Ştii, mic îmi plac astfel de negocieri…

— Îţi amintesc de trecut! se repezi Chelsea la el.

În obrajii palizi îi apăruseră două pete roşii iar pe chip i se citea dezgustul şi neîncrederea.

— Ca de obicei, te înşeli.

Slade se întoarse cu spatele la ea şi Chelsea nu-şi putea da seama ce gândea cu adevărat.

— Oricât ai găsi de ciudat, adăugă el cu răceală, tu eşti prima femeie pe care trebuie s-o plătesc pentru aşa ceva. În mod normal…

— Ele te plătesc pe tine? îi sugeră ea mieros, tresărind speriată când el se întoarse brusc, cu uşurinţa unei pantere.

— Sunt bărbat,. Îi spuse dispreţuitor, cu tot ce implică acest cuvânt. Nu mă vând.

— Nici eu, îi răspunse cu mândrie Chelsea.

— Este prea târziu ca să mai dai înapoi. M-ai înşelat, Chelsea, şi aşa ceva eu nu tolerez. Întâi o să-mi plăteşti ce-mi datorezi; apoi, dacă este cazul, o să evaluez şi în bani favorurile, îi spuse el batjocoritor. O să văd ce înţelegere o să fac cu tine, dar s-o luăm pe. Rând. Ah, nu, îi spuse pe un ton de conversaţie, când ea se îndreptă spre uşă.

— Nu aş face aşa ceva… doar dacă nu vrei să devin şi mai nerăbdător decât sunt. Zâmbeşte, îi porunci pe un ton linguşitor, aşa cum ai făcut la Melchester.

Cu o siguranţă care-i făcu greaţă, Chelsea ştiu că n-o să-i dea voie să părăsească dormitorul, decât după ce-şi va satisface dorinţa lui nebună de răzbunare. Întinse mâna şi ea începu să tremure.

În ochi i se citi uimirea când o luă în braţe şi începu să o sărute uşor de-a lungul gâtului, în loc s-o bruscheze aşa cum se aşteptase ea. Gura lui. Continua să se plimbe pe pielea ei, dărâmând încet orice rezistenţă. Îşi mişcă mâna de pe umăr de-a

lungul spatelui şi apoi pe sub pulovăr, mângâindu-i pielea. Deschise gura să protesteze când; i desfăcu sutienul, dar cuvintele îi fură înăbuşite de sărutul lui pasionat. Învinsă, închise ochii. Fu străbătută de valuri de senzaţii diferite.

— Nu!

Protestul ei fu total ignorat de Slade, care o ridică în braţe şi o duse în pat şi îi scoase cu îndemânare pulovărul.

Părea total imun la amărăciunea înscrisă pe chipul ei. Fusta urmă celelalte haine pe covor, împreună cu jacheta lui.

— Te doresc, îi spuse încet, plimbându-şi privirea pe corpul ei. Tu, de asemenea mă doreşti, Chelsea, nu are importanţă cât de nepăsătoare ai fost faţă de cei dinaintea mea.

Abia atunci ştiu cu certitudine că el n-o să fie satisfăcut numai să o aibă fizic. De asemenea, voia de la ea să-i răspundă, să capituleze total. Privindu-l în timp ce-i studia corpul, Chelsea ştiu de ce a fugit atunci din apartamentul lui şi de ce acum tremura de frică. Nu avea nicio legătură cu Darren, ci totul era din cauza ei, din felul în care corpul ei reacţiona la apropierea lui. Reacţia fizică dacă el îi aruncase o privire; teribila dorinţă de a ceda senzaţiilor care o asaltau, de a i se da total şi să devină o parte din el.

Se gândi îngrozită că scriitorii romantici dădeau un nume acestui sentiment. Îl numeau „dragoste“, dar era imposibil ca ea să-l iubească pe Slade. Dragostea era un sentiment care creştea cu timpul şi. Nu avea nimic de-a face cu durerea, cu pasiunea necontrolată care o cuprinsese.

— Nu! protestă ea, încercând cu disperare să

scape de gândurile ei, de teama care-i strângea inima. Nu!

— Este prea târziu pentru asta acum, îi spuse el tăios. Deşi mă îndoiesc că asta vrei cu adevărat. Femeilor ca tine. Le place întotdeauna să aibă ultimul cuvânt, nu-i aşa? Le place să fie agrevise, stârnind pasiunea, dar niciodată nu le place să o şi satisfacă.

Chelsea îi simţea privirea pe corpul gol. Inima îi bătea cu putere, iar efortul de a-şi controla respiraţia îi producea dureri. Slade se întinse lângă ea ca să-i studieze mai bine corpul, apoi din nou mâinile lui începură s-o mângâie şi s-o dezmierde, făcând-o să uite de tot şi de toate. Pur şi simplu nu ştia că era capabilă să simtă o asemenea plăcere. Ca prin ceaţă, încercă totuşi să gândească.. Oare simţise aşa ceva cu Darren? Ştiu cu precizie că nu. Dragostea ei pentru el fusese de adolescentă oarbă şi adoratoare, fără să fie atinsă de dorinţa fizică pe care o simţea acum. Mândria şi numai mândria era cea care îi ţinea mâinile ţepene pe lângă corp. Nu trebuia să-l atingă. Îşi repeta într-una acest îndemn ca o rugăminte, ca să îndepărteze senzaţiile pe care i le stârnea, ca şi cum ar fi putut să se îndepărteze de dorinţa pe care el i-o trezea în mod conştient.

Când el îi vorbise despre plata datoriilor, ea se aşteptase să o posede pur şi simplu, ca să-şi satisfacă orgoliul rănit, dar trebui să admită că îl subestimase. Nu se putea mulţumi numai cu plăcerea fizică. — Deschise ochii.

Deşi vorbise încet, porunca lui nu putea fi ignorată. Deschise încet ochii, suspinând surprinsă când ridicând mâna, cuprinsă de panică, Slade îi

cuprinse sânul şi începu să-i maseze sfârcul. Încercă cu disperare să-i evite atingerea, strângând ochii cu putere. Avea impresia că dacă o făcea, putea să îndepărteze din minte ce simţea atunci când el o atingea. Chiar dacă el îi lăsă sânul, nu se putu opri din tremurat. Din nou o săruta uşor pe gât şi gura lui îi provoca fiori de plăcere. Disperarea şi frica de a-şi trăda sentimentele în fata lui o făcură să găsească curajul să-i vorbească cu răceală şi cu vocea plictisită.

— De ce, pur şi simplu, nu termini? Nu am…

— Prea mult timp? o tachină el fără să ţină cont de spusele ei. Îmi place să iau încet şi să mă bucur de clipă, îi răspunse. Ţie nu?

O cuprinse o căldură sufocantă, dar nu ştiu dacă era provocată de cuvintele lui sau de felul în care o privea.

Slade începu să-i mângâie coapsele. Chelsea simţi cum stomacul i se încordează. Încet, el îi cuprinse sânul cu cealaltă mână şi pe faţă i se citea o mare plăcere. Degetele lui începură să-i maseze sfârcul şi dintr-o dată fu cuprinsă de fiori de plăcere.

— Nu!

Cuvântul îi scăpă fără să vrea de pe buze.

— Atunci, atinge-mă tu, murmură el provocator. Îi luă mâna şi i-o băgă prin deschizătura cămăşii direct pe piele.

I se păru ciudat că pielea lui era atât de fină, moale şi caldă şi părul de pe pieptul lui îi mângâia blând palmele. Aproape cu teamă, îşi plimbă mâna pe pieptul lui, uimită să simtă cât de tare îi bătea inima. Era inevitabil să-şi dea seama că până la vârsta ei nu atinsese atât de intim un bărbat. Inima

îi bătea atât de tare încât şi-o auzea în urechi şi fără să-şi dea seama cum, cu cealaltă mână începu să-i exploreze umerii. Slade mormăi ceva apoi îşi scoase cămaşa. Pielea lui avea o strălucire arămie şi ochii ei se plimbau flămânzi pe corpul lui, înregistrând fiecare detaliu. Slade îi cuprinse faţa în mâini, iar buzele ei se deschiseră sub gura lui.

Fu cuprinsă de tot felul de senzaţii, îşi pierdu legătura cu realitatea şi se trezi într-o lume unde numai simţurile contau.

Slade îi desfăcu picioarele, în timp ce buzele lui urmăreau conturul umărului, lăsându-se apoi spre sân. Simţea că nu mai are aer şi că nu mai putea să se stăpânească. Vag. Auzi portiera unei maşini trântindu-se, dar nu-i dădu atenţie, până când el înjură încet şi se dădu la o parte cu o expresie întunecată pe chip.

— Îngerul tău păzitor s-a întors la datorie şi încă foarte punctual! Doamna Rudge s-a întors, adăugă el în timp ce ea continua să-l privească năucită. Râse uşor. Poate nu este un lucru rău, la urma-urmelor. S-ar putea să-ţi prindă bine să treci prin ce am trecut şi eu când m-ai părăsit în noaptea aceea. Visurile nu sunt înlocuitori pentru realitate, o să-ţi dai seama curând.

Se uită provocator la sânii ei tari şi ea se întinse repede după pulovăr, cuprinsă de ruşine când îşi dădu seama cât de periculos... şi cât de uşor... a cedat în faţa mângâierilor lui senzuale. Chiar şi acum când era conştientă de sosirea providenţială a doamnei Rudge, corpul ei încă mai dorea mângâierile lui. Se uită repede la el, copleşită de o dorinţă bruscă să se întindă şi să-l atingă, să-i simtă părul mătăsos şi căldura corpului lângă al ei

şi în acelaşi timp să fie conştientă ce însemnau aceste sentimente pentru ea.

CAPITOLUL VI

Se apropia Crăciunul. Chelsea refuzase invitaţia la fermă explicând că voia să termine lucrarea cât mai repede posibil.

Orele pe care le petrecea la Darkwater deveniseră oaze de linişte, care-i permiteau să-şi reîncarce bateriile ca să poată rezista orelor pe care le petrecea cu Slade.

Spre surprinderea ei, el nu mai încercă să rămână singur cu ea sau să-i amintească de datorie şi ea crezu că renunţase, până când îşi dădu seama că de fapt, el nu făcea altceva decât să aştepte. O dorea. Era clar din felul în care o privea fără să spună nimic, îi simţea privirea pe corp, dar în loc să fie flatată, era înfricoşată. Dacă ar fi încercat să se răzbune ar fi putut să se descurce, dar împotriva pasiunii lui nu avea nicio apărare şi simţi că dorinţa lui de a o face să capituleze era şi mai mare din această cauză.

Şi apoi, mai erau şi propriile ei sentimente. Nu mai putea trece cu vederea ce simţea atunci când el o atingea şi ştia că dacă nu ar fi fost amintirea lui Darren, ar fi cedat de mult senzualităţii lui Slade.

Se părea că localnicii îl plăceau. Tom îi spunea că în sat se spunea că era bine că în locul lui „Black Percy" venise cineva care se interesa de nevoile lor.

Ea şi doamna Rudge erau singurele persoane care nu-l puteau suferi, reflectă ea tristă şi îşi

spuse că era mulţumită că nu-şi pierduse bunul simţ şi că nu putea să fie înşelată de farmecul lui de suprafaţă.

Mai târziu, în acea după-amiază, a avut neaşteptatul prilej să vadă la lucru aceste farmece şi efectul lor asupra femeilor. Tapiseria răspundea mai bine decât se aşteptase la tratamentul preparator la care fusese supusă. Lâna şi mătasea vopsite se potriveau perfect cu ţesătura existentă şi Chelsea îşi petrecu dimineaţa într-un mod foarte plăcut, refăcând coiful şi vizorul unui cruciat, înainte de a se apuca de porţiunea care reprezenta scena în care femeile aşteptau întoarcerea bărbaţilor.

O femeie cu părul blond aproape la fel ca al fascinantei Rapunzel, stătea într-o ambrazură a turnului, cu copiii lângă ea. Soţia unui cruciat? se întrebă ea... dar în cazul acesta ar fi avut capul acoperit! în timp ce lucra la repararea pletelor blonde, se trezi visând la figura la care lucra.

Era o tânără care aparţinea casei şi care fusese îndrăgostită de un cavaler încă din copilărie. El se căsătorise din motive financiare şi politice... O căsătorie aranjată de familie. Din căsătorie rezultaseră copii şi fata fusese luată ca guvernantă. Cavalerul plecase în Cruciadă şi acum se întorcea. Fata trebuia să-i spună nefericita veste că soţia lui murise la naştere.

El trebuia să se căsătorească din nou, gândi Chelsea, îi trebuia o mamă pentru copiii lui şi o castelană şi, cine ar fi fost mai bună decât fata care-l iubea de atâta timp?

Oftă? Viaţa nu este aşa. Probabil că fala îşi sfârşise viaţa nemăritată, în timp ce bărbatul

probabil că se căsătorise pentru avere. Dacă fata era norocoasă, poate că ajungea din când în când în patul lui, fără ca soţia lui să ştie; un os aruncat câinelui flămând.

Chelsea ridică ochii când auzi zgomotul unei maşini. Auzi portierele trântindu-se şi apoi voci în holul de la intrare. Îngheţă pur şi simplu, când auzi vocea tărăgănată a lui Slade care vorbea cu cineva.

— Cea mai mare parte a lucrărilor este terminată acum… dar nu este nevoie să-ţi mai spun asta.

Nu prea era sigură ce trebuia să facă. Slade, şi probabil persoanele care lucrau cu el,. Nu ştiau că ea lucra în galerie şi că putea auzi toată conversaţia, fie că voia sau nu. Dacă îşi făcea prezenţa cunoscută, s-ar putea să se creadă că încerca să se bage în sufletul lor, iar dacă nu…

Încă se gândea cum să procedeze, când îl auzi din nou pe Slade:

— Dar, bineînţeles, aţi venit să vedeţi tapiseria. Cred că domnişoara Evans lucrează sus.

— O descoperire extraordinară, spuse o voce uşor răguşită de femeie. Nu ne-a venit să credem. Asta, împreună cu suma de bani pe care ai cedat-o pentru Darkwater, va face posibil s-o deschidem cât mai repede.

— Sper, îl auzi Chelsea pe Slade. În timp ce ei urcau scările. Acest castel a fost locuit de familia mea mult timp. Nu mi-am dat seama cât de neglijat a fost, ceea ce cred că este greşeala mea, bănuiesc. Îmi vizitam unchiul destul de des, dar aici era mereu încuiat şi niciodată nu aveam timp să vin până aici.

— Povestea obişnuită, fu de acord o altă voce de

bărbat. Peste câţiva ani s-ar fi ruinat de tot.

— Ceea ce nu pot să înţeleg este de ce unchiul tău a lăsat casa să se deterioreze aşa de tare, ciripi vocea de femeie. Din câte ştiu, era un om destul de bogat.

— Da, a fost, fu de acord Slade. Cred că adevăratul motiv era faptul că nu avea moştenitor direct care să-l urmeze. Că nu a vrut să se căsătorească, a fost treaba lui şi sincer cred că nu a regretat această alegere nicio clipă, că moştenirea lui îmi va reveni mie. Eu sunt de blamat. Eram la New York de şase luni şi nu am putut să vin să-l văd. Când m-am întors, am fost şocat să-l văd atât de îmbătrânit. Avea probleme cu memoria şi nu mai judeca limpede. Părea obsedat de faptul că eu nu pot să perpetuez numele de Percy. Chiar a vrut să mă adopte, dar am refuzat. Îi datoram asta tatălui meu, să rămân un Ashford. Tatăl meu n-a fost niciodată bine primit aici şi unii localnici nu l-au iertat că era din sud.

Când ea auzi paşi pe scară, împături repede bucata de tapiserie la care lucrase şi se ridică în picioare.

— Ah, aici erai.

Zâmbetul era rece şi oficial. Lângă el era o blondă elegantă, cu părul prins cu grijă la ceafă, îmbrăcată cu o fustă scumpă şi un pulovăr din caşmir, imitând ideea de ţinută de „ţară“. Îi în tinse mâna lui Chelsea, zâmbind subţire şi abia atingându-i degetele.

— Ah, da, murmură ea, uitându-se peste hârtiile pe care le adusese cu ea. Mi se pare că eşti angajata lui Jerome Francis?

— Da, aşa este, îi, răspunse ea. Acum lucrez la tapiserie.

— Şi faci o treabă excelentă, o lăudă călduros al treilea membru al comisiei. În timp ce Slade şi femeia se apropiau de ea, el studiase tapiseria pe care Chelsea o întinsese pe masa mare din sala de mese, ca să-i uşureze munca.

— Cât de distinsă este!

Ochii căprui şi blânzi o priveau pe Chelsea aprobator. Mai în vârstă decât Slade, pe care îl considera în jur de treizeci şi opt de ani, o studie cu atenţie în timp ce asculta explicaţiile ei cu privire la munca de preparare a tapiseriei înainte de a începe lucrarea propriu-zisă.

— Geoff şi Fiona sunt de la Patrimoniu, îi explică Slade. Erau prin împrejurimi şi au vrut să vină să vadă cum merge lucrarea.

— Şi să profit de prânzul pe care mi l-ai promis când ai fost în York, îi reaminti Fiona cu un aer provocator, ignorându-le atât pe Chelsea cât şi tapiseria, până când Geoff îi atrase atenţia asupra tapiseriei şi ea fu obligată s-o studieze.

Îi fu clar că blonda habar n-avea de nimic şi fu obligată să-şi ascundă neplăcerea când mâna cu unghii lăcuite se lăsă brusc pe braţul lui Slade, în timp ce-l ruga să-i explice scenele, deşi ştia că nu era interesată ci numai voia să-i atragă atenţia asupra ei.

Erau o pereche grozavă, trebui ea să recunoască fără tragere de inimă. Fiona era înaltă şi subţire, aproape fragilă în comparaţie cu trupul atletic al lui Slade. Privind cele două capete aplecate asupra tapiseriei, unul brunet, altul blond, se îngrozi la puternica emoţie care o cuprinsese dintr-o dată.

Deşi încercă, nu fu capabilă să-şi întoarcă privirea de pe mâna lui cu degetele lungi şi perfecte, în timp ce-i arăta diverse figuri pe tapiserie.

Felul în care Fiona se gudura pe lângă el îi făcea greaţă şi ea încercă să se convingă că nu era decât repulsie faţă de lipsa de mândrie pe care o simţea crescând în ea... şi de asemenea faţă. De Slade, faţă de acceptarea lui tacită a admiraţiei ei. Asta îi dovedea cată dreptate avusese în ceea ce privea caracterul lui.

Se potriveau unul cu celălalt, îşi spuse necăjită şi le dori să se bucure de prânz. Numai că şi-ar fi dorit ca ei să şi cineze împreună şi în felul acesta ea n-ar fi fost obligată să îndure privirile lui cercetătoare în timpul mesei. Dintr-o dată, simţi cum i se strânge stomacul la gândul că Slade va fi împreună cu Fiona şi apoi, probabil că plecând împreună se vor opri în camera ei.

— În mod evident, îţi place ce faci.

Vocea blândă îi întrerupse gândurile, făcând-o să tresară neliniştită, mai ales când observă cum zâmbea bărbatul de lângă ea, privind-o cum îi studia pe Slade şi Fiona.

Într-adevăr. Îi răspunse ea cu sinceritate. Foarte mult.

— Mai mult ca sigur că ştii foarte multe despre istoria familiei tale, o auzi pe Fiona spunându-i admirativ lui Slade. Cine este? îl întrebă arătând spre fata blondă la care lucra Chelsea când ei sosiseră.

Fără niciun motiv, ea se trezi că-şi ţine respiraţia, parcă nedorind să-i distrugă povestea pe care şi-o închipuise ea în legătură cu fata blondă. Nu voia să audă adevărul crud şi rece şi totuşi voia să ştie

cine fusese.

— Asta, le spuse Slade, este femeia pe care unul dintre strămoşii mei a adus-o cu el din cruciadă. Se spune că, în acelaşi timp, el era logodit cu lady Alys Percy, dar s-a îndrăgostit nebuneşte de Damask în Ţara Sfântă şi a adus-o cu el, intenţionând să se căsătorească cu ea. Ea îi spusese că părinţii ei fuseseră omorâţi de necredincioşi şi că ea trebuia să aibă grijă de fratele şi sora ei mai mici. Orbit de dragoste pentru ea, Roland i-a jurat fidelitate până când o va lua de nevastă. Când i-a povestit fratelui mai mare că vrea să se însoare cu ea, acesta i-a râs în nas. Damask era o târfă, şi aşa-zişii „frate şi soră“ era în realitate bastarzii ei. El personal ştia că ea nu era nimic altceva decât o femeie uşoară, i-a mai spus Roland.

— Ce s-a întâmplat cu ea? îl întrebă Chelsea cu voce emoţionată. I se părea că de pe tapiserie, fata cu ochii albaştri îi privea cu reproş şi simţi cum inima i se strânge de durere.

— S-a aruncat din turnul castelului când Roland i-a aruncat în faţă adevărul, îi răspunse Slade. Pentru a-şi ispăşi păcatele, Roland i-a crescut bastarzii împreună cu copiii lui, deşi totdeauna ei au susţinut că ea era într-adevăr sora şi nu mama lor. Oricum, fuseseră învăţaţi încă din copilărie să mintă.

— De ce? se auzi Chelsea luându-i apărarea cu înverşunare. De ce nu putea să spună adevărul?

— Deoarece fratele lui Roland avea dovezi zdrobitoare, de aia, îi răspunse Slade privind-o printre gene ca şi cum ar fi vrut s-o întrebe de ce este atât de interesată de o fată care trăise şi

râurise cu aproape o sută de ani în urmă.

— S-ar fi putut ca el să mintă, se răsti Chelsea cu încăpăţânare. La urma-urmei, era numai cuvântul lui împotriva cuvântului ei.

— Posibil, dar greu de crezut, răspunse el calm. Ce-ar fi avut de câştigat?

— Poate că domnişoara Evans încearcă să sugereze că el voia fata pentru sine, îl întrerupse Fiona, aruncându-i lui Chelsea un zâmbet acru, supărată că atenţia lui Slade fusese deturnată, expresia de pe chipul ei arătând că era plictisită de subiect.

— Aş vrea să văd şi restul casei, comentă ea.

Îl luă pe Slade de braţ şi întoarse spatele spre Chelsea.

Geoff merse cu ei şi Chelsea îşi spuse că era mulţumită că era singură.

— Te cred, se trezi Chelsea spunându-i fetei din tapiserie, dar încercă să se concentreze asupra lucrului în loc să viseze la evenimentele care se întâmplaseră cu secole în urmă, încât niciodată nu vor şti adevărul.

Din cei trei, doar Geoff se întoarse să-şi ia rămas bun de la ea. Zâmbea când îi spuse că trebuia să se întoarcă în York, în loc să ia masa cu cei doi.

— Sunt sigur că Fiona n-o să-mi simtă lipsa, deşi aş putea să fiu tentat să stau, dacă vii şi tu.

Slade apăru lângă ea, imediat ce Geoff plecă cu o expresie drăcească în priviri şi se aplecă încât să-l audă numai ea.

— Nu poţi rezista, nu-i aşa? îi spuse el printre dinţi. Întâi eu, apoi Tom şi acum Geoff.

— Mama mea mi-a spus întotdeauna că trebuie să fie un număr par, îi ripostă ea mieros şi adaugă

pentru clarificare: sper din tot sufletul să te bucuri de companie.

— Să fii convinsă, îi spuse el tărăgănat, făcând-o să se înţepe cu acul pe care-l ţinea în mână.

Când au plecat, se simţi ciudat de obosită, incapabilă să-şi scoată din minte felul posesiv în care Fiona se agăţase de braţul lui. Ce se întâmpla cu ea? Doar nu era geloasă? Se opri stană de piatră când realiză purul adevăr. Era geloasă... cumpăt şi fără speranţă. Şi de ce? Pentru că nu putea să suporte să-l vadă pe Slade cu altă femeie în afară de ea. Grozăvia acestui adevăr fu o lovitură pentru ea. Se îndrăgostise de Slade Ashford.

Încercă să-şi spună pur şi simplu că nu era adevărat, dar odată adevărul cunoscut, nu mai putu să-l ascundă. Ştiu că fusese dragoste chiar de la început, deşi ascunsă sub mânie şi antipatie. Se forţă să nu asculte şi să se convingă că dragostea ei nu era decât atracţie sexuală, în timp ce sentimentele ei deveneau din ce în ce mai puternice. Nici chiar cu Darren nu simţise aşa ceva. Îşi muşcă buzele cu putere. Acum mai mult ca niciodată, acum era necesar să termine cât mai repede lucrarea şi să plece. Slavă Domnului că Slade pleca la New York înainte de Crăciun. Chelsea se cutremură, conştienta dintr-o dată cât de important era să-l împiedice să-şi ducă ameninţarea la capăt.

Deja îşi dăduse seama că el juca un rol de aşteptare cu ea. Deja se trădase că el nu-i era indiferent, iar el crezând-o foarte experimentată în ceea ce priveşte sexul, aştepta ca şi pasiunea ei să devină atât de puternică încât să-i cadă în braţe. N-

o să fie mulţumit numai să-i posede trupul, voia mai mult, iar ea ştia că nu putea permite ca aşa ceva să se întâmple.

Slade nu era prost. Odată ce va descoperi că el a fost primul bărbat, o să priceapă de ce se comportase în felul acesta. Va putea explica adevărul în legătură eu comportarea ei de la început, dar apoi, cum va putea să-i explice de ce după ani de abţinere i-a cedat lui dintr-o dată? Bănuia că-i va fi greu să-i explice şi să-l convingă că era vorba numai de dorinţă. Felul în care-i răspundea o trăda. Era un bărbat obişnuit să convingă fete naive că erau îndrăgostite de el, deci nu va fi dificil să ghicească ce s-a întâmplat cu ea, iar ea pur şi simplu nu putea suporta aşa ceva, îşi spuse strâmbându-se, amintindu-şi de tortura şi umilinţa pe care o îndurase din partea lui Darren. Nu mai dorea să treacă încă o dată prin aşa ceva. Cu Darren, fusese pur şi simplu pasiune. Cu Slade era mult mai mult şi fu forţată să recunoască; deşi mintea îi spunea că nu trebuie să simtă decât dezgust, inima refuza s-o asculte.

Chelsea nu simţi nicio plăcere să mănânce singură la Dower House, gândindu-se că Slade era încă cu Fiona.

Încercă după masă să se uite la televizor, dar îi fu imposibil să se concentreze. Doamna Rudge se dusese deja în camera ei şi ştiind că nu-i dorea compania, Chelsea se îndreptă spre bibliotecă să-şi aleagă o carte care să-i abată gândurile.

O istorie a ţinuturilor de la graniţă îi atrase atenţia. Ca să nu fie descoperită de Slade la întoarcere şi să nu-i dea satisfacţie, dovedindu-i cât de mult a afectat-o absenţa lui, luă cartea cu

ea în cameră.

O baie fierbinte o ajută să se relaxeze şi acţionând din impuls îşi puse halatul şi coborî în birou să-i telefoneze lui Ann.

Vocea surorii ei avu un efect calmant asupra ei. Nu, Kirsty nu s-a resimţit după intervenţia ei asupra lui Slade, o asigură Ann. De fapt, părea mai fericită ca niciodată.

— Probabil că am început să cedăm în ceea ce priveşte teatrul. Ştii, Chelsea, Kirsty nu este deloc la fel de sensibilă şi vulnerabilă ca tine, recunoscu Ann. Săptămâna trecut a jucat într-o piesă la şcoală şi trebuie să-ţi spun că a fost absolut formidabilă. Profesorul de engleză a vorbit cu noi şi ne-a spus că el crede că are într-adevăr talent. Ralph spune că suntem datori să încercăm, dar amândoi suntem de acord că mai întâi trebuie să facă acel curs de secretariat, ca să aibă o bază.

Deşi fu încântată să descopere că nepoata sa depăşise pasiunea pentru Slade, realiză că asta nu diminua cu nimic ceea ce simţea ea. Chiar dacă el nu era tipul de bărbat pe care să-l dispreţuiască, cum putea spera că o va iubi? Nicio speranţă, recunoscu ea strâmbându-se. Se urcă în pat, luă cartea şi-şi spuse că dacă ar avea puţin bun-simţ, ar încerca să şi-l scoată din minte. Dar de când bunul-simţ era compatibil cu dragostea?

Zgomotul maşinii lui Slade o scoase brusc din gânduri şi prin întuneric privi spre cadranul luminos al ceasului. Două dimineaţa. Se simţi cuprinsă de durere. Nu-ţi trebuia prea multă imaginaţie ca să-ţi dai seama unde-şi petrecuse Slade seara şi o parte a nopţii. Poate că de acum înainte o s-o ignore. Îşi spuse că ar fi mai bine dacă

ar face-o, pentru că s-ar putea să nu mai reviste a racurilor lui continue. Se cutremură gândindu-se la batjocura lui dacă ar descoperi adevărul şi se rugă în tăcere ca acest lucru să nu se întâmple. Ce-ar mai râde când şi-ar da seama cât de slabă este! îl auzi urcând scările şi îngheţă când el se opri o secundă în faţa uşii ei. Inima începu să-i bată cu putere şi-şi ţinu respiraţia, dar el merse mai departe şi ea îşi spuse că totul nu fusese decât o părere.

* *
*

A doua zi, Slade nu apăru la micul dejun şi doamna Rudge nu-i dădu nicio explicaţie.

Chelsea se hotărî să se ducă în sat să-şi cumpere săpun şi şampon pentru că erau pe terminate. Parcă maşina şi când coborî o văzu pe Sandy ieşind din magazin şi-i făcu veselă cu mâna. Sandy se înroşi şi ea avu impresia că fata nu era prea bucuroasă că o vede.

— Tom este cu tine? o întrebă Sandy scurt.

Chelsea fu uluită.

— Nu, îi răspunse. De ce să fie?

Sandy ridică din umeri şi se uită în altă parte.

— Păi, sunteţi cunoscuţi ca o pereche pe aici. Nu este niciun secret că de foarte mult timp, doamna Little ar dori ca Tom să se însoare. Îşi doreşte nepoţi şi o noră iubitoare.

— Cred că te grăbeşti să tragi concluzii, îi spuse Chelsea cu blândeţe. Tom şi cu mine suntem doar prieteni...

— Vrei să spui că nu te mai interesează, acum cL ai găsit o pradă mai bună în persoana lui Slade Ashford! îi strigă Sandy şi se depărtă de ea grăbită.

Chelsea rămase uitându-se uluită după ea.

Aluzia la Slade scosese adevărul la suprafaţă. Sărmana, era geloasă, gândi ea amărâtă. Săraca Sandy, reflectă în timp ce-şi făcea cumpărăturile. O plăcea şi sperase să devină prietene. Câteodată se simţea singură la Darkwater şi s-ar fi bucurat de compania altei fete. Îi lipseau convorbirile cu Ann şi compania veselă a lui Kirsty. Fu tentată să se ducă după Sandy să-i spună adevărul, dar se îndoia că ea o va crede. Eroul visurilor ei era Slade şi va crede că ea vrea să-l discrediteze.

Când văzu maşina lui Tom în faţa casei, se înveseli.

Doamna Rudge îi zâmbi strâmb când îi deschise uşa şi o anunţă că Tom o aştepta în birou.

Tom îi zâmbi larg când o văzu şi ea simţi că vrea să o sărute şi se dădu la o parte, întrebându-se cum ar putea să-i explice că nu putea fi decât prietenie între ei şi asta fără să-şi trădeze sentimentele pentru Slade.

— Eşti o privelişte plăcută pentru ochii unui biet fermier, o necăji el, privind silueta subţire îmbrăcată în blugi de un albastru închis şi o cămaşa groasă, iar peste ea o. Jachetă de blugi în aceeaşi culoare cu pantalonii.

În jurul feţei, părul răvăşit de vânt cădea în bucle şi aerul curat al ţinutului îi adusese culoare în obrajii palizi. Aici descoperise repede că nu mai era nevoie să se fardeze. Deşi se părea că ea nu realiza, culoarea jachetei îi accentua albastrul ochilor şi Tom o privea apreciativ în timp ce ea aştepta să vorbească.

— Ştiu că ai spus că vrei să lucrezi de Crăciun şi că nu poţi să vii la noi, începu el, dar de data asta

nu accept un refuz. Am două invitaţii la Balul Tinerilor Fermieri… o petrecere importantă prin aceste locuri. Se ţine în a doua seară de Crăciun. Ţinuta de seară este obligatorie şi în mod normal este foarte bine…

Chelsea se încruntă.

— Oh, Tom, nu pot. Se scuză ea. Nu am ţinută de seară.

Niciunul dintre ei nu observă uşa deschizându-se şi închizându-se în timp ce ei vorbeau şi nici expresia întunecată din ochii lui Slade când auzi discuţia lor.

Tom se lupta să găsească cuvintele potrivite ca să respingă obiecţiile lui Chelsea, blestemându-se în gând că menţionase ţinuta de seară, când Slade înaintă încet în cameră.

— Nimic de purtat? întrebă el batjocoritor, arătând clar că ascultase conversaţia.

— Dar nu este adevărat. Sau ai uitat asta? adăugă el dur. Ai uitat-o în camera mea.

Chipul ei o trăda imediat, când văzu rochia şifonată din mâna lui şi apoi tristeţea din ochii lui Tom. Îşi dădu seama că el îi văzuse chipul.

— Tom… încercă ea să protesteze când el vru să plece. Pot să-ţi explic.

— Dă-i drumul. Îi spuse Slade cu brutalitate, spune-i exact cum a ajuns asta în posesia mea. Sau ai uitat? în acest caz, pot să-ţi amintesc eu.

— Este a ta? o întrebă Tom nehotărât şi chiar dacă ea dorea să-l roage s-o asculte, abia reuşi să dea din cap. Ştiind că el deja trăsese concluziile din aprobarea ei. Îl ura pe Slade pentru faptul că o supusese unei astfel de umilinţe.

— Înţeleg.

Cuvântul răsună ciudat în tăcerea care se instalase între ei.

— Am fost un prost, nu-i aşa? spuse Tom cu amărăciune. Şi eu am crezut că tu eşti diferită… inocentă şi neatinsă. Râse dispreţuitor. Dumnezeule, cum am putut să mă înşel! Să ştii că n-o să dureze, îi spuse el. întreab-o pe doamna Rudge… ştie totul despre bărbaţii din familia Percy. Treizeci de ani a lucrat pentru Matt Percy şi toţi sperau ca el să se căsătorească cu ea, dar n-a făcut-o. Era destul de bună ca să se culce cu el, înainte ca ea să se căsătorească cu Bert Rudge, dar nevastă… în niciun caz.

Chelsea nu putea să se uite la Slade. Spusele lui Tom erau prea convingătoare ca să fie considerate drept bârfe şi bănui că el ştiuse adevărata situaţie şi de ce doamna Rudge era atât de pornită împotriva lui. Fără nicio îndoială, în toţi acei ani ea nu se gândise nu numai că fiul lui Matt Percy o să-l moştenească, dar că acel copil putea fi şi al ei.

— Nu trebuie să te mai scuzi, îi spuse Tom calm, îndreptându-se spre uşă. Îţi înţeleg hotărârea.

Chelsea nu. Spuse nimic până când nu auzi maşina plecând. Era albă la faţă şi îşi înfipse, unghiile în carne încercând să se stăpânească. Îl auzi pe Slade mişcându-se în spatele ei şi cu coada ochiului îl văzu ridicând rochia.

— Dumnezeule, sper că eşti mulţumit, reuşi ea să spună cu voce slabă. Cum ai putut să faci aşa ceva?

— Foarte uşor, îi răspunse prompt, dar n-o să fiu satisfăcut până n-o să te am în patul meu, până când n-o să-mi răspunzi fără să te gândeşti la altceva decât la ceea ce fac mâinile mele cu corpul

tău.

— Niciodată n-o să te doresc, îi strigă ea aproape isteric. Mă auzi? Niciodată!

Se întoarse spre uşă, urându-l aşa cum nu urâse pe nimeni niciodată în viaţa ei… nici chiar pe Darren… incapabilă să uite privirea din ochii lui Tom. Crezuse că Tom era prietenul lui şi totuşi îi distrusese mândria la fel de uşor cum ar fi distrus un gândac.

— Cum ai putut să-i faci aşa ceva lui Tom? îl întrebă din uşă.

În gândul ei numai un singur sentiment ar fi putut justifica acţiunea lui răzbunătoare, şi asta ar fi fost gelozia pe care şi ea o încercase când l-a văzut la braţul altei femei. Era îngrozită să descopere că el putea distruge aşa de uşor un alt. Om, iară niciun: scrupul, doar ca s-o facă să sufere, şi pentru ce? Pur şi simplu ca să-şi reînnoiască ameninţările şi să-şi liniştească orgoliul rănit.

— Eşti vrednic de dispreţ! îi spuse ea cu amărăciune. Să-l răneşti pe Tom în felul acesta! Pentru un îndrăgostit pătimaş, poate comportamentul tău ar fi fost scuzabil, dar…

O privi cu o expresie ciudată în ochi, cu fălcile încleştate, care o preveniră că era pe un teren periculos.

— Dar ce? o provocă el, privind-o fix.

— Dar aşa nu ai nicio scuză, îi răspunse ea obosită. Furia şi frica o părăsiră brusc, lăsând-o stoarsă şi goală pe dinăuntru. Şi Tom…

— Uită-l pe Tom, îi spuse cu brutalitate. O să-şi găsească repede consolare, o să găsească o femeie mult mai bună care să-l facă fericit.

— Cine? întrebă Chelsea prea mirată de

comentariul lui ca să se poată abţine.

— Sandy, îi răspunse el calm.

Chelsea se uită la el, incapabilă să-şi creadă urechilor. Oare credea cu adevărat că Tom se va însura cu Sandy, când era foarte clar că sărmana fată era îndrăgostită de el? Fără îndoială că nu voia să fie acuzat, că îşi bătea joc de sentimentele fetelor din localitate, se gândi ea necăjită. Evident, părinţii ei erau prietenii lui, iar el era destul de cinic ca să nu-şi dea seama că era mai bine să se distreze în altă parte şi nu lângă casă.

Pur şi simplu nu mai era nimic de spus ca să-şi exprime dispreţul.

În timp ce se îndrepta spre uşă, îşi dădu seama că din nou bunul-simţ o trădase, pentru că fu conştientă de corpul zvelt al lui Slade, îmbrăcat în blugi negri cu o cămaşă asortată, descheiată la gât. Pentru o clipă, ochii ei se opriră pe catarama curelei care-i înconjura talia, apoi ieşi cu inima bătându-i cu putere şi își stăpâni cu greu lacrimile.

CAPITOLUL VII

— Îţi dai seama că o să fii singură aici de Crăciun?

— Da.

Chelsea îi răspunse scurt şi îşi văzu în continuare de cafea. Timp de două zile îl evitase cu grijă. Două zile în care fusese mereu tentată să-i telefoneze lui Tom şi să-i spună adevărul, dar mereu renunţase în ultima clipă. Poate că într-un fel era mai bine că el gândise rău despre ea, recunoscu ea obosită. Oricum, nu ar fi avut un viitor împreună, dar purtarea oribilă a lui Slade îi

lăsase un gust amar şi din această cauză abia suporta să-i vorbească.

— Doamna Rudge va fi. Plecată, îi reaminti el şi casa asta este izolată. Şi se anunţă noi ninsori.

Chelsea privi pe fereastră la ţinutul înzăpezit.’

Începuse să ningă cu o zi înainte şi nu putu să-şi oprească micul fior de plăcere când privi fulgii mari şi pufoşi care dădeau un aspect magic ţinutului. Un Crăciun alb; o întruchipare a visurilor ei din copilărie, pe care anul acesta o să-l petreacă singură.

Doamna Rudge trebuia să plece imediat după micul dejun la sora ei. Unde urma să-şi petreacă

Crăciunul, iar Slade după-amiază. Din mai multe motive va fi o uşurare să fie singură, recunoscu ea, cel puţin în felul acesta abandona lupta continuă pentru a ţine secret ceea ce simţea pentru Slade. Purtarea lui ar fi trebuit să ucidă orice sentiment pentru el, dar n-o făcuse, ceea ce o îngrozea.

Îi aruncă o privire furişă şi imediat îşi dori să n-o fi făcut, când văzu expresia batjocoritoare din ochii verzi. Slavă Domnului că urma să plece curând şi nu vor mai fi dimineţi ca aceasta care o făcea să-şi piardă stăpânirea de sine.

Era îmbrăcat sport cu o cămaşă groasă, în carouri, deschisă la gât, care lăsa să se vadă destul din pieptul puternic, acoperit cu păr negru şi mătăsos şi care-i aminti senzaţia aproape erotică pe care i-o produsese la contactul cu pielea ei. Blugii îi subliniau coapsele bărbăteşti. Îşi simţi inima bătându-i cu putere şi muşchii stomacului contractându-se dureros. Îşi fixă privirea pe braţul lui bronzat. Slade privi absent la ceas şi ea îşi ridică grăbită privirea. Înainte de a coborî la micul

dejun el făcuse duş şi parfumul proaspăt şi bărbătesc pe care-l răspândea o învălui dintr-o dată. Părul îi era încă ud şi se ondula uşor pe ceafă, iar ea murea de dorinţă să întindă mâna şi să-l mângâie. Dorea să-şi poată băga mâna prin deschizătura cămăşii şi să-i simtă sub degetele ei căldura corpului şi bătăile puternice ale inimii.

Dădu la o parte cafeaua neterminată şi se ridică, tulburată de gândurile ei şi de faptul că Slade era subiectul lor. Cel puţin, cu Darren îşi păstrase bunul-simţ şi mândria, ştiuse ce era bine şi ce era rău. Era într-o stare ciudată şi îşi dădu seama că dacă în acel moment ar fi luat-o în braţe, nu numai că nu ar fi fost capabilă să se abţină să-i răspundă, dar ar fi făcut dragoste cu el.

Vag, îşi dădu seama că el se sculase în picioare şi-i spunea ceva, dar nu era în stare să se concentreze şi-l auzea ca din depărtare.

Făcu un pas înainte şi se împiedică, gata să cadă dacă nu ar fi fost prinsă de două braţe puternice. Tremura din tot corpul, iar dinţii îi clănţăneau ca şi cum ar fi îngheţat de frig.

— Chelsea!

De data asta îl auzi clar, mânia din vocea lui reuşind să străbată valul de ceaţă care o înconjurase.

— Ce ai? Eşti bolnavă?

Nu putea zâmbi. Îşi simţea gâtul uscat şi îi venea să plângă. Dorea să-l roage să-i dea drumul. Pielea o ardea acolo unde o atinsese. Ca şi el, era îmbrăcată în blugi şi era gata încălţată pentru că trebuia să plece la Darkwater. Nu dorea să rişte să meargă cu maşina pe o astfel de vreme. Peste noapte, zăpada îngheţase şi se anunţau noi ninsori,

iar cerul era acoperit cu nori gri. Dealurile păreau mai aproape, clar conturate pe cerul plumburiu şi pe neaşteptate se întrebă dacă oile lui Tom erau în siguranţă.

Tom! Se simţi vinovată. Ar fi trebuit să-l sune şi să-i explice totul, dar ştia că n-o va face.

— Chelsea! Doar n-o să-mi leşini în braţe! îl auzi pe Slade mormăind şi apoi cu voce tare o chemă pe menajeră.

— Chelsea, ce ai?

O zgâlţâi şi ea se ura pentru felul în care corpul ei răspundea la atingerea lui.

Uşa sufrageriei se deschise brusc şi doamna Rudge intră. Chelsea observă cum expresia feţei i se schimbă, din neîncrezătoare în consternată când văzu ce se petrecea.

— Domnul să ne aibă în pază, doar nu este bolnavă, nu? o auzi întrebându-l pe Slade. Ei bine, eu nu pot să stau să am grijă de ea. Mi-am făcut alt program.

— Pot să am grijă de mine, reuşi Chelsea să spună cu voce spartă. Nu a fost decât o ameţeală. Mi se întâmplă din când în când.

— Mă duc să-ţi fac o ceaşcă de ceai, o să te simţi mai bine după ce o s-o bei, o anunţă doamna Rudge. Îi aruncă o privire dezaprobatoare lui Slade şi ieşi.

— Mă simt bine acum, îi spuse, ea, rugându-se ca el să-i dea drumul.

Încă o ţinea de mijloc şi era atât de aproape de ea, încât îi vedea punctele aurii care dădeau strălucire ochilor lui verzi.

— Nu-mi place să te las singură aici, îi spuse brusc. Locul acesta este prea singuratic. Eşti sigură

că te simţi bine? Eşti destul de încăpăţânată ca să spui că eşti bine, când de fapt nu este aşa.

— Încăpăţânată?

Chelsea râse încet, dându-şi la o parte părul bogat care-i căzuse pe faţă. Avu o ezitare când văzu felul în care el. O privea. Era o privire care nu se asemăna cu pasiunea şi dorinţa. Pentru o secundă se gândi să uite toate precauţiile şi să facă pasul care ar fi aruncat-o în braţele lui.

Între două respiraţii, îşi dădu seama de grozăvia faptei pe care era s-o facă şi se răsti supărată la Slade, mai mult. Ca să se pedepsească pe sine decât pe el.

— Ce grozavă ocazie ai pierdut, nu-i aşa? Dacă n-ai fi plecat la New York, aş fi putut să fiu la mila ta şi ai fi avut destule posibilităţi ca să-ţi duci la îndeplinire ameninţarea.

— Nu mă tenta, îi spuse el printre dinţi, făcând-o să-l privească şocată, cu ochii mari. Îmi eşti datoare măcar cu asta, adăugă el cu asprime.

Nu avu nicio şansă să scape din îmbrăţişarea braţelor lui puternice, care o cuprinseseră şi îi lipiseră corpul de al lui, forţând-o să-şi lase capul pe spate până când avu impresia că-şi va rupe gâtul. Se părea că slăbiciunea ei îl îndârjea şi mai mult. Nu era nici urmă de blândeţe în gura care o acoperi pe a ei, forţând-o să-şi desfacă buzele şi obligând-o să se agaţe neajutorată de umerii lui, incapabilă să se apere de umilinţa la care o supunea.

Ca şi cum ar fi simţit că-i făcea rău şi că nu ar fi obţinut ceea ce voia. Slăbi strânsoarea mâinilor care o ţineau prizonieră şi începu s-o mângâie uşor pe spate înainte s-o apuce de păr şi s-o oblige să-l

privească în ochi. Chipul lui avea o expresie întunecată, iar ochii oglindeau o pasiune sălbatică atunci când îi întâlni privirea.

Pentru o clipă, i se păru că timpul se oprise în loc, înainte de a se îndrepta năucită spre cărarea care ştia că-i va aduce numai durere,

— Al naibii să fiu, Chelsea. Dacă n-o să-mi răspunzi.

Îşi aplecă faţa şi ea se cutremură de plăcere când buzele lui începură să se mişte uşor de-a lungul gâtului ei în timp ce-i dădea părul la o parte.

Cu limba îi urmă conturul urechii pe când o mângâia uşor pe ceafă. Începu s-o sărute pe faţă şi aproape că nu mai putu să respire. Fu cuprinsă de spaimă când realiză cât de mult dorea să-l atingă, să se lipească de el, să se lase în voia pasiunii.

Suspină neajutorată, încercând să înăbuşe sunetul şi ştiu că era prea târziu când văzu bucuria aproape sălbatică din ochii lui şi simţi sărutul înfocat care dorea un răspuns urgent, deşi ea încercă să-l oprească.

Uită de prudenţă şi bun-simţ. Fu cuprinsă de dorinţă şi instinctiv, îi răspunse. Braţele ei îi înconjurară gâtul, iar degetele i se înfundară în părul mătăsos. Mâna lui îi alunecă pe coapse lipind-o de el şi făcând-o să-şi dea seama cât de mult o dorea.

Stupefiată şi năucită de senzaţiile pe care el le trezea în ea, îşi dădu seama că era fără apărare, că îl dorea când era plecat şi că îşi amintea cu plăcere clipele petrecute cu el.

Când Slade o auzi pe doamna Rudge întorcându-se, îi dădu drumul cu o privire triumfătoare.

— Să te gândeşti la mine cât voi fi plecat, o

tachină în timp ce deschidea uşa.

Chipul ei palid se înroşi. Îi dăduse răspunsul pe care şi-l dorise şi acum avea toate motivele să fie triumfător. Eliberată de braţele lui, se ura pentru că se dăduse de gol faţă de el şi era mulţumită că ea va fi de mult plecată la Blackwater când el ss va întoarce. Cu mult timp în urmă, după întâmplarea cu Darren, îşi jurase că niciodată nu va ceda unui bărbat decât dacă dragostea îi era împărtăşită şi ştia cât de aproape fusese de dorinţa de a încălca acest jurământ.

Spre marea ei dezamăgire, după. Ce îşi bău ceaiul, Slade insistă s-o ducă la Blackwater. Când el opri maşina începu să tremure, dar spre marea ei ușurare el se mărgini să-i deschidă portiera şi s-o lase să coboare.

— Dezamăgită?

Întrebarea o făcu să roşească, în timp ce-i întorcea spatele şi începu să înoate prin zăpada care se depusese până la uşă.

Pe când lucra, gândul i se întorcea mereu la el, făcând-o să nu, se mai poată concentra şi se opri ca să nu facă vreo greşeală.

Nu ştia de ce, dar casa i se părea mai tăcută ca niciodată şi deşi îşi spusese că starea asta era mai mult psihologică, pentru că ştia că era singură, Chelsea nu putea îndepărta melancolia care o cuprinsese. În timp ce lucra la tapiserie se gândea la Slade. La ora două după-amiază, se întreba dacă el ajunsese la aeroport în Newcastle şi la ce oră avea avionul. Se simţea cuprinsă de căldură când îşi aminti cum îi răspunsese la sărut; mâinile ei tremurau aşa de tare încât nu mai putu ţine acul.

La ora trei era destul de întuneric, încât fu

obligată să aprindă lampa ei puternică pe care o folosea când lucra şi să dea drumul la radiator, dar avea impresia că spaţiul era prea mare ca să poată fi încălzit. Când se duse să umple ceainicul electric ca să-şi facă un ceai, văzu că din nou începuse să ningă şi se cutremură gândindu-se la drumul către casă.

La ora trei şi jumătate era atât de frig încât se hotărî să nu mai lucreze şi-şi dori să fi venit cu maşina pentru că aşa ar fi putut să ia cu ea tapiseria la Dower House, unde ar fi avut mai mult confort. Casa fiind goală, ar fi putut să-şi întindă tapiseria pe masa din sufragerie, dar era prea târziu ca să-şi mai facă probleme acum.

Poate că dacă ninsoarea se va opri, se va putea întoarce mai târziu la lucru, se consolă ea încercând să nu se simtă prea vinovată că se oprea din lucru atât de devreme.

Deşi când ajunsese îşi scosese cizmele şi le pusese lângă radiator, acum încă mai erau umede de la zăpada prin care mersese de dimineaţă, iar regretele că nu-şi cumpărase o pereche de cizme de cauciuc erau tardive.

Când ieşi afară, bătea un vânt rece şi tăios care pătrundea prin jacheta ei de lână. Acum viscolea şi ea înainta aproape orbeşte.

În mod normal, străbătea distanţa între cele două case în jumătate de oră, dar acum era recunoscătoare ulmilor de pe marginea şoselei, pentru că aşa se putea orienta prin zăpada care acoperea aproape totul, altfel ar fi fost pierdută în întinderea albă. Particule mici de zăpadă şi gheaţă îi bombardau nasul şi obrajii şi în ciuda mănuşilor şi cizmelor, mâinile şi picioarele îi erau deja

îngheţate. Din cauza efortului pe care-l depusese să meargă prin zăpadă, o dureau picioarele.

Spre marea ei uşurare, în sfârşit Dower House îi apăru în faţă ca o ilustrată de Crăciun.

Mulţumită, deschise uşa şi se aplecă să-şi scoată cizmele, dar mâinile îi erau aşa de îngheţate, încât nu reuşi. Scuturându-se cât mai bine de zăpadă, urcă scările obosită. Avea impresia că mersul prin zăpadă o storsese de putere şi se simţea ciudat de obosită.

Uşa de la dormitorul lui Slade era deschisă şi când trecu prin dreptul ei. Se simţi cuprinsă de dorinţa de a intra. Chiar aşa? auzi o voce interioară întrebând-o batjocoritor, ca o şcolăriţă care doreşte să arunce o privire în dormitorul idolului său?

Pe patul demodat, hainele păreau aruncate la întâmplare şi recunoscu blugii şi bluza pe care Slade le purtase dimineaţa. Ca în transă, înaintă spre pat şi luând cămaşa o ţinu lângă obraz. Parfumul bărbătesc pe care-l folosea se impregnase în ţesătură şi imediat simţi cum corpul i se trezeşte la viaţă. Fu cuprinsă de dorinţă, deşi încerca să se stăpânească.

Încă ţinea cămaşa în mână visând, când uşa de la baie se deschise brusc şi Slade intră în cameră cu părul ud şi cu un prosop legat în jurul taliei. El îşi reveni primul şi întinse mâna ca să-şi recupereze cămaşa. O privi cu o expresie ciudată.

— Te simţi vinovată, nu-i aşa? încerci să-ţi imaginezi ce am simţit când am rămas numai cu blestemata aia de rochie şi cu un sentiment puternic de frustrare.

— Eşti încă aici! A fost cea mai nepotrivită remarcă pe care o putea face.

— Aşa este, fu el de acord, ai noroc... ai posibilitatea ca în noaptea asta în loc să te culci cu cămaşa mea, s-o faci cu mine. M-am săturat să mă joc, Chelsea, îi spuse el cu brutalitate. Te doresc şi dacă ai fi cât de cât cinstită, ai recunoaşte că şi tu mă doreşti, dar ţie nu-ţi place să rezolvi lucrurile aşa, nu? Când te-ai culcat ultima oară cu un bărbat pe care pur şi simplu l-ai dorit? o întrebă el încet. Sau nu poţi să-ţi aminteşti?

Întinse mâna după ea, în timp ce picături de apă îi alunecau pe pielea mătăsoasă şi ea avu groaznica senzaţie că de data asta nu avea scăpare. Acest gând o făcu să acţioneze. Cu un strigăt de spaimă, îl împinse şi o luă la goană pe scări, ignorând ordinul lui de a se opri.

Ajunsă în hol deschise brusc uşa şi, orbită de rafalele de zăpadă, se îndreptă instinctiv spre şirul de ulmi fără să se gândească la nimic, dorind numai să scape de umilinţă şi de faptul că el îi descoperise sentimentele.

Cât de mult a alergat orbeşte, înainte de a-şi da seama că a pierdut din vedere şirul de ulmi, nu ştia. Când s-a întors căutând disperată o urmă, totul era de un alb orbitor, iar acele de gheaţă îi înţepau faţa. Se întoarse brusc şi, neatentă, călcă într-o groapă, răsucindu-şi glezna. Începu să tremure când îşi dădu seama că nu mai putea pune piciorul pe pământ. Nu avea idee cât se depărtase de casă. Îi era atât de frig, iar degetele de la mâini şi picioare o dureau foarte tare. Vântul tăios îi pătrundea prin jachetă. Oriunde se întorcea, era numai zăpadă. Făcu un pas mic şi durerea din gleznă o făcu să se prăbuşească. Fu cuprinsă de spaimă. Era pierdută în viscol, fără nicio speranţă

de a regăsi drumul spre casă. Prea târziu, îşi aminti poveştile de groază despre persoanele pierdute, care au mers în cerc până când au căzut epuizate de frig şi oboseală. Îşi spuse că nu a putut merge prea departe. Tot ce avea de făcut era să se întoarcă pe urmele ei, dar zăpada le şi acoperise. În tăcere, se rugă ca vântul să se oprească, încât să poată vedea ceva, dar ruga nu-i fu ascultată.

Cum a putut să fie atât de proastă să fugă orbeşte din casă? Acum când viaţa îi era în pericol, teama ei de mai devreme i se păru ridicolă şi nicăieri nu i se părea a fi mai bine şi mai în siguranţă decât în braţele lui Slade.

În siguranţă! Fu cuprinsă de un râs aproape isteric. Cu Slade Ashford nu era în siguranţă. Dar el însemna viaţă, se gândi, şi pasiune care promitea atât de mult.

Se cutremură din nou, îngheţată până în măduva oaselor şi îşi scoase mănuşa ca să-şi şteargă zăpada de pe faţă. Degetele ei erau ciudat de albe şi se simţea foarte obosită. O cuprinse teama când îşi aminti ce citise despre degerături. Dar asta era Anglia, îşi spuse. Nu putea muri la numai cincisprezece mile de civilizaţie... pur şi simplu nu era posibil...

Dar ştia că putea. Disperarea îi dădu putere să facă câţiva paşi nesiguri, apoi se împiedică şi căzu cât era de lungă în zăpadă. Fu copleşită de frică şi lacrimile începură să-i curgă pe obrajii îngheţaţi. Apoi, auzi un sunet diferit şi încercă să fie atentă şi să asculte.

Începu să spere... Slade venise s-o caute. Luptându-se să se ridice în picioare îşi dădu seama cu groază că nu putea să se sprijine pe piciorul

drept.

— Slade!

Îl strigă până când răguşi, incapabilă să creadă că-şi imaginase doar că era acolo. Dintr-o dată, îl văzu pe Slade lângă ea.

— Oh, Slade, slavă Domnului!

Chelsea râdea şi plângea în acelaşi timp, fără să-i pese ce sentimente trăda bucuria de a-l vedea.

— Nebuno, ce. Naiba crezi că faci? îi spuse el tăios, dar nici chiar furia lui nu era în stare s-o mai înspăimânte.

— Unde suntem? îl întrebă când el îi întinse mâna. Pur şi simplu m-am rătăcit.

— Cam la o milă de casă, îi răspunse el scurt. Data viitoare când te hotărăşti să mai fugi ca o bezmetică, cel puţin să aştepţi să fiu îmbrăcat potrivit pentru aşa ceva. Hai să mergem.

Se aplecă s-o ajute să se ridice şi se încruntă când simţi cum tresare.

— Ce s-a mai întâmplat?

— Glezna, recunoscu ea jalnic. Cred că mi-am luxat-o. Mă doare ori de câte ori încerc să mă las pe ea.

— Doamne, asta ne mai trebuia!

Pe neaşteptate, se aplecă şi o luă în braţe.

— Este singurul mod de a ajunge acasă, îi spuse cu severitate. Oh, îmi dau seama cât de mult mă urăşti când te ating… ai dovedit-o foarte clar. Dar nu ţi-a trecut prin minte că un simplu „Nu, mulţumesc” ar fi fost de ajuns?

— Nu ţii minte că deja încercasem aşa? se răsti ea făcându-l să-şi piardă echilibrul şi să-i atingă glezna.

— Ai fi putut vorbi mai încet, însă oricum dacă ai

făcut-o, n-ai fost prea convingătoare. Din contră. Dar acum am înţeles.

Era ceva ciudat în vocea lui. Ca şi cum l-ar fi durut această constatare, dar ea îşi spuse că probabil imaginaţia ei îi juca feste.

— Nu te-ai gândit că ceea ce faci poate fi periculos? o întrebă el cu amărăciune. Să fugi aşa.

Aproape dezbrăcată, cu o haină subţire şi în cizme de oraş?

Şi aşa nervii ei erau întinşi la maximum, nu mai avea nevoie şi de dispreţul lui.

— Voiam numai să scap, murmură ea amărâtă, fără să mai adauge că de fapt, voia să fugă mai mult de sentimentele ei, decât de el.

— Mulţumesc de o mie de ori. Eşti un balsam pentru orgoliul meu!

Respiră profund şi se opri ca s-o ridice mai bine în braţe. Chelsea se simţi ruşinată pentru că-l obligase să-şi rişte viaţa pentru a o salva.

— Îmi pare rău, şopti ea răguşit. Nu m-am gândit. Am vrut să merg la Darkwater, dar pur şi simplu am pierdut drumul.

— Ai avut mare noroc că nu ţi-ai pierdut viaţa, îi spuse el furios, tăindu-i scuzele.

Gura lui avea o expresie furioasă, în timp ce se lupta să înainteze prin zăpadă.

— Îţi dai seama că şi o persoană care cunoaşte perfect aceste locuri poate să se piardă într-un viscol ca acesta? Locurile familiare se schimbă repede când sunt acoperite de zăpadă. A fost un mare noroc că n-ai ajuns prea departe.

— M-am oprit când n-am mai văzut ulmii, recunoscu ea. Eram speriată şi îngheţată… nu-mi mai simţeam degetele de la mâini şi picioare.

Slade se opri brusc.

— Acum le simţi? o întrebă el, privind-o fix.

Încet, Chelsea clătină din cap şi spaima începu s-o cuprindă din nou, fără să aibă nevoie să-l întrebe pe Slade de ce dintr-o dată începuse să meargă mai repede, deşi efortul era foarte mare.

Brusc, prin ninsoare zări Dower House şi deşi înzăpezită, i se păru cea mai grozavă privelişte. Slade o duse direct în birou şi apoi se îndreptă spre telefon fără să ia în seamă protestele ei cu privire la hainele acoperite de zăpadă şi la urmele lăsate pe jos.

Chelsea îl auzi înjurând.

— Este mort, spuse el când ea îl privi întrebătoare.

Încercase fără succes să-şi scoată cizmele, iar mâinile îi erau ciudat de albe.

— Lasă-mă să mă uit.

Tresări când văzu expresia întunecată de pe chipul lui, după ce le-a examinat.

Ieşi din birou şi se întoarse imediat cu o sticlă şi un pahar.

— Bea, o îndemnă după ce-i turnă în pahar. O să te ajute în mai multe privinţe, adăugă el printre dinţi în timp ce ea bea ascultătoare lichidul de culoarea chihlimbarului.

Focul care-i cuprinse stomacul fu urmat de o căldură plăcută.

— Coniac, îi spuse el scurt. Din nefericire, încă mai trebuie să ne antrenăm câinii pentru a putea găsi turiştii pierduţi în zăpadă. Acum stai aici până îţi scot cizmele.

Nu-şi mai pierdu timpul cu fermoarul. Chelsea tresări când el îi tăie cizmele cu un cuţit pe care-l

adusese din bucătărie.

— Nu pot să cred, spuse el încet, când tăind şi blugii văzu că nu are ciorapi. Bănuiesc că bunul-simţ nu ţi-a dictat să porţi ceva care să te protejeze şi care se cheamă şosete?

— Nu-mi puteam închide cizma dacă le puneam, admise ea slab.

Încercase să-şi pună o pereche de şosete subţiri pe care le adusese cu ea, dar când le-a pus nu putuse trage fermoarul.

Tresări când Slade începu să-i maseze picioarele încercând să le aducă la viaţă. Nu-şi simţea deloc gleznele, iar cea luxată o durea din ce în ce mai tare.

— În orice caz, trebuie să te vadă un doctor, dar pentru că nu pot să chem unul acum, va trebui să suporţi tratamentul meu. Desigur, adăugă el mieros, pot să te las în pace; s-ar putea să-mi fac un serviciu în felul acesta, adăugă el printre dinţi când se aplecă s-o ridice.

Coniacul o ameţise şi i se păru un efort prea mare ca să protesteze când el o duse în camera lui şi nu în a ei. Nici chiar atingerea lui nu-i mai trezea aceleaşi simţiri ca înainte. Îşi simţea pleoapele ciudat de grele şi dorea să închidă ochii, dar de câte ori o făcea, Slade o zgâlţâia.

Fiecare părticică a corpului o durea, în afară de degetele de la mâini şi picioare. Fără niciun interes îl privi cum le examina şi nu o afectă deloc faptul că se încrunta.

— Poţi să le simţi?

Clătină din cap în timp ce el îi atingea degetele de la picioare şi se minună de expresia hotărâtă din ochii lui. Acum îi examină glezna.

— Nu cred că este ruptă, mai degrabă este o entorsă.

Chelsea se cutremură, dintr-o dată cuprinsă de frisoane şi de o ciudată stare de. Greaţă, pe care reuşi s-o înăbuşe, dar nu putea să se oprească din tremurat. Încercă să se ridice, însă fu cuprinsă de ameţeală.

— Întinde-te, o sfătui el şi dispăru în baie.

Chelsea auzi apa curgând în baie şi Slade se întoarse fără pulovăr, iar mânecile cămăşii îi erau suflecate până la cot.

— Chelsea!

Instinctiv, răspunse tonului de comandă din vocea lui.

— Dacă nu facem ceva, îi arătă spre picioare, eşti în pericol să degeri. Putem face două lucruri… să aşteptăm şi să sperăm ca circulaţia sângelui să revină de la sine când te vei încălzi, sau să încercăm să grăbim acest lucru.

Chelsea se strâmbă. Coniacul pe care-l băuse o făcu să se simtă ciudat de detaşată şi nici chiar când el dezvălui gravitatea situaţiei, nu fu prea afectată.

— Ce vrei să fac? îl întrebă. Să stau cu picioarele într-un lighean cu apă clocotită?

— Cam aşa ceva.

Se aplecă asupra ei. Începând să-i descheie bluza. Instinctiv, Chelsea se trase înapoi şi îl privi cu ochii mari.

— Uite… nerăbdarea şi încă ceva nedefinit strălucea în privirea lui, nu vreau să te violez. Să-ţi bagi picioarele în apă clocotită nu este de ajuns. Am umplut cada cu apă fierbinte şi o să stai acolo până când o să ţi se restabilească circulaţia la

mâini şi picioare. Ai înţeles?

Prea clar. Cuvintele lui penetraseră starea de ameţeală produsă de coniac şi ea se ridică să protesteze.

— Bea asta.

Slade îi dădu un alt pahar de coniac.

— Bea-l, Chelsea, o avertiză el, sau ţi-l torn eu pe gât.

Fără chef o făcu, spunându-i mormăit că ar putea să se descurce şi fără tratamentul lui. Se înroşi la gândul senzaţiilor pe care mâinile lui le-ar fi putut trezi în ea.

— Ah, sigur că poţi, o ironiză el. Este foarte uşor să ajungi la baie într-un singur picior, lăsând la o parte faptul că nici celălalt nu este stabil. Deja ţi-am mai spus, îi reaminti el nerăbdător, în ceea ce te priveşte eşti în siguranţă. Într-un fel, faptul că ai preferat să fugi în viscol, decât să suporţi avansurile mele, m-a răcorit.

Sentimentul ei iniţial fu unul de dezamăgire, dar coniacul îşi făcea efectul. Ea bea foarte rar un pahar de vin şi asta numai în diferite ocazii, iar puterea coniacului pe stomacul gol avu efectul unui tranchilizant, provocându-i o stare de somnolenţă.

De data asta, când Slade îi descheie bluza nu mai protestă, permiţându-i s-o dezbrace. Ce a mai rămas din blugi, apoi bluza, şi deşi ştia că ar fi trebuit să se simtă stânjenită când el se aplecă să-i scoată sutienul şi slipul, singurul lucru de care fu conştientă fu plăcerea pe care i-o produse atingerea mâinii lui. Pentru o clipă, el se încordă, dar ea abia avu timp să-şi dea seama înainte ca el să o ridice în braţe şi să se îndrepte spre baia

elegantă, decorată în albastru închis şi auriu.

CAPITOLUL VIII

Nu-şi dăduse seama cât de frig îi era, până când nu se scufundă în apa fierbinte. Tresări când el o bătu uşor pe obraz.

— Să nu adormi, Chelsea, îi spuse scurt. Vreau să ştiu exact când o să începi să-ţi simţi picioarele.

Era mai îngrijorat de picioarele ei, decât de ea, gândi Chelsea şi fără niciun motiv, găsi acest lucru amuzant. Voia să râdă, dar ceva o avertiză că dacă ar face-o, el s-ar înfuria. De asemenea, voia să se întindă în apa fierbinte şi să zacă acolo până „când adormea.

— Chelsea!

Tresări când el dădu drumul la apă fierbinte.

— Vreau să dorm, protestă ea copilăreşte, înăbuşindu-şi un căscat.

Se încruntă când îl auzi înjurând. Părea foarte supărat pe ceva, dar i se părea un efort prea mare să afle de ce.

— Picioarele… poţi să le simţi?

Chicotind, se aplecă şi-şi atinse picioarele.

— Cred că da… astea sunt?

I se păru că-l aude mormăind ceva neortodox printre dinţi, împreună cu ceva în genul „prea mult blestemat de coniac“, dar nici nu-i păsa. Dintr-o dată se simţi uşoară şi fără griji. De ce avea nevoie? gândi ea curajoasă, privindu-l printre gene şi se întreba ce ar spune el, dacă ar sugera să i se alăture. Baia era destul de încăpătoare pentru amândoi.

Se încruntă brusc, o durere ascuţită combinată

cu săgeţi de foc îi străbătu glezna făcând-o să vadă stele verzi; apoi şi degetele de la picioare parcă erau cuprinse de foc. Când durerea crescu în intensitate, suspină în timp ce chipul îi deveni palid.

— Slavă Domnului, mormăi Slade satisfăcut, umplând-o de mânie.

În loc s-o încurajeze cum era normal, el era încântat de durerea ei şi începu să-i maseze cu putere picioarele. Ca să-l pedepsească îşi trase piciorul şi lovi apa când el întinse mâna să-l prindă. Îl stropi pe cămaşă şi începu să chicotească.

— Eşti beată!

— Zău? îi zâmbi dulce, fără să-i pese dacă era adevărat sau nu. Şi a cui este vina? îi spuse răguşit, rotindu-şi ochii provocator.

— Uite…

Dintr-o dată se strâmbă şi se aplecă s-o scoată din apă, fără să-i pese că poate să-şi ude cămaşa şi blugii. Chelsea nici nu băgă de seamă. Era încântată că el o ţinea în braţe şi coniacul o făcu să nu gândească prea mult.

Se îmbujoră când el o înfăşură în prosop, dar senzaţiile pe care i le produceau mâinile lui pe corp, în timp ce o freca, o făcură să uite repede supărarea.

— În pat cu tine, îi spuse el printre dinţi când termină. Ceva îmi şopteşte că. Mâine o să fii mahmură. Ţi-e foame?

Chelsea clătină din cap şi închise ochii când el o luă în braţe şi se îndreptă spre dormitor. Înainte ca ea să-şi dea seama, el era la uşă.

— Nu! protestă ea, când el puse mâna pe clanţă. Vreau să rămân aici.

Vag, îşi dădu seama că se juca cu focul, dar dintr-o dată asta nu mai avea importanţă; acum dorinţa era mai puternică.

Cu o strâmbătură uşoară, Slade se îndreptă spre pat şi dădu cuvertura la o parte, o culcă şi apoi o acoperi bine.

Somnoroasă, îl privi cum se dezbracă de hainele ude şi inima începu să-i bată cu putere în timp ce-i studia corpul bine făcut rămas doar în slipul mic care abia îi acoperea bărbăţia. Brusc, începu să tremure şi dori să simtă lângă ea căldura corpului lui. Slade îşi luă o cămaşă curată din sertar şi începu să-i descheie nasturii. Pielea ei era rece şi avea frisoane. Între timp, Slade îşi trăgea pe el o pereche de blugi uscaţi. Încercă să-i spună cât de frig îi era şi că dorea să se întoarcă în baia fierbinte.

În timp ce-şi băga cămaşa în pantaloni, el se întoarse spre pat şi se uită calm la ea. Chelsea avu impresia că-l aude mormăind:

— Asta îmi mai trebuia!

Dar oricum, nu putea fi absolut sigură, pentru că i se părea că nu mai judecă, iar camera începuse să se învârtească cu ea. Vedea ca prin ceaţă şi îi era la fel de frig ca şi cum ar fi fost aşezată pe zăpadă, când de fapt, gândi ea, ar fi trebuit să-i fie cald şi să se simtă bine.

— Slade!

Şoapta ei îl făcu să se oprească. Chelsea şi-ar fi dorit să nu se mai uite la ea aşa de încruntat. Sunt îngheţată atât în interior cât şi în exterior, deşi acum îmi simt degetele de la picioare.

— Chelsea… începu el prevenitor, dar dinţii ei clănţăneau atât de tare, încât nu a mai avut nevoie

s-o atingă ca să-şi dea seama că spunea adevărul.

— Slade, sunt îngheţată… te rog, ajută-mă să mă încălzesc, îl rugă ea răguşită.

Urmă o tăcere lungă şi tocmai se întreba nedumerită ce mai spusese de data asta ca să-l supere. Se uită mirată la el, nedumerită de expresia lui ţeapănă şi de nervul care-i pulsa la tâmplă.

— Slade!

— Te-am auzit, îi răspunse el întunecat. Dumnezeule, dar ştii s-o întorci, nu-i aşa? adăugă el cu amărăciune. Dar ea era prea năucită ca să înţeleagă ce voia să spună. Tot ce ştia era că dorea să simtă căldura corpului lui lângă al ei şi că nu putea să-l facă să înţeleagă asta.

Pentru un moment, crezu că el voia să plece şi s-o lase singură. Începu să tremure violent, cuprinsă de un alt frison, dar când deschise ochii văzu că el se dezbrăcase deja de cămaşă şi îşi desfăcea cureaua.

Când se strecură în pat, ea se ghemui lângă el ca un pisoi care căuta căldură şi aproape că începuse să toarcă de plăcere când el o luă în braţe.

Pentru o clipă, Slade rămase ţeapăn, dar ea aproape că adormise.

Lângă ea, Slade rămase mult timp treaz. Chipul lui exprima amărăciunea pe care nici prezenţa lui Chelsea lângă el n-o putea alunga.

Chelsea visa. Era pierdută într-o furtună de zăpadă şi se lupta cu vântul puternic, care încerca să-i smulgă hainele de pe ea şi nu avea nicio speranţă de scăpare. Agitându-se, gemu în somn şi ridică mâna să se apere. Lovi pieptul lui Slade.

Se trezi brusc, dezorientată şi năucită, incapabilă

să înţeleagă unde era şi cu cine. Apoi, după ce privi în jur, îşi reaminti totul; cel puţin până în momentul în care Slade îi dăduse să bea coniacul. După aceea, totul devenise neclar ca şi cum ar fi fost un spectator. Nu, nu fusese doar un spectator, ci participase activ, recunoscu strâmbându-se, amintindu-şi cum îl implorase pe Slade să stea cu ea.

Slade! îi aruncă o privire furişă. Dormea pe o parte cu faţa spre ea. Adormit, ei a mai deschis şi mai vulnerabil. Fără să se gândească, întinse mâna să-i dea la o parte părul negru şi mătăsos de pe frunte. Sub degetele ei, pielea îi era caldă şi pulsa de vitalitate. Îşi reaminti cât de frig îi fusese şi cum se simţise încălzită în braţele lui. De asemenea, îşi reaminti cât de supărat fusese şi cum îi spusese că de acum era în siguranţă cu el. Ştia că ar fi trebuit să se simtă liniştită, că, la urma-urmelor, asta era ce dorea, dar era mai degrabă dezamăgită.

O durea capul... era vina coniacului pe care-l băuse, apoi brusc, îşi reaminti de gleznă şi îşi mişcă piciorul să vadă dacă o mai durea.

O durea, însă suportabil.

Întinse piciorul şi înţepeni când atinse piciorul lui şi îşi dădu seama că amândoi erau goi sub cuvertură.

Chelsea fu cuprinsă de o dorinţă nestăvilită de a se lipi de el, însă bunul-simţ îi spunea că era mai bine să reziste acestei tentaţii şi să nu se lase purtată de val. Că totul se datora cantităţii de coniac băute. Chelsea ştia, dar îi era imposibil să se abţină să nu se lipească de el şi să uite de toţi anii în care se reţinuse de la aşa ceva.

Odată ce bariera fu trecută, i se păru cel mai

natural lucru din lume să întindă mâna şi să-i atingă faţa, simţind barba care începuse să crească. Atingerea uşoară îi producea o senzaţie aproape erotică.

Recunoscu cinstit că dorea ca el să se culce cu ea, chiar fără s-o iubească. Fu cuprinsă de durere. O parte din ea îi şoptea că ar trebui să aibă mai multă mândrie, dar cealaltă parte, cea nouă, se opuse hotărâtă, susţinând că are dreptul să facă aşa ceva. Adică, să se dea fără reţinere singurului bărbat pe care-l va iubi mereu.

Se ridică uşor şi-i privi avidă chipul. Pe buzele relaxate stăruia un zâmbet uşor. Pleoapele cu gene lungi, mătăsoase, acopereau ochii a căror privire era atât de pătrunzătoare. Se mişcă în somn şi cearşaful alunecă între ei. Pielea ei strălucea palid lângă corpul lui bronzat şi puternic. Cu degete tremurătoare îl mângâie pe gât. El nu reacţionă şi, prinzând curaj, îşi aplecă faţa şi-i atinse pielea cu buzele. Era caldă şi cu un gust uşor sărat şi atât de plăcută la atingere, încât ea nu se mai gândi la altceva. Total absorbită de noua descoperire, uită de toate, atentă doar la gustul corpului lui şi la ceea ce simţea când îl mângâia cu mâinile şi buzele.

Cu limba urmă conturul umărului şi dintr-o dată îşi dădu seama că ceva se schimbase. Schimbarea era atât de neînsemnată încât îi trebuiră câteva clipe înainte de a-şi da seama ce se întâmplă. Al şaselea simţ o avertiză că trupul lui, relaxat mai înainte, devenise mai rigid şi începu să răspundă la atingerea ei. Brusc, ridică privirea şi întâlni ochii verzi strălucitori ai lui Slade.

Întinse mâna şi o prinse de păr, ţinând-o lângă

el.

— Ce încerci să faci? o întrebă el cu voce caldă şi răguşită. Încerci să profiţi de un bărbat neajutorat?

Fu străbătută de un fior de teamă când îl văzu treaz, dar era prea târziu să se mai retragă. Cu. O mişcare leneşă, Slade o întoarse spre el şi ţinând-o de mâini o trase sub el. La prima atingere a corpului lui, rezistenţa ei se topi. Asta era ceea ce dorea, ceea ce aştepta. Fu străbătută de un fior de plăcere când el se aplecă şi începu s-o sărute pe gât şi pe umeri. Mâinile lui o mângâiau senzual pe corp. Chelsea îi înconjură gâtul cu braţele şi degetele i se înfundară în părul mătăsos, dorind să-i tragă capul în jos, dar el rezistă şi sprijinindu-se în mâini o studie cu atenţie.

Ei nu-i păsa ce i se citea pe faţă sau în respiraţia agitată.

— Slade!

Îi rosti numele ca pe o rugă şi amândoi ştiau asta. Îi cuprinse faţa cu mâinile şi o privi cu atenţie, apoi satisfăcut de ceea ce văzu, o sărută uşor pe frunte şi pe buze.

Chelsea fu cuprinsă de flăcări şi se arcui sub el, dorind mai mult decât un sărut uşor, simţind că el se abţine deliberat. O aştepta să se umilească şi să capituleze, îi şopti o voce mică, dar o ignoră.

— Slade?

De data asta, rugămintea ei fu ascultată şi gura lui o acoperi pe a ei într-un sărut pasionat, trezind în ea senzaţii pe care nici nu le bănuise, făcând-o să-i răspundă într-un fel de care nu se ştia capabilă. Era conştientă că Slade nu se mai putea controla, din felul în care mâinile lui se plimbau pe corpul ei. Dând la o parte cearşaful, gura lui

fierbinte începu să-i sărute sânii.

Inima îi bătea atât de tare încât avea impresia că o să-i iasă din piept. Ochii lui erau aproape negri, iar excitarea lui era evidentă şi totuşi, ea era conştientă că el încerca numai s-o facă să-l dorească şi mai mult, decât să-şi satisfacă propria dorinţă. Dintr-o dată ştiu că indiferent cât de tare va regreta mai târziu, corpul ei îşi va reaminti aceste clipe cu plăcere.

Slade era un amant experimentat. Chelsea nici nu voia să se gândească la felul în care căpătase această experienţă. Tremură de plăcere când mâinile lui i se mişcară de-a lungul şirei spinării până la mijloc, apoi în jos pe coapse. Se simţea ca o pisică în braţele lui, încântată de mângâierile lui experte.

Cu limba îi înconjură sfârcurile, fiind conştient de răspunsul lor prompt şi continuă să le necăjească până când o făcu să suspine şi să se răsucească în braţele lui. Fără să-i pese că. Se trăda, începu să-l sărute cu pasiune. Îl auzi gemând şi suspină de plăcere când gura lui fierbinte îi a tinse pielea sensibilă a pântecelui, în timp ce mâinile lui o mângâiau pe coapse crescându-i şi mai mult dorinţa.

— Chelsea începu să-şi mişte mâinile pe corpul lui, coborându-le pe coapse, apoi le ridică spre o zonă sensibilă, ceea ce îl făcu să se cutremure şi să geamă de plăcere, iar răspunsul să fie prompt.

Gura lui se opri la baza gâtului ei. Unde îi simţi pulsul rapid.

— Te-a mai făcut un alt bărbat să simţi aşa? o întrebă el răguşit şi ridică ochii să-i privească chipul excitat. Răspunde! repetă el brutal şi furia

se amestecă cu pasiunea.

Brusc, Chelsea reveni cu picioarele pe pământ, începu să tremure, scârbită atât de comportarea ei cât şi de dorinţa lui egoistă de a o face să simtă ceea ce n-a simţii: pentru nimeni altcineva.

Înăbuşindu-şi sentimentele, se forţă să rămână rigidă în braţele lui, observând cu satisfacţie cum privirea lui se întunecă atunci când simţi reacţia ei. În câteva secunde, din amanţi deveniseră duşmani, fiecare gata să folosească toate armele de care dispuneau ca să se rănească. Cel puţin, nu-şi dăduse seama că-l iubea, se gândi ea cu uşurare. Poate pentru că dragostea era un sentiment care pur şi simplu nu preocupa un bărbat interesat doar de dorinţa lui fizică.

— Ce s-a întâmplat? îl împunse ea. Te întrebi cum o să te refuz? Ţi-ar place să-ţi dau o notă între unu şi zece?

Pentru o clipă, crezu că o s-o lovească, dar cu un efort imens reuşi să se controleze, pasiunea transformându-se în mânie, pe când o privea cu dispreţ.

— Eşti o femeie extrem de sexy şi sunt sigur că ştii asta, dar dintr-o dată singurul sentiment pe care-l simt pentru tine este greaţă combinată cu. Dorinţa de a curăţa cât mai repede urmele pe care. Le-ai lăsat pe corpul meu.

Dădu la o parte cearşaful şi se ridică din pat. Şocată, Chelsea îl privi cum dispăru în baie. Nu ştia cât timp zăcu acolo încercând să-şi revină, dar până la urmă găsi puterea să se ducă în camera ei. Tremura dezgustată de comportarea ei, când îşi văzu chipul în oglindă. Pe faţa palidă, ochii imenşi erau înconjuraţi de cearcăne vineţii, iar privirea

exprima toată durerea pe care o resimţea.

Dorea cu disperare să plângă, dar nu putea. Toate emoţiile erau blocate ca urmare a experienţei traumatizante prin care trecuse. Se cutremură când îşi aminti tot ceea ce simţise. Cum îl mângâiase şi cum îl încurajase. Era incapabilă – să creadă că ea se comportase în acel mod total străin de felul ei de a fi.

Privi pe fereastră şi sub lumina strălucitoare a lunii, zăpada părea de argint. Observă că viscolul se oprise, dar continua să ningă. Se înfieră şi se strecură în cearşafurile reci strângând bine pătura în jurul ei, dorind să-şi găsească alinarea în somn şi să nu se scoale decât, după ce zăpada se vă topi şi Slade Ashford va pleca.

N-o ajuta cu nimic ştiind că ea era de vină pentru tot ce se întâmplase... şi probabil şi coniacul, îşi spuse strâmbându-se. Îşi aminti cum alcoolul o – făcuse să-şi coboare garda şi să nu mai asculte de vocea raţiunii. Cum putuse fi atât de proastă? Dădu cu pumnii în pernă. Doar ştiuse ceea ce simţea Slade pentru ea; cât de hotărât era să-şi salveze orgoliul rănit... şi ea ce făcuse? Ignorase toate avertismentele şi în mod prostesc, îi permisese s-o rănească.

Cel puţin, nu ghicise adevărul, se îmbărbătă ea, dar asta nu datorită ei. Dacă nu i-ar fi vorbit aşa cum o făcuse, în acest moment ar fi zăcut în braţele lui, încercând să-i explice de ce era încă virgină.

Deşi ea fusese mulţumită că nu-i cedase lui Darren, era furioasă că sentimentele ei faţă de Slade nu erau încă bine definite. Raţiunea îi spunea că fusese norocoasă că scăpase, dar inima încă îl

dorea.

Adormi în zori şi fu trezită de zgomotul care venea din afara casei.

Primul gând fu... cum va mai putea da ochii cu Slade? Dar se înşelase şi condiţiile nu erau atât de rele cum le crezuse şi se putea circula. Se încruntă, dându-şi seama că de acum Slade ar fi trebuit să fie la New York.

Când se întorsese ieri, bănuise că el o minţise în mod conştient cu privire la plecare, dar acum îşi dădea seama că era greu de crezut că el dorise să fie singur cu ea. Aşa că, ce se întâmplase de, fapt? Era puţin probabil să afle. Îşi puse halatul şi se duse la fereastră.

Cerul era de un albastru pur. Datorită gerului, zăpada era acoperită cu o crustă de gheaţă, iar soarele palid se lupta să dea un strop de căldură peisajului de iarnă. Chelsea îl văzu pe Slade în curte, făcând o cărare, spre garaj. În ciuda gerului, era cu capul descoperit, iar cizmele lui lăsau urme adânci în zăpada groasă. Se opri brusc şi se uită în sus, făcând-o pe Chelsea să se îndepărteze grăbită de fereastră, nedorind să fie văzută.

Se îndreptă şchiopătând spre baie. Se examină cu atenţie şi realiză că în afară de glezna umflată nu mai avea alte semne datorate gerului. În special mulţumită lui Slade, îşi aminti ea vag de baia fierbinte şi de protestele ei zgomotoase.

Oare cât timp va trece până când se va putea circula? Se îmbrăcă repede într-o pereche de pantaloni de stofă şi un pulovăr gros. Instalaţia de căldură funcţiona, dar având în vedere condiţiile de afară, era mai bine să se asigure.

Se duse în bucătărie şi începu să pregătească

micul dejun. După ordinea din bucătărie, se părea că nici el nu mâncase şi spunându-şi că nu avea rost să înrăutăţească situaţia şi mai mult, deschise frigiderul şi scoase nişte ouă şi şuncă, din care doamna Rudge pregătea de obicei micul dejun.

Slade intră în bucătărie în timp ce ea umplea ceainicul şi se opri uimit în prag când o văzu.

— Tocmai pregăteam micul dejun, îi spuse ea calmă, bucuroasă că stătea cu spatele la el. Nu mai durează mult.

Slade nu făcu niciun comentariu şi pentru o clipă, ea crezu că pur şi simplu o s-o ignore, dar când se întoarse văzu că-şi scosese cizmele şi apoi se îndreptă spre radio ca să-i dea drumul.

— S-ar putea să anunţe vremea, deşi nu prevăd nicio îmbunătăţire. Azi-noapte a fost un ger cumplit... am crezut că pot să folosesc maşina, dar nu porneşte.

— Cel puţin aici este cald şi bine, murmură ca, evitându-i privirea şi roşi când îşi aminti cât de cald şi bine se simţise în patul lui.

Întotdeauna îi plăcuse să gătească şi se mişca cu uşurinţă prin bucătăria spaţioasă. Când îi puse farfuria în faţă, Slade o privi ciudat. Expresia i se transformă în uimire când luă o înghiţitură.

— Este foarte bună! spuse surprins.

Chelsea nu spuse nimic, ci îi turnă ceaiul, băutura lui preferată dimineaţa.

— Dar presupun că te pricepi foarte bine să pregăteşti micul dejun, continuă el mieros, când ea rămase tăcută. Probabil că ai căpătat multă îndemânare.

Tipic pentru un bărbat! gândi ea furioasă în timp ce se întorcea spre el. Pentru ei era perfect dacă

erau libertini şi aveau experienţă sexuală; dar când venea vorba despre libertatea femeii, se simţeau ofensaţi şi făceau remarci răutăcioase.

— Şi ce te priveşte pe tine, dacă am? îl întrebă cu dulceaţă. Doar te bucuri de rezultate, nu?

Slade se sculă brusc şi împinse farfuria pe jumătate plină.

M-am bucurat, recunoscu muşcător, dar dintr-o dată mi-am pierdut pofta de mâncare. Mă duc în birou… să lucrez, adăugă, ca şi cum ar fi vrut să sublinieze că nu vrea să aibă de-a face cu ea.

Ieşi înainte ca ea să-l întrebe de ce nu a plecat la New York aşa cum plănuise. Cu o tresărire, realiză că mâine era Crăciunul şi brusc se simţi singură şi i se făcu dor de familia ei.

Era tentată să-i dea un telefon lui Ann, dar nu se simţea în stare să se stăpânească şi nu voia să se trădeze. Ar fi fost urât din partea ei să se poarte ca un copil răsfăţat şi să le strice ziua, numai pentru că-i era dor de casă.

În timp ce curăţa masa şi dădu resturile la păsări, îşi dădu seama că nu-i era pur şi simplu dor de casă; era în acelaşi timp adânc mâhnită şi asta cu greu se putea vindeca.

De dimineaţă începu s-o doară capul şi până la prânz o durea tot corpul şi începu să aibă frisoane. La masă nu avu nevoie de diagnosticul lui Slade ca să ştie ce era cu ea şi se rugă în gând să fie numai o. Simplă răceală şi nu gripă.

Nu-şi putea aminti de când nu mai avusese un Crăciun aşa de posomorât, gândi ea, a doua zi dimineaţa, în timp ce cobora scara strănutând şi tremurând, asta dacă nu punea la socoteală anul în care muriseră părinţii ei. Dar atunci, acolo fusese

Ann, care încercase s-o consoleze.

Nu putu mânca micul dejun; nu era nici urmă de Slade, dar. În uscător erau vasele spălate. Era clar că mâncase şi plecase… un alt semn că nu dorea compania ei? se întrebă strâmbându-se. Se mira că acest comportament o durea atât de tare, mai ales când ştia foarte bine cât o dispreţuia.

Cina din seara trecută fusese un coşmar, o atmosferă glacială, punctată cu încercările ei de conversaţie. În afară de faptul că o avertizase că nu arată bine, el nu mai spusese nimic. Ea îşi aminti că nici el nu arăta prea bine. Era foarte încordat, un lucru neobişnuit la el; privirea hotărâtă spunea foarte clar „stai la o parte”.

Tocmai se îndopa cu nişte medicamente pe care le găsise în dulăpiorul de la baie, când auzi motorul unei maşini. La început se gândi că Slade îşi pornise maşina, chiar dacă bănuia că n-o să ajungă prea departe, dar imediat îşi dădu seama că era un Land Rover, care venea spre ei.

Uitând că jurase să nu mai vorbească cu el până când nu i se va adresa el primul, Chelsea alergă spre birou ca să-l anunţe. Slade era deja la fereastră şi privea sosirea Land Rover-ului.

Când maşina opri şi Tom coborî, ea îşi muşcă buzele, amintindu-şi de ultima lor întâlnire.

— Cavaleria a venit să te salveze, îi spuse el ironic. Nu ştiu ce mă face să cred că o să aibă un şoc când o să vadă că sunt şi eu aici.

Dacă a fost şocat, Tom o ascunse foarte bine. Îi zâmbi lui Chelsea ca atunci când se întâlniseră prima dată, prietenos şi deschis. Însă când ochii lor se întâlniră, ea văzu în ei o urmă de stinghereală.

Spre surpriza ei, nu era singur în maşină. Era cu

Sandy.

— Mama a insistat să venim să vedem dacă sunteţi bine, explică el.

Chelsea strănută şi imediat Sandy o privi în mod profesional, încruntându-se, o prinse de încheietura mâinii şi-i luă pulsul.

— Ai grijă, îi spuse fără rost, când intrară în casă. Ar trebui să stai în pat.

— Exact asta i-am spus şi eu, comentă Slade, privind impasibil cum obrajii lui Chelsea deveneau roşii.

— Vino cu noi la fermă, îi sugeră Tom. Mama o să aibă grijă de tine.

Era o propunere tentantă.. Mâna rece a lui Sandy pe fruntea ei o făcea să se simtă bine. Îşi simţea capul greu şi mintea îi era confuză, încât propunerea de a fi îngrijită de mama lui Tom i se părea foarte bună. Deschise ochii şi văzu privirea circumspectă a lui Sandy care era aţintită asupra ei. Sărăcuţa, probabil că era scoasă din minţi de gelozie pentru că ea rămăsese singură cu Slade. Deschise gura să accepte propunerea lui Tom, dar Slade i-o luă înainte.

— Ah, dar nu este nevoie de aşa ceva, răspunse el cu răceală. Sunt sigur că mama ta are destule pe cap, Tom. Cred că sunt perfect capabil să îngrijesc o victimă a gripei.

— Slade are dreptate, confirmă Sandy spre marea mirare a lui Chelsea. Am trusa cu mine şi am câteva antibiotice pe care-ţi le las. Îţi vor grăbi însănătoşirea. Dacă ai nevoie de mine, poţi să-mi dai un telefon. Stau la fermă, astfel Val şi cu tata au posibilitatea să petreacă un Crăciun numai cu gemenii.

— Dacă ne duci înapoi, pot să-ţi împrumut Rover-ul, îi sugeră Tom lui Slade. Este destul de vechi şi îl folosim numai pe vreme rea, dar noi putem folosi Ranger Rover-ul până se mai îndreaptă vremea. Din fericire, noi am fost pregătiţi, aşa că nu este nicio problemă.

Slade fu de acord şi după ce au plecat, Chelsea se târî în camera ei, având încă în minte indicaţiile lui Sandy.

Chelsea dormea când Slade se întoarse. Când se trezi, veni lângă pat şi-i puse mâna pe frunte.

— Cum te simţi?

— Am temperatură, mă doare tot corpul, îi răspunse ea ameţită şi mi-e sete.

— Setea se poate rezolva uşor. Doamna Little ţi-a trimis nişte răcoritoare făcute în casă. Se pare că fac minuni. Mă duc să-ţi aduc un pahar.

Dacă nu era compătimitor, cel puţin nu era nici distant şi nici rece. Ea avea impresia că cearşaful are ace care îi înţepau pielea încinsă; tot corpul o durea de parcă fusese bătută.

Când Slade se întoarse, Chelsea tremura convulsiv, deşi căuta s-o ascundă. Aşa cum stătea întinsă în pat, când el se aplecă asupra ei, se simţi dezavantajată.

— Ridică-te şi bea asta.

Se supuse ca un copil, uimită când Slade se duse la baie şi se întoarse cu un burete şi un lighean.

— Sandy a spus că în felul acesta o să te simţi mai bine, îi spuse calm, în timp ce-i dădea la o parte bretelele cămăşii de noapte şi o şterse cu buretele.

Dacă credea că o să-i mulţumească pentru acest tratament, atunci să mai aştepte, hotărî ea,

necăjită când îi trase bretelele la loc.

— Aş fi putut să fac şi eu acelaşi lucru, se răsti ea copilăreşte, dar bănuiesc că-ţi face bine să mă tratezi ca pe o persoană neajutorată.

Gura lui deveni o linie subţire, iar în ochi avea o expresie de nepătruns.

— Încerc cu greu să-mi amintesc că nu te simţi bine, îi spuse el cu voce îngheţată. Doamna Little a sugerat că ar trebui să mănânci o omletă uşoară… ştiu că nu este curcan…

Gândul la mâncare. Îi produse greaţă şi în acelaşi timp se simţi ruşinată pentru comportarea ei.

Dacă nu era ea, Slade ar fi putut să-şi petreacă Crăciunul la fermă cu Sandy, care-l adora.

— Presupun că Sandy ar fi dorit să fii şi tu acolo, îi spuse ea, geloasă.

Slade se întoarse spre ea. Mirat şi cu sprâncenele ridicate.

— De ce să vrea… doar are ce şi-a dorit.

La privirea ei nedumerită, o lămuri.

— Tom, îi explică el. Bănuiesc că ţi-ai dat seama că este îndrăgostită de el?

— Sandy îl… iubeşte pe Tom?

Slade o privi pătrunzător.

— Ştii că da, doar am mai vorbit despre asta.

Chelsea mormăi ceva, nedorind să admită în faţa lui că ea crezuse că fata era îndrăgostită de el. Aşadar, de asta Sandy se uitase la ea atât de reprobator înainte şi probabil că din această cauză sugerase ca Slade s-o îngrijească aici. Ar fi trebuit să-şi dea seama; nicio femeie în toate minţile nu ar fi dorit ca bărbatul iubit să mănânce singur cu o potenţială rivală.

— Şi Tom?

— Eşti îngrijorată că ţi-ai pierdut un admirator? o întrebă el tărăgănat. Tom a fost ameţit de tine, dar în sufletul lui este un om care ştie să aprecieze ceea ce are şi destul de demodat ca să aştepte virtute şi fidelitate de la soţia lui.

— Dar tu?

Pentru un timp, el tăcu, apoi oftă, se întoarse şi se uită la ea.

— Bănuiesc că nu sunt destul de ipocrit ca să mă aştept la inocenţă de la celălalt, când nici eu un am fost un sfânt, dar, da, aş dori fidelitate pentru viitor şi o iubire la fel de mare ca s-o egaleze pe a mea.

— Iubire?

Chelsea rosti cuvântul cu tristeţe în glas.

— Mă surprinde, nu m-am gândit că eşti adeptul unui astfel de sentiment!

— Eu cred în viaţa de apoi, dar asta nu mă opreşte să doresc dragoste în această viaţă, îi răspunse el, enigmatic.

CAPITOLUL IX

Aproape în ajunul Anului Nou, Chelsea se simţi mai bine şi fu în stare să se ridice din pat. Sandy venise s-o vadă de două ori. Ultima oară când a venit i-a spus că este destul de bine şi poate să se ridice din pat.

— Ai auzit că din cauza vremii au amânat Balul Tinerilor Fermieri? îl întrebă pe Slade. Se ţine mâine. De ce nu veniţi şi voi cu noi?

Chelsea se aştepta ca Slade să refuze invitaţia, dar spre consternarea ei, îl auzi acceptând.

— Bună idee, cred că vom veni.

— O să-i spun lui Tom să vă procure invitaţiile,

spuse Sandy veselă. Putem merge în patru.

După plecarea ei, Chelsea îi spuse cu voce tremurată:

— Nu pot să merg la bal, nu pot…

— Nu ai nimic de îmbrăcat? termină el batjocoritor.

Nu asta vrusese să spună, dar se înroşi până la rădăcina părului, când îşi reaminti scena cu Tom.

— Nu pot să port rochia aceea, îi răspunse sec, cutremurându-se numai la gândul acesta, şi nimic din ceea ce o să spui n-o să-mi schimbe părerea.

— Nimic din cea ce voi spune, fu el de acord, dar vei face ce voi hotărî eu. Vom merge, Chelsea, şi tu o să porţi rochia aceea. Îi datorezi asta lui Sandy, pe lângă toate celelalte. O singură privire şi Tom îşi va da seama, mai bine decât dacă i-ar spune-o altcineva, că nu eşti femeia potrivită pentru el.

— Nu? Şi pentru cine sunt potrivită? îl provocă ea cu îndrăzneală, simţindu-şi ochii plini de lacrimi. Pentru tine?

— Pentru mine sau pentru alţi bărbaţi, gata să plătească preţul, îi spuse el cu cruzime. Dar Tom nu este printre ei. El vrea o căsătorie şi permanenţă… şi încă. Fidelitate şi noi amândoi ştim că tu nu eşti capabilă de aşa ceva.

Soarta era împotriva ei, ajutându-l pe Slade, hotărî Chelsea întunecată când Tom telefonă că le-a procurat bilete. Era în zadar să protesteze că nu vrea să meargă; Slade o informă tăios că va merge chiar dacă va trebui s-o târască până acolo, adăugând că ar putea-o privi ca pe o răsplată pentru tratamentul pe care i-l făcuse Sandy. Îi stătea pe limbă să spună că într-un fel tratamentul lui fusese mai intim decât al lui Sandy şi voia să-l

întrebe în ce mod voia să-l plătească, dar se opri la timp. Era destul de conştientă să realizeze că dacă el hotăra. Să dea un sens cuvintelor ei, să le considere ca pe o provocare sexuală, ea nu-i va putea rezista.

Se părea că balul era un eveniment aşteptat cu nerăbdare de localnici. Zăpada fusese curăţată îndeajuns ca să se poată circula până în sat, iar ci încă circulau cu Land Rover-ul.

A doua zi dimineaţa, după micul dejun, când Chelsea urcă în camera ei, descoperi că Slade îi lăsase rochia albastră pe pat. O privi cu scârbă, urând gândul că trebuia s-o poarte din nou. Nu era vorba despre rochie în sine, recunoscu ea, ci im ai degrabă de amintirile pe care i le trezea. O parte din ea dorea să-l înfrunte pe Slade şi să-i spună că nimic n-o va face s-o poarte din nou, dar prudenţa fu mai puternică.

Aranjaseră ca Tom şi Sandy să vină să-i ia cu Ranger Rover-ul, să meargă împreună. Uşor stingherită de faptul că ar fi putut să fie de partea lui Tom şi nu a lui Slade, Chelsea nu era mulţumită de aranjament, dar oricum era mult mai bine decât să fie singură cu el.

Chiar din seara aceea de când fugise de el, părea că se schimbase. Înainte se temuse de el pentru să pur şi simplu nu credea că-i va putea rezista dacă el îşi punea în cap s-o seducă. Acum, avea un aer gânditor şi ameninţător, cuplat cu o încordare explozivă care nu era deloc caracteristică bărbatului pe care-l ştia ea.

Masa de seară urma să fie luată la hotel şi după ce mâncă ceva uşor, Chelsea se scuză şi se duse să se pregătească. Îşi petrecuse dimineaţa călcând

rochia de mătase, care acum era atârnată pe un umeraş agăţat de uşa dulapului, o pată de culoare vie pe lemnul închis.

Acum, pentru că nu interpreta niciun rol, nu era necesar să se îmbrace ca data trecută şi apoi, nici nu-şi adusese cu ea lenjeria sexy pe care o purtase atunci.

Tocmai se îndrepta spre baie, când uşa dormitorului se deschise şi Slade intră. Îşi petrecuse dimineaţa la Alnwick şi ea fusese încântată de absenţa lui. De câte ori era lângă ea, îi era dificil să se comporte şi să gândească raţional şi de fiecare dată când îl vedea, stomacul i se strângea de mânie şi dorinţă. Pentru o clipă, el se sprijini de uşa pe care o închisese în urma lui, înalt şi întunecat, în blugi negri şi pulovăr. Pulovărul din lână fină se mula pe pieptul puternic şi făcând un efort ca să-i evite ochii, Chelsea îşi coborî privirile care se opriră brusc pe catarama curelei.

— Ţi-am adus ceva de care o să ai nevoie, îi spuse scurt, aruncând pe pat pachetul pe care-l ţinuse în mână. Când pachetul căzu pe pat şi se desfăcu, Chelsea albi la faţă văzând slipul minuscul şi portjartierul asortat, de aceeaşi culoare cu rochia. De asemenea şi ciorapii erau asortaţi. Culoarea îi reveni brusc în obraji împreună cu un val de mânie. Când vorbi, vocea îi era uşor tremurată şi răguşită.

— Sper că nu-ţi imaginezi că o să port aşa ceva.

— De ce nu? Nu este diferit de ceea ce ai purtat ultima oară şi oricum, sunt sigur că memoria nu-mi joacă feste. Ce se întâmplă? o întrebă batjocoritor. Şi nu-mi vinde mie gogoşi, că n-o să porţi lenjerie

cumpărată de un bărbat... unul, sigur a plătit pentru ceea ce ai purtat înainte, chiar dacă nu a cumpărat-o personal. Sau te împotriveşti numai pentru că am plătit eu? o întrebă cu o furie reţinută. Oh, nu, îi spuse când Chelsea se întoarse şi îşi plecă ochii, n-o să-mi faci aşa ceva. Poartă-le, Chelsea, o avertiză el, altfel o să fiu nevoit să te îmbrac personal.

Ştia că era capabil s-o facă, iar când închise uşa după el, ea tremura de furie şi de umilinţa la care fusese supusă.

O jumătate de oră mai târziu, în timp ce-şi trăgea ciorapii se cutremură, recunoscând victoria li Slade. Lenjeria de mătase scumpă nu-i producea nicio plăcere şi încercă să nu se mai gândească la efectul pe care-l produseseră degetele lui lungi şi bronzate pe pielea ei.

Pantofii pe care-i purtase în seara aceea rămăseseră la Melchester, dar avea cu ea o pereche de pantofi cu tocul înalt care se potriveau. Mâna îi tremura când se machie şi acest lucru nu-i ridică moralul deloc. Cu toată pregătirea ei în teatru, nu-şi putea compune o faţă încrezătoare şi surâzătoare. Ochii erau mai puţin subliniaţi decât fuseseră atunci gând purtase prima oară rochia, dar în general se machiase la fel. Îşi prinse părul într-un coc simplu, realizând că în, felul acesta scotea în. Evidenţă liniile pure ale feţei şi gâtului. După ce-şi trase fermoarul, se privi în oglindă, mirată să vadă cât de mult se schimbase, adăugându-i-se şi o aură de senzualitate rafinată de care nu fusese conştientă înainte. Slade îi atrăsese atenţia în acest sens asupra personalităţii ei, recunoscu strâmbându-se în timp ce-şi dădea

cu parfum la încheietura mâinii.

— Sper că nu ai de gând să te opreşti, comentă el din spatele ei.

Intrase în cameră fără ca ea să-şi dea seama şi ea îi privea mirată corpul perfect îmbrăcat în costum de seară, care-i sublinia şi mai mult silueta zveltă şi bărbătească.

Slade luă sticla de parfum din mâna tremurătoare şi se lăsă în genunchi în spatele ei. Îngheţă când simţi mâna atingându-i pielea sensibilă de deasupra genunchiului.

— Dacă îmi amintesc, îi spuse el moale, regula constă în a parfuma fiecare punct sensibil, nu-i aşa?

Chelsea se cutremură la atingerea uşoară a mâinii lui, reamintindu-şi cum se parfumase în mod conştient şi în cel mai provocator mod posibil.

Era ceva foarte periculos în comportarea lui în seara asta. Ceva o preveni să nu rişte să-l provoace în intimitatea dormitorului ei. Înspăimântată, se supuse atingerii degetelor care-i mângâiau uşor locul unde îi dădea cu parfum: în spatele genunchilor, gâtul şi locul unde rochia se adâncea descoperind sânii. Avu impresia că degetul lui zăbovi mai mult în acel loc şi când se întoarse, surprinse o strălufgerare de mânie mocnind în ochii lui şi avu senzaţia că se prăbuşeşte.

— Aşa, murmură el când termină, acum eşti exact ca în noaptea în care te-am întâlnit.

La auzul cuvintelor lui, Chelsea simţi că o trec fiorii şi fu cuprinsă de panică. Ce voia să spună? De ce voia ca ea să arate ca atunci când s-au întâlnit prima oară? Doar dacă... I se tăie respiraţia. Oare

regreta că permisese dispreţului să învingă dorinţa lui de răzbunare? Se decisese să obţină ceea ce cu atâta aroganţă considerase că i se cuvine?

— Eşti gata?

Vocea îi era catifelată şi amabilă. Probabil că-şi imaginase mânia lui, îşi spuse ea, pentru că acum privirea lui era calmă.

Singura ei haină era cea de lână crem şi începu să tremure când Slade i-o ţinu ca să se poată îmbrăca. Mirosul parfumului propriu o învăluia, aproape sufocând-o şi dintr-o dată o cuprinse o dorinţă nestăvilită de a scăpa de el şi de casa în care era găzduită.

Tom şi Sandy sosiră la timp. Tom arăta bine, dar era puţin stânjenit de hainele de seară. Sandy era îmbrăcată cu o rochi, e drăguţă, pe care, la spuse, o primise cadou de Crăciun de la tatăl ei.

— Dar nu este la fel de grozavă ca a ta, spuse. Cu regret în glas, privind-o cu invidie pe Chelsea, Eşti extraordinară, nu-i aşa, Tom?

Când Tom o privi, Chelsea îşi ţinu respiraţia. Era recunoaştere şi resemnare în privirea lui.

— Eşti foarte frumoasă, spuse el calm, întinzându-se şi mângâindu-i mâna lui Sandy. Dar prea rafinată pentru o copilă ca tine, adăugă el încet.

Chelsea. Simţi un nod în gât. Tom n-ar fi putut exprima mai clar ceea ce gândea despre ea, dar ce o duru cel mai tare fu zâmbetul ironic al lui Slade în timp ce o privea. Avusese dreptate, gândi obosită, chiar dacă nu s-ar fi îndrăgostit de Slade,n-ar fi putut niciodată să-l facă fericit pe Tom, nu în felul în care Sandy o să-l facă fericit.

*

* *

Hotelul unde se ţinea balul era la câteva mile în afara oraşului şi fusese odată proprietate particulară. Fusese extinsă cu discreţie, adăugându-i-se o sală de conferinţe şi mai multe dormitoare. Hotelul era încă proprietate privată, dar ea recunoscu că ambianţa putea rivaliza cu cea din cele mai cunoscute hoteluri din Londra.

De fapt, după cum o informă plină de entuziasm Sandy, când se duseră să se aranjeze puţin, sala în care se ţinea balul fusese construită în secolul al XVIII-lea.

— Este într-adevăr fantastic, se entuziasmă ea. Tavanul este pictat şi mai sunt o mulţime de candelabre aurite şi luxoase.

— Pe scurt, diferită de discoteca pe care o frecventezi, o tachină Chelsea.

Sandy se strâmbă.

— Ca să devin doctoriţă trebuie să învăţ mult şi nu prea am timp de discotecă sau alte distracţii. Şi, de asemenea, nu prea ajută, mai ales când mea sunt destui împotriva femeilor-medic. Toţi consideră că trebuie să te grăbeşti şi să te căsătoreşti imediat ce ai terminat... sau dacă nu, şi mai rău, gândesc că-ţi foloseşti diploma ca să vânezi un soţ bogat.

— Vrei să spui că tu nu vrei să te căsătoreşti? o întrebă blând Chelsea.

Sandy clătină din cap.

— Foarte mult, şi cum probabil ai ghicit, cu Tom, dar asta nu înseamnă că trebuie să renunţ la meseria mea. Îl cunoşti pe Slade de mult? o întrebă schimbând subiectul.

Chelsea înţepeni.

— Nu.

Oare Tom îi povestise despre scena cu Slade? îşi dădu seama că nu voia ca nici Sandy şi nici altcineva s-o considere ca pe o cucerire a lui

Slade.

— Oh, numai că el a fost atât de îngrijorat când ai fost bolnavă, insistând să aibă personal grijă de tine, încât am crezut… Se opri brusc şi roşi.

— Cred că grija lui s-a datorat mai mult dorinţei de a o salva pe doamna Little de o muncă în plus decât pe mine personal, îi răspunse liniştită Chelsea. Iarna este o perioadă dificilă pentru soţia unui fermier, nu-i aşa?

Se părea că Sandy acceptă explicaţia ei, dar când se îndreptară spre masă, Chelsea se întrebă dacă n-o făcuse ca s-o protejeze pe Sandy aşa cum spusese şi s-o îndepărteze pe ea de Tom.

Sala de bal era aşa cum o descrisese Sandy şi apoi deveniră centrul atenţiei, pentru că toţi sau aproape toţi îl ştiau sau auziseră de Slade.

Spre marea ei surprindere, Slade încerca s-o atragă în conversaţie, – prezentând-o tuturor şi. Explicându-le ce făcea ea acolo. Oamenii erau prietenoşi şi ea primi multe invitaţii la dans. Orchestra cântă mai multe melodii tradiţionale şi deşi seara era destinată „tinerilor fermieri”, erau mulţi oameni în vârstă printre ei. Singurul lucru care-i strică plăcerea fu faptul că era îmbrăcată mult mai sofisticat decât celelalte femei şi asta părea că atrăgea atenţia bărbaţilor asupra ei, ceea ce era neplăcut.

Bufetul era aranjat în camera alăturată, iar gustările păreau destul de apetisante, dar ea nu avea poftă de mâncare.

După ce luară masa, atmosfera se mai destinse, ajutată şi de melodiile mai lente cântate de orchestră. Sandy se bucură când Tom o invită ia dans şi apoi ringul se umplu repede cu perechi mulţumite că se află unul în braţele celuilalt.

Tensiunea care-i cuprinsese stomacul o avertiză la ce trebuia să se aştepte, astfel că nu constitui o surpriză când Slade se ridică de pe scaun şi o invită la dans.

Seara începu să semene cu ceva cunoscut şi ea se cutremură când se gândi la consecinţele probabile. Fără să spună un cuvânt, Slade îi arătă foarte clar că de data asta el era cel care conducea jocul şi că nu-i va permite să se abată de la regulile stabilite de el.

Lumina se diminuă şi ea începu să tremure când el o luă în braţe, o îmbrăţişare normală, dar în realitate foarte strânsă, făcând imposibilă o depărtare de el.

O apăsă cu mâna pe spate, lipind-o de corpul lui, făcând-o să se mişte împreună cu el şi făcând-o să blesteme senzaţiile pe care le încerca. Gura îi era uscată, iar inima grea. Nu avea nicio îndoială că Slade intenţiona să reconstituie evenimentele din seara în care se întâlniseră... şi chiar să ducă la sfârşit ceea ce intenţionase alunei. De data asta. Cu greu ar fi găsit un taxi liber care s-o ducă acasă.

Muzica se opri. Mâinile lui Slade alunecară spre umerii ei, iar gura îi mângâie tâmpla şi îi şopti la ureche:

— În seara în care ne-am întâlnit, m-am uitat la tine şi imediat am ştiut că trebuie să facem dragoste, dar tu m-ai înşelat, nu-i aşa. Chelsea? M-ai amăgit cu mişcări ispititoare ale corpului, cu

toate trucurile pe care le-ai învăţat, numai Dumnezeu ştie în braţele câtor bărbaţi

Inima îi bătea cu putere în piept.

— Slade...

Era dureros să-i rostească numele. Gâtul îi era uscat..

Slade îşi aplecă faţa spre ea.

— Abia aştepţi să fim singuri? îi şopti el în zeflemea. Asta este? Asta îmi spunea corpul tău şi ultima oară când am dansat cu tine.

Nu avea niciun rost; nu putea să-l roage, să-l facă să înţeleagă. Se sprijini de el, învinsă. Apoi, muzica. Se opri şi Sandy şi Tom apărură lângă ei.

— Păi, cam asta a fost tot. Sunteţi gata de plecare? Pentru noi, fermierii, viaţa este grea, trebuie să ne sculăm în zori... să mulgem vacile, adăuga el pentru Chelsea.

Pentru o clipă fu tentată să spună că nu se mai întoarce la Dower House şi că ar dori să rămână la hotel, dar ca şi cum i-ar fi ghicit gândurile, degetele lui Slade o strânseră cu putere de braţ avertizând-o că ar fi în stare să spună că şi el doreşte să rămână cu ea. Cel puţin, la Dower House ceea ce urma să se întâmple va rămâne numai între ei. Dintr-o dată se simţi prea obosită ca să mai lupte cu el; se părea că gripa îi storsese şi ultima picătură de energie pe care o mai avusese. Nimic din ceea ce ar fi putut spune nu va reuşi să-l convingă, dacă dispreţul lui nu era suficient să învingă dorinţa de a-şi alina orgoliul rănit.

Spunându-şi că-l dispreţuia, Chelsea îi permise s-o conducă la maşină.

Era o noapte geroasă de iarnă. Rămăsese

destulă zăpadă de la Crăciun, care acum, pe dealuri, avea o strălucire de argint. Pe cerul senin strălucea luna plină. Chelsea nu-şi amintea de când nu mai văzuse atâtea stele, iar aerul era atât de rece încât aproape că respiraţia devenise dureroasă.

Odată în maşină, Slade nu făcu nicio mişcare s-o atingă. Oare la ce se aşteptase? se întrebă ea cu ironie. Probabil că ştia ca şi ea ce efect avea aşteptarea asupra nervilor ei; ştia şi se bucura, gândi ea cu amărăciune. Aproape că ajunsese la punctul în care era gata să-i ceară să ia ce dorea şi s-o lase în pace.

I se păru că ajunseseră prea repede la Dower House. În timp ce ea ezita dacă să între şi să-i invite pe Tom şi Sandy la o cafea, Slade închise calm portiera maşinii şi se îndreptă spre casă.

— Vrei o ceaşcă de cafea?

Întrebarea politicoasă o iritä şi mai tare. Îi venea să ţipe la el să înceteze, să nu se mai joace cu ea, dar mândria o făcu să se abţină.

— Nu, mulţumesc, îi răspunse ea. Sunt obosită şi cred că o să mă culc.

Tocmai se felicita că reuşise să câştige ceva timp, când replica lui o îngheţă.

— Ce idee grozavă! îi spuse el şi înainte să-l poată opri o şi ridică în braţe.

Pentru o clipă, privirile lor se întâlniră şi avu impresia că zări o sclipire de mânie în ochii verzi, dar când el începu să urce grăbit scările, îşi dădu seama cu strângere de inimă că în seara asta n-o să mai fie salvată de telefon. De fapt, pe chipul lui se citea o hotărâre implacabilă de a-şi duce planul la îndeplinire.

Când ajunse în camera lui, o lăsă jos şi o privi atent o clipă.

— Deşteaptă fată. Vreau să spun că în seara asta voi obţine ceea ce odată mi-ai oferit, dar de data asta în condiţiile impuse de mine, Chelsea, şi asta înseamnă că rai te dai cu totul, corp şi suflet, îi spuse uşor răguşit, Nu vreau un sentiment fals aşa cum ai făcut cu ceilalţi bărbaţi, ai înţeles?

Cum ar fi putut să nu înţeleagă? închise ochii când îi simţi degetele desfăcându-i cocul. Parul îi căzu pe umeri ca o perdea de mătase castanie. Rochia urmă acele de păr împrăştiate pe jos. Ridică sfidător bărbia când auzi foşnetul mătăsos, aşteptând detaşată ca el să se sature de privit. Asta nu era pasiune, era răzbunare şi totuşi când îi simţi privirea plimbându-se pe corp se înmuie şi fu străbătută de un fior de plăcere, pe care nu şi-l putea controla.

— Chelsea!

Îi rosti numele cu buzele lipite de gâtul ei, strângând-o lângă el ca să-i simtă pulsul rapid şi în felul acesta îşi dădu seama că şi el o dorea cu pasiune. Şi că dorea acelaşi răspuns pasionat din partea ei. Îşi spuse încă o dată că victoria lui nu va fi deplină, că înaintea lui nu mai fusese alt bărbat. Îşi repetă că acum îl ştia destul de bine ca să-şi dea seama că va fi umilit de faptul că o judecase greşit şi că asta va fi victoria ei.

Dar se părea că nu-l cunoştea îndeajuns pe acest bărbat care o ţinea în braţe şi care nu-şi ascundea dorinţa lacomă în timp ce o lipea de el şi o sărută senzual pe gât.

— Chelsea!

Îi rosti numele cu o voce plină de pasiune, cu

respiraţia tăiată, cu chipul îmbujorat şi transpirat. Se simţi cuprinsă de un sentiment de afecţiune şi ridică braţele să-l tragă la pieptul ei şi să-i mângâie părul negru.

— Doamne, cât te doresc! murmură lângă pieptul ei în timp ce mâna îi cuprindea sânul.

Slabă, Chelsea se agăţă de el, mâinile îi alunecară sub haină şi când îşi dădu seama că nu-i era destul, nerăbdătoare, începu să-i descheie nasturii cămăşii. Slade părea la fel de nerăbdător ca şi ea să-i atingă pielea şi lăsându-i sânul îşi smulse jacheta şi cămaşa şi le aruncă pe jos. Când sânii îi atinseră pieptul puternic acoperit cu păr mătăsos şi creţ, sfârcurile i se întăriră brusc. Răspunsul lui Slade fu un sărut pasionat şi apoi o ridică în braţe şi. O culcă în pat.

— Nu…

Îi opri slaba încercare de a se agăţa de el.

— Doamne, de-ai şti de câte ori mi te-am imaginat stând aşa. Cred că eram pe cale să-mi pierd minţile.

Cu degete sigure, îi desfăcu portjartierul, apoi îi scoase ciorapii. Atinse uşor cu buzele pielea moale a coapselor, făcând-o să tremure, apoi se ridică şi-şi scoase şi el hainele. Coapsele lui acoperite cu păr arătau înfricoşător de puternice în. Comparaţie cu delicata ei constituţie. Frica şi dorinţa se amestecau în ea într-o compoziţie explozivă. Se aşteptase ca Slade să se poarte dispreţuitor cu ea, dar începu s-o mângâie excitând-o treptat, ca şi cum ar fi ştiut că era prima oară când încerca aceste senzaţii intime. Sub gura lui cu buze fierbinţi, muşchii stomacului ei se încordară dureros când începu s-o sărute uşor. Când îi atinse

marginea slipului mic, refuzul ei răguşit îl făcu s-o privească surprins, dar nu spuse nimic. În schimb o trase în jos spre el şi începu să se joace cu sfârcurile tari ale sânilor, sugându-le până când ea nu mai putu rezista şi îşi înfipse unghiile în umerii lui, iar gemetele de plăcere i le opri cu un sărut pasionat.

Când se reîntoarse spre slip, ea nu mai protestă. Mângâierea senzuală a coapselor o făcu să-şi arcuiască frenetic corpul spre el şi se lipi ca să-i simtă căldura şi bărbăţia.

Sub palmele ei, corpul lui ardea acoperit de o peliculă de transpiraţie şi în timp ce-i murmura cu pasiune numele făcând-o să uite de teamă, îl simţi cum îi desfăcu picioare şi o trase spre el. Când începu s-o sărute din nou, dintr-o dată fu cuprinsă de nepăsare.

Vag, deveni conştientă de zgomotul de afară şi din starea de încordare a lui Slade îşi dădu seama că şi el îl percepuse. Orice ar fi fost, nu dorea să-i deranjeze şi îi cuprinse gâtul cu braţele, protestând când el încetă s-o mai sărute.

— Ca o răzbunare, istoria se repetă, îi şopti el, ridicând capul. Cineva bate la uşă şi după insistenţă, nu vrea să plece.

Se ridică din pat şi-şi luă pantalonii. Chelsea se ridică şi ea. Şi trăgându-şi genunchii sub bărbie, se cutremură.

Dintr-o dată, Slade se întoarse şi prinzând-o de bărbie îi studie chipul dezamăgit.

— Nu trebuie să fii necăjită, îi şopti el. Mă întorc şi aşteptarea va mări plăcerea.

O sărută uşor, dar cu o siguranţă care-i arăta că ştia perfect de bine cât de tare o excitase.

Slade îşi trase pantalonii şi pulovărul şi părăsi încăperea. Chelsea îl auzi coborând scările şi deschizând uşa de la intrare. Ascuţindu-şi auzul, se apropie de uşă şi rămase uluită când auzi vocea veselă a lui Kirsty.

— Slade, am crezut că eşti la New York! Chelsea este aici?

Mişcându-se cu viteza fulgerului, Chelsea îşi adună hainele şi o zbughi în camera ei. Kirsty! Ce Dumnezeu căuta aici? îşi puse repede halatul şi legându-l bine se grăbi să apară în capul scărilor, ştiind că Slade nu putea să-i spună lui Kirsty ce scenă întrerupsese. Când ajunse în capul scărilor se opri. Kirsty nu era singură. Era însoţită de un băiat înalt, cu o claie de păr blond…

Când ridică privirea şi o văzu, îi zâmbi larg.

— Chelsea! Dormeai? Scuze că am năvălit aşa, dar când le-am spus părinţilor că vin în această regiune pentru câteva zile cu Lance, mi-au cerut să vin să te văd.

Se uită zâmbind complice la mătuşa ei, dar înainte de a mai apuca să spună ceva, Slade îi luă vorba din gură.

— Uite ce este, ceasul arată ora două. Vă propun să mergem la culcare şi să continuăm discuţia dimineaţa.

Kirsty îl privi miratã.

— Totdeauna este aşa morocănos când se trezeşte, o întrebă pe Chelsea. Sau am întrerupt ceva?

— Kirsty!

Lance o privi ameninţător.

— Îmi pare rău, se scuză el. Am fi ajuns mai devreme, dar am avut probleme cu maşina în

apropiere de Newcastle şi a trebuit s-o repar. Învăţ la universitatea de aici şi i-am spus lui Kirsty că ar fi trebuit să rămânem acolo peste noapte şi să venim aici dimineaţa, dar ea n-a vrut. Încăpăţânată ca un măgar, mormăi el, uitându-se dezaprobator la ea.

Kirsty râse şi se strâmbă la el.

— Trăsătură de familie, spuse ea veselă, nu-i aşa, mătuşică?

Slade se încruntă.

— Chelsea este mătuşa ta?

— Mda, aprobă Kirsty bine dispusă. Chelsea; o să răceşti, comentă ea. De ce nu ne spui unde putem dormi şi o să discutăm după aceea?

— Poţi să dormi cu mine, îi spuse Chelsea slab, evitând să-l privească pe Slade. Ăăă…

— Lance poate dormi în camera de lângă a mea, o ajută Slade, Patul este făcut acolo.

— Atunci hai, comandă Kirsty, urcând scările şi luând-o de braţ pe Chelsea. Am să-ţi dau un milion de veşti de la mami.

Se aplecă peste balustradă şi-l privi chicotind pe Slade.

— Când tata i-a spus că eşti şi tu aici, am crezut că o să leşine! Tu şi cu mine, se întoarse serioasă dintr-o dată spre mătuşa ei, avem o mulţime de discutat.

Odată ajunse în cameră, Chelsea se întoarse obosită spre nepoata ei.

— Te rog, Kirsty, murmură ea, nu în noaptea asta!

Încruntându-se, Kirsty o privi îngrijorată.

— Slade s-a purtat rău cu tine? Bine, bine, vorbim mâine dimineaţă, spuse ea când o văzu pe

Chelsea clătinându-se. Dar zău, Chelsea… pe mami pot s-o înţeleg, însă din partea ta nu mă aşteptam. Bănuiesc că nu erai în toate minţile dacă ai crezut că puteam să fiu atât de proastă încât să mă îndrăgostesc de Slade! Este prea bătrân pentru mine. Prostuţo, nu eram îndrăgostită nebuneşte de el, îi spuse încet, voiam numai să încerce să-i convingă pe ai mei că nu era neapărat necesar că dacă tu nu puteai urma teatrul, lucrul să fie valabil şi pentru tine. I-am vorbit într-o zi despre asta şi el a fost aşa de drăguţ şi înţelegător încât mi-a spus că nu se va întâmpla nimic rău dacă el va vorbi cu tati şi va încerca să-l convingă în legătură cu treaba asta. Mai ales că el urma să fie şeful lui tati.

— Nu erai îndrăgostită de el?

Kirsty dădu ochii peste cap, apoi zâmbi larg.

— La vârsta mea? îţi baţi joc de mine? N-o să mă îndrăgostesc până la cel puţin douăzeci şi şase de ani. Ei, hai, Cee, protestă ea folosind numele pe care i-l dădea când era copil, crezi că eram atât de proastă încât să nu-mi dau seama că un bărbat ca Slade nu putea fi interesat de o puştoaică sau s-o ia la goană dacă îşi dădea seama că avea prea multă experienţă? adăugă ea strâmbându-se. Mă considera o puştoaică, asta este. Ştii, nu este deloc ca Darren, mai adăugă morocănoasă. Am crezut că poţi să-ţi dai seama de asta.

Momentul adevărului, gândi Chelsea; zăcând obosită în timp ce Kirsty dormea profund lângă ea. Sigur că el nu era alt Darren şi dacă ar fi avut puţină minte şi-ar fi dat seama de la început. Privi înapoi căutând asemănări între Slade şi Darren, dar nu găsi niciuna… dimpotrivă. Nu făcuse decât să se lase condusă de prejudecăţi şi imaginaţie şi

să-l vadă aşa cum dorea ea şi nu cum era el. Mai mult, în mod greşit o considerase şi pe Sandy o altă „cucerire”. De fapt, dacă voia să fie sinceră cu ea însăşi, singura asemănare cu Darren consta în slăbiciunea ei faţă de Slade. Toată mascarada aceea ridicolă de la petrecere nu avusese niciun rost. Dacă ar fi fost după ea, niciodată nu s-ar fi apropiat de Slade, dar să se mai îndrăgostească de el. Dacă l-ar fi întâlnit la Dower House în calitate de stăpân, ar fi văzut în ea doar o femeie ştearsă şi plicticoasă care nu l-ar fi atras. Cât de multă durere şi tristeţe ar fi salvat dacă lucrurile ar fi stat aşa! Ninsorile puternice o împiedicaseră să termine tapiseria aşa cum îşi programase, dar constatase că dacă va lucra non-stop o va termina într-o săptămână. O săptămână. I se părea o perioadă fără sfârşit, ultimul obstacol de a ieşi definitiv din viaţa lui Slade... dacă ar fi fost posibil ca el să nu descopere că ea fusese destul de proastă să se îndrăgostească de el!

CAPITOLUL X

Kirsty încă dormea când Chelsea se sculă. Cu grijă să n-o trezească, făcu un duş şi se îmbrăcă spunându-şi că nerăbdarea de a fugi din dormitor nu avea nimic de-a face cu dorinţa laşă de a evita o confruntare cu nepoata ei.

Îl găsi pe Lance în bucătărie, umplând ceainicul. Acesta o privi îngrijorat.

— Îmi cer scuze că am năvălit în felul acesta, îi spuse, dar mama lui Kirsty a aflat că venim aici şi a insistat să te vedem.

Continuă să-i explice că unul dintre colegii lui de

la universitate dădea o petrecere mare cu ocazia împlinirii a douăzeci şi unu de ani şi pentru asta mergeau ei la Newcastle.

Chelsea îl asigură că era încântată să-i vadă. Lance era un băiat drăguţ, care în ultimul an se maturizase, dar îşi păstrase un aer de. Adolescent. Chelsea îl plăcea şi ştia că şi Ann şi Ralph îl plăceau. Şi mai era sigură că fără sfaturile înţelepte ale lui Ralph. Sora ei ar fi încurajat-o pe Kirsty să se mărite cu vechiul ei prieten. Însă în acelaşi timp îşi dădea seama că Kirsty ţintea mult mai departe şi nu s-ar fi prins în capcană. Oftând. Se apucă să pregătească micul dejun.

Kirsty şi Slade intrară împreună în bucătărie, tocmai când ea prăjea şunca şi privindu-i se gândea cum fusese aşa de proastă încât să creadă că erau îndrăgostiţi unul de altul. Comportarea lui Slade faţă de nepoata ei era a unui adult faţă de un copil neascultător şi încăpăţânat. I-a permis lui Kirsty să flirteze cu el, dar în aşa fel încât ea ştia exact până unde să meargă şi nu avea voie să depăşească această limită. Dintr-o dată pe Chelsea o. Lovi diferenţa dintre comportarea lui faţă de nepoata ei şi faţă de ea. Oare era geloasă pe Slade pentru purtarea lui indulgentă şi amuzată faţă de Kirsty?

Se ocupă de micul dejun, încercând să ignore hohotele de râs care veneau de la masă, încercând să ignore sentimentul că era exclusă din cercul lor vesel.

Kirsty şi Lance se repeziră cu exclamaţii apreciative la farfuriile pe care le pusese în faţa lor.

— Mmm, grozav, suspină Kirsty. Eşti aproape la

fel de bună bucătăreasă ca manii. Nici prin gând nu-ţi trece ce a trebuit să-i promit ca să mă lase în acest, weekend, adăugă ea cu un aer de martiră, ceea ce o făcu pe Chelsea să zâmbească uşor.

Ştia foarte bine că Kirsty putea obţine cu uşurinţă orice de la părinţii ei.

— Numai când tati a venit cu vestea că de fapt stai în aceeaşi casă cu Slade, mami a cedat. Săraca mami… nu mi-a spus chiar de la început, dar încetul cu încetul, am aflat totul. A fost grozav.

Kirsty începu să râdă plimbându-şi privirile de la Slade la Chelsea.

— Cee, aş fi vrut să fiu acolo când a reuşit să te convingă să joci rolul femeii fatale. Mă tot întrebam ce te-a apucat de te-ai îmbrăcat în rochia aceea grozavă şi ţi-ai aplicat machiajul acela nou.

Îngrozită, Chelsea îşi dori ca pământul să se desfacă şi s-o înghită; orice, să zboare, să se facă nevăzută, decât să vadă expresia din ochii lui Slade.

Mai fin observator, Lance îi dădu un picior pe sub masă lui Kirsty. Aceasta se opri şi privi surprinsă, pe rând, la chipul palid al mătuşii ei, apoi la expresia rece din ochii lui Slade.

— Oh, Cee, am făcut o boroboaţă? o întrebă. Încă nu i-ai spus? Se întoarse brusc spre Slade şi luându-l de braţ îi zâmbi convingător, cu o siguranţă pe care Chelsea o invidie. Slade, nu te supăra. Cunoscându-mi mătuşa, cred că i-a fost destul de greu să joace teatru. Vezi, atunci, mami a crezut că eram gata să mă îndrăgostesc de tine, însă mai târziu am lămurit-o. Dacă măcar ar fi discutat cu mine… dar nu. Îngrijorată, s-a dus la Chelsea şi a convins-o…

— Să se sacrifice şi să suporte ea insistenţele mele necurate, completă Slade.

Netulburată, Kirsty îi zâmbi larg, în timp ce Chelsea se forţă să bea din cafea ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat, dorind în sinea ei să poată să se ridice şi să fugă cât de departe o ţineau picioarele, numai să nu mai audă dezvăluirile umilitoare ale nepoatei ei.

— Hai, Kirsty, cred că este timpul să plecăm, îi şopti Lance stânjenit.

— Ai ceva de transmis lui mami? o întrebă Kirsty veselă în timp ce-şi termina cafeaua. Mi-a spus să te întreb când vii acasă.

— În curând.

Pentru nimic în lume, Chelsea nu şi-ar fi ridicat privirea să se uite peste masă. Nervii îi erau întinşi la maximum. Dacă Slade dorise răsplata înainte, ce naiba gândea acum când descoperise că toată treaba fusese o mascaradă de la început? Probabil că o dispreţuia şi mai mult. Întinse mâna după cafea, dar îi tremura aşa de tare, încât nu încercă s-o ridice. Fiind acum martoră la purtarea lui faţă de Kirsty, încă nu putea să-şi dea seama cum fusese aşa de stupidă încât să creadă ce i se spusese.

Chiar de la început recunoscuse că Slade poseda o puternică atracţie pentru sexul ei, dar în loc să-şi dea seama că în acest caz cu greu putea fi interesat de o puştoaică de şaptesprezece ani, încercase să se convingă, trecând peste bunul simţ, că el era un alt Darren care nu urmărea decât să fie adorat.

— Cee, ţi-e bine?

Ridică privirea şi o văzu pe Kirsty privind-o

neliniştită.

— Eşti foarte palidă. Te simţi rău?

— Încă se resimte după gripă, îi explică liniştit Slade, înainte ca ea să deschidă gura.

În graba despărţirii, nu mai avu timp să discute între patru ochi cu nepoata ei, dar mereu fu conştientă de prezenţa lui Slade şi ştia că mai de vreme sau mai târziu trebuia să-i dea o explicaţie.

Întârzie cât mai mult posibil, dar până la urmă, maşina de care Lance era atât de mândru dispăru în parc şi momentul de care se temea sosise.

Habar n-avea cum se va comporta sau ce va spune Slade.

— Aşadar, tu eşti mătuşa lui Kirsty? îi spuse, iar privirea gânditoare care-i însoţise cuvintele o surprinse.

— Da.

Vocea uşor răguşită îi tăie nesiguranţa, pentru că se întorsese cu spatele ca el să nu-i vadă faţa. De la fereastra biroului priviseră plecarea lui Kirsty şi Lance. Acum. Chelsea îl simţea stând în spatele ei. Picioarele începuseră să-i tremure. Dorea să se întoarcă şi să-l privească în faţă, dar nu avu curaj.

— Cea care s-a încurcat cu un bărbat însurat?

Albindu-se la faţă, îşi duse mâna la gât şi sub degetele reci simţi cum pulsul o luase razna.,

— Kirsty ţi-a povestit despre asta? întrebă ea, fără să-i vină să creadă.

— Asta şi multe, multe altele. Ştii, dorea cu disperare să urmeze teatrul şi voia ca eu să intervin pe lângă părinţii ei, dar a vrut ca eu să ştiu adevăratul motiv pentru care ei erau împotrivă. Că nu era pur şi simplu o prejudecată a părinţilor... aşa că mi-a spus despre tine.

Îi trebui mult timp până să priceapă ce vrusese să spună. Deodată, fu cuprinsă de amărăciune amestecată cu durere şi umilinţă şi cu dorinţa de a fugi. Fără să se uite la Slade, trecu pe lângă el îndreptându-se spre uşă, însă el îi bară drumul.’

— Chelsea!

Tremurând, refuză să se supună ordinului şi să se uite la el. Ştia absolut totul. Fiecare amănunt dureros. Închise ochii ca să oprească lacrimile care-i umpleau ochii. Doamne-Dumnezeule, cum a putut să i se întâmple tocmai ei aşa ceva. Şi-o imagina pe Kirsty povestindu-i despre sărmana ei mătuşă care avusese o poveste de dragoste nefericită în adolescenţă şi din această cauză a rămas virgină. Îşi putea imagina reacţia lui de compătimire şi de amuzament.

— Este adevărat? o întrebă el cu blândeţe.

Întrebarea o cutremură şi mai tare, deşi încerca să-şi ţină firea. Ochii i se umplură de lacrimi.

— Ce să fie adevărat? întrebă ea mânioasă. Că am descoperit că bărbatul pe care credeam că-l iubeam nu dădea doi bani pe mine şi că singurul lucru pentru care mă dorea era faptul că-l distra să se culce cu virgine neexperimentate? Că i-am permis surorii mele să mă convingă să mă comport ca o vampă ca să-ţi abat atenţia de la fiica ei? Că am scăpat din casa iubitului meu cu virtutea intactă şi cu mândria ţăndări?

— La naiba!

Slade înjură încet şi tăcu.

— Ştii foarte bine care…

— Totul este adevărat, îi zvârli ea, chiar şi faptul dedare sunt sigură că Kirsty nu a uitat să-ţi spună… că după atâţia ani sunt încă virgină.

Hai, îi spuse provocator, râzi... sunt sigură că asta este tot ceea ce o să faci!

— Să râd? Se uita la ea cu o privire amărâtă, îmi vine mai mult să plâng.

I se tăie respiraţia. Dorea să ţipe la el, să-i spună că nu voia mila lui, dar se mărgini să ridice din umeri.

— Nu am nevoie de lacrimile tale! îi spuse înverşunată.

Încearcă să treacă pe lângă el, dar o prinse de braţ şi o trase, privind-o cu ochii care aproape că deveniseră negri de furie.

— Cine a spus că sunt pentru tine? Din contră, plâng de mila mea. Prima dată când te-am văzut mi-am spus că eşti cea mai sexy femeie pe care o întâlnisem. Voiam să te iau în braţe şi să nu-ţi mai dau drumul. Nu-mi venea să cred când m-am dat seama că părea că şi tu eşti atrasă de mine, dar foarte repede am fost deziluzionat. Cu siguranţă că tu voiai să cred că mă doreai, dar nu era o dorinţă reală. Am vrut să te pedepsesc, să te rănesc şi aş fi făcut orice să te aduc lângă mine. Atunci am crezut că era lăcomie sau mai exact dorinţa de a-ţi agăţa încă un scalp la cingătoare. Ţi-ai jucat rolul perfect, dar nimeni nu poate imita dorinţa şi am ştiut că nu ai simţit nimic pentru mine, până când am ajuns în apartamentul meu... a fost ca şi cum aş fi descoperit un vulcan sub gheaţă şi atunci a sunat telefonul acela nenorocit, iar când m-am întors, tu plecaseşi. Nicio femeie nu-mi mai făcuse aşa ceva înainte şi asta m-a înfuriat cu atât mai mult cu cât ştiam că mă plăceai. L-am întrebat pe Ralph de tine, dar a prelins că nu te cunoştea. Am încercat să mi te scot din minte, dar n-am reuşit: Şi apoi,

am venit aici şi te-am descoperit în propria mea casă, continuând ceea ce am crezut că era rolul inocentei afectate. Am avut dreptate că jucai un rol, dar ţi-am atribuit unul greşit, nu-i aşa? o întrebă el strâmbându-se.

— Am crezut că n-o să te mai văd din nou, admise Chelsea înfrântă. M-am dus cu tine acasă doar pentru că eram îngrozită că te-ai fi putut întoarce la Kirsty.

— Ar trebui să te bat pentru că ai gândit aşa, deşi presupun că ai avut destule motive.

Obosit, Slade îşi trecu mâna prin păr.

— Acum că ştiu adevărul, pot să înţeleg al naibii de bine…

— Vrei să spui că înţelegi de ce nu pot să rezist când faci dragoste cu mine, îi spuse Chelsea cu amărăciune, acum când ştii că sunt o fată bătrână, frustrată sexual?

Slade îngheţă şi o privi întunecat.

— Şi nu poţi rezista? întrebă el încet.

Începu s-o mângâie uşor şi senzual, făcând-o să se cutremure de plăcere,

— Dacă este adevărat, sunt tentat să te duc în dormitorul meu şi să te ţin acolo până când o să-mi promiţi că te vei mărita cu mine. Atracţia sexuală s-ar putea să nu fie un înlocuitor pentru dragoste, dar…

Chelsea îl privi mirată.

— Vrei să te însori cu mine pentru că pur şi simplu mă doreşti fizic?

— Dacă n-ar fi fost ea, am fi continuat la nesfârşit, niciunul dintre noi nerealizând… aproape că am înnebunit în noaptea aceea când te-ai pierdut în viscol.

Niciun sfânt n-ar fi putut rezista, adăugă el uşor răguşit. Ştiam că jumătate din ceea ce făceai se datora coniacului şi asta m-a oprit până la urmă. Voiam să mă iubeşti, nu numai să mă doreşti şi asta mă înfuria şi mai tare. După aceea, mi-am spus că dacă aş fi putut întoarce ceasul înapoi la prima zi când ne-am întâlnit... dar nu a mers şi nu am reuşit să te uit aşa cum am sperat. Tot ce făceam, era să te doresc şi mai mult, Chelsea…

*

* *

La sfârşitul lui ianuarie, Slade şi Chelsea s-au întors din luna de miere petrecută în Caraibe. Tipic pentru Slade, nu a mai vrut să aştepte nicio clipă de când aflase că şi Chelsea îl iubea. S-au căsătorit într-un cadru restrâns în Melchester, la aproape zece zile după vizita lui Kirsty. La început, Ann a fost stânjenită dar pe urmă a fost încântată când a descoperit cine va fi cumnatul ei.

Chelsea a stat la sora ei până în ziua căsătoriei şi asta la insistenţa lui Slade. S-a simţit puţin tristă şi rănită, dar în prima zi după căsătorie, când stăteau în pat şi ascultau valurile spărgându-se de ţărm, ţinând-o posesiv în braţe, Slade îi explică de ce au stat la distanţă până când s-au căsătorit.

— Ştiind că va fi prima oară pentru tine, am vrut să fie cât mai perfect, îi murmură în ureche şi dacă ai fi continuat să stai la Dower House, n-aş fi putut să mă mai stăpânesc.

Chelsea simţi un nod în gât. Făcuse ca totul să fie minunat pentru ea. Cu răbdare şi în decorul romantic pe care-l alesese, alimentând încet pasiunea, durerea posesiunii a trecut aproape neobservată în extazul care a urmat.

Acum erau din nou la Darkwater şi vechea casă era aproape gata să fie deschisă publicului. Doamna Rudge fusese concediată şi o fată din sat venea să-i ajute la treburile casei. Chelsea preferase aşa, pentru că în felul acesta îşi petreceau serile singuri.

— Arată bine, nu-i aşa? comentă Slade în timp ce studiau tapiseria, care acum era atârnată în marea galerie şi protejată de un ecran de sticlă.

— Fantastic, fu ea de acord şi privirea îi fu atrasă de fata blondă, la care lucrase cu atâta grijă.

Un surâs mic îi stărui pe buze.

— Bine, bine, îi spuse el zâmbind larg, ghicindu-i gândurile, am greşit în privinţa ei.

— Tot timpul am fost sigură că l-a iubit, îi răspunse ea. Intuiţie feminină!

Fusese fericită şi emoţionată în ziua în care Slade venise acasă şi-i spusese că în nişte documente pe care cei de la Patrimoniu le găsiseră în casă, se dovedea că Damask îl iubise cu adevărat pe Cruciat şi că acesta fusese înşelat de propriul

— Mă însor cu tine pentru că pur şi simplu nu-mi pot imagina viaţa fără tine, o corectă impetuos Slade. Aşa a fost din momentul în care ai apărut în viaţa mea. Când am venit aici, îmi spuneam că nu erai nimic altceva decât o mică vagaboandă, că ar fi fost înţelept din partea mea să te las lui Tom. Dacă asta îţi doreai. Am încercat să te dispreţuiesc deoarece ştiam că indiferent ce simţeai pentru Tom, sexual erai atrasă de mine. Mi-am spus că dacă o să mă culc cu tine, o să reuşesc să te uit.

— Am crezut că voiai să mă pedepseşti, să-mi dai o lecţie, îi spuse Chelsea aproape în şoaptă, înainte de Crăciun, când m-am întors la Dower

House şi mi-am dat seama că erai încă aici…

— Ai hotărât să-mi provoci cele mai groaznice clipe din viaţă, o completă el. În mai multe moduri. Întâi, trecându-mă prin tortura de a te căuta prin viscolul acela blestemat. Singurul motiv pentru care n-am plecat la New York a fost că eram îngrijorat să te las aici complet singură şi ce mulţumire am avut? întâi să te găsesc şi apoi a trebuit să-mi adun toată voinţa de a mă stăpâni într-un fel pe care sper să nu-l mai îndur din nou. Adăugă el răguşit, cutremurându-se în timp ce o lipea de el.

Brusc, Chelsea îşi aminti acea seară şi apoi evenimentele care au urmat.

— Te doream atât de mult, îi spuse ea necăjită. Dar fără dragoste…

— Câteodată dragostea unei singure persoane este destul pentru amândoi, îi spuse el încet.

Chelsea roşi, gândindu-se că tot timpul ştiuse ceea ce simţea ea pentru el. Poate că îşi dăduse seama chiar înaintea ei.

— Slade!

Uşor, îi puse degetul pe buze şi ea fu surprinsă să-l simtă că tremură.

— Nu mai spune nimic, stărui el. Ştiu că te atrag fizic, Chelsea, şi de aceea sper ca într-o zi să mă iubeşti la fel de mult cum te iubesc eu, dar chiar dacă nu, tot cred că avem o şansă împreună… Ce s-a întâmplat? o întrebă când simţi cum se încordează şi se uită fix la el.

— Tu mă iubeşti?

Slade se încruntă.

— Oh, hai Chelsea, fără jocuri, doar nu am petrecut ultimele cincisprezece minute…

Se opri brusc şi îi studie chipul cu atenţie.

— Despre ce naiba ai crezut că-ţi vorbesc?

— Am crezut că vorbeşti despre dragostea mea, care ar fi ajuns pentru amândoi, îi spuse ea încet. Am crezut că ai ghicit… că ţi-ai dat seama.

— Mă iubeşti?

Slade începu să tremure şi ea simţi dintr-o dată puternică.

— Foarte mult, îi spuse simplu. Atât de mult! Slade…

Cu ochii închişi se sprijini de el, neştiind dacă să râdă sau să plângă când el începu s-o sărute lacom, cu o grabă care-i făcu sângele să-i circule mai repede prin vene.

— Mulţumesc lui Dumnezeu pentru Kirsty, îi spuse în sfârşit când îi dădu drumul.

— Dacă n-ar fi fost ea, am fi continuat la nesfârşit, niciunul dintre noi nerealizând… aproape că am înnebunit în noaptea aceea când te-ai pierdut în viscol.

— Niciun sfânt n-ar fi putut rezista, adăugă el uşor răguşit. Ştiam că jumătate din ceea ce făceai se datora coniacului şi asta m-a oprit până la urmă. Voiam să mă iubeşti, nu numai să mă doreşti şi asta mă înfuria şi mai tare. După aceea, mi-am spus că dacă aş fi putut întoarce ceasul înapoi la prima zi când ne-am întâlnit… dar nu a mers şi nu am reuşit să te uit aşa cum am sperat. Tot ce făceam, era să te doresc şi mai mult, Chelsea…

*

* *

La sfârşitul lui ianuarie, Slade şi Chelsea s-au întors din luna de miere petrecută în Caraibe. Tipic pentru Slade, nu a mai vrut să aştepte nici clipă

de. Când aflase că şi Chelsea îl iubea. S-au căsătorit într-un cadru restrâns în Melchester, la aproape zece zile după vizita lui Kirsty. La început, Ann a fost stânjenită dar pe urmă a fost. Încântată când a descoperit cine va fi cumnatul ei.

Chelsea a stat la sora ei până în ziua căsătoriei şi asta la insistenţa lui Slade. S-a simţit puţin tristă şi rănită, dar în prima zi după căsătorie, când stăteau în pat şi ascultau valurile spărgându-se de ţărm, ţinând-o posesiv în braţe, Slade îi explică de ce au stat la distanţă până când s-au căsătorit.

— Ştiind că va fi prima oară pentru tine, am vrut să fie cât mai perfect, îi murmură în ureche şi dacă ai fi continuat să stai la Dower House, n-aş fi putut să mă mai stăpânesc.

Chelsea simţi un nod în gât. Făcuse ca totul să fie minunat pentru ea. Cu răbdare şi în decorul romantic pe care-l alesese, alimentând încet pasiunea, durerea posesiunii a trecut aproape neobservată în extazul care a urmat.

Acum erau din nou la Darkwater şi vechea casă era aproape gata să fie deschisă publicului. Doamna Rudge fusese concediată şi o fată din sat venea să-i ajute la treburile casei. Chelsea preferase aşa, pentru că în felul acesta îşi petreceau serile singuri.

— Arată bine, nu-i aşa? comentă Slade în timp ce studiau tapiseria, care acum era atârnată în marea galerie şi protejată de un ecran de sticlă.

— Fantastic, fu ea de acord şi privirea îi fu atrasă de fata blondă, la care lucrase cu atâta grijă.

Un surâs mic îi stărui pe buze.

— Bine, bine, îi spuse el zâmbind larg, ghicindu-i gândurile, am greşit în privinţa ei.

— Tot timpul am fost sigură că l-a iubit, îi răspunse ea. Intuiţie feminină!

Fusese fericită şi emoţionată în ziua în care Slade venise acasă şi-i spusese că în nişte documente pe care cei de la Patrimoniu le găsiseră în casă, se dovedea că Damask îl iubise cu adevărat pe Cruciat şi că acesta fusese înşelat de propriul frate, aşa cum bănuise ea. Fratele îşi mărturisise crima pe patul de moarte.

Când Slade o cuprinse de mijloc, Chelsea se sprijini fericită de el. Încă nu-i venea să creadă că erau căsătoriţi, că el o iubea. Totuşi... Un alt zâmbet îi joacă pe buze şi la rândul lui el o privi zâmbind.

— Şi ce-ţi spune acum intuiţia feminină, doamnă Ashford? îi susură el în ureche. Pentru că dacă nu-ţi şopteşte că soţul tău este nerăbdător să facă dragoste cu tine, greşeşte amarnic. Râsul îi fu înăbuşit de gura lui. Braţele ei îi înconjurară gâtul, iar degetele i se înfundară în părul lui în timp ce sărutul lui deveni mai senzual Pentru o clipă, simţi o tristeţe adâncă pentru Damask, dar apoi, atenţia i se întoarse la Slade şi îi răspunse cu pasiune la sărut, anticipând deja placerea care ştia că va urma.

SFÂRŞIT

THE BEST

Când nepoata lui Chelsea, Kirsty, s-a încurcat cu un bărbat mai în vârstă, sora ei, Ann, a implorat-o să facă tot ce-i stătea în putință și să-i scape fiica din ghearele lui. Dar complotul — în care s-a implicat Chelsea, pretinzând că este atrasă de el — a luat o turnură diferită.

— Este prea târziu ca să mai dai înapoi. M-ai înșelat, Chelsea, și așa ceva eu nu tolerez. Întâi o să-mi plătești ce-mi datorezi; apoi, dacă este cazul, o să evaluez și în bani favorurile, îi spuse el batjocoritor. O să văd ce înțelegere o să fac cu tine, dar s-o luăm pe rând.

I.S.B.N. — 973-580-012-8

Lei — 1950+39T.L.=1989